

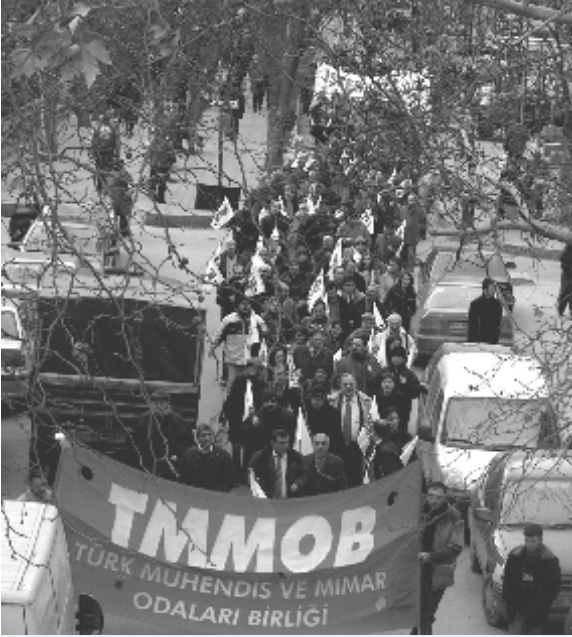
BİRLİK

TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ
BİRLİK HABERLERİ BÜLTENİ Şubat 2005 / Sayı 100

100.
SAYI

haberleri

İŞGALİN 2. YILINDA KÜRESEL EYLEM GÜNÜNDE 19 MART'TA İSTANBUL'DAYIZ

GELECEĞİMİZ İÇİN

İNSANCA YAŞANACAK BİR TÜRKİYE İÇİN

SOSYAL EKONOMİK YIKIMLARI

DURDURMAK İÇİN

16 ŞUBAT 2005 ÇARŞAMBA GÜNÜ

81 İLDE

İKTİDARI UYARI EYLEMİNDEYDİK

İÇİNDEKİLER

Birlik Haberleri 100.Sayısına Ulaştı	2
İşgalin 2.Yılında Küresel Eylem Gününde 19 Mart'ta İstanbul'dayız.....	3
19 Mart'ta Dünyanın Sokakları Bizim.....	3
Siyasal İktidarın "Sağlıkta Dönüşüm Programı" Sözü İle Hazırladığı Yasa Tasarıları Kabul Edilemez Şekildedir. Biz Sağlıkta ve Sosyal Güvenlikte Gerçek Reform İstiyoruz	5
Seka'nın Özelleştirme Kararı Geri Alınmalıdır! Yargı Kararlarına Uyulmalıdır! Seka İzmit İşletmesi Kapatılmamalıdır	8
TMMOB İKK Sekreterleri 32 Yerde "Enerji Tasarrufu" İle İlgili Basın Toplantısı Yaptı	12
ABD Dışişleri Bakanı'nın Ankara'ya Gelişi Protesto Edildi	15
Emek Platformu Bölge Toplantılarında TMMOB Adına Konuşmalar Yapıldı	16
TMMOB Bakanı Mehmet Soğancı 16 Şubat Eylemi İle İlgili Basın Toplantısı Yaptı	27
Emek Platformu İktidarı Uyarı Eylemini Gerçekleştirdi	28
Emek Platformu Seka'ya Yapılan Müdahale İle İlgili Basın Açıklaması Yaptı.....	30
TMMOB'nin Emek Platformu Dönem Sözcülüğü Görevi Tamamlandı.....	30
Yabancı Mühendis, Mimar Ve Şehir Plancılarının Çalışma İzinleri Konusunda Yapılan Tartışmalar Hukuksal Ve Bilimsel Temelden Yoksun Olmamalıdır.....	31
Denizcilik Sektöründe Özel Kurslarla Verilmek İstenen Meslek Ünvanları Kanun Tasarısı'na Karşıyız.....	33
"Kamu Görevlilerinin Etik Davranış İlkeleri Hakkında Yönetmelik Taslağı"na İlişkin TMMOB Görüşü Yayınlandı.....	35
TMMOB Ve Bağlı Odaları Ana Yönetmelikleri Resmi Gazete'de Yayınlanıyor Ve TMMOB Yönetmelikleri de Resmi Gazetede Yayınlanmaya Devam Ediyor.....	38
Savaşsız Bir Dünya İçin Uluslararası Buluşma Etkinliğinde TMMOB'de Vardı.....	39
TMMOB "Özelleştirme Karşıtı Platform" Kurulması İçin Girişimlerde Bulunuyor.....	39
TMMOB Yetkili Mühendis, Mimar Ve Şehir Plancılarının Belirlenmesi ve Belgelendirilmesine İlişkin Kanun Tasarısı Taslağını Bakanlığa İletti.....	40
Toplum Muhalefetine Arıyor.....	44
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanından Oda Başkanlarına Mektuplar.....	45
TMMOB Örenci Üye Kurultayı Yürütme Kurulu 1. Toplantısı Yapıldı.....	47
TMMOB Diyarbakır İl Koordinasyon Kurulu İle Toplantı Yapıldı.....	48
Batman'da İl Koordinasyon Kurulu Toplantısı Ve "Söyleşi" Yapıldı.....	48
TMMOB Gap Ve Sanayi Kongresi Düzenleme Kurulu 2.Toplantısı Diyarbakır'da Yapıldı.....	49
TMMOB V. Enerji Sempozyumu Düzenleme Kurulu 3. Toplantısı Yapıldı.....	50
TMMOB Tarafından "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Gerçeği ve 5286 Sayılı Yasanın Değerlendirilmesi" Kitabı Yayınlandı.....	50
TMMOB Mühendislik Eğitimi Sempozyumu Düzenleme Kurulu 2. Toplantısı Yapıldı.....	51
TMMOB Tarafından "TMMOB 50 Yaşında" Adlı Kitap Yayınlandı.....	52
TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Örenci Kurultayı Sonuç Bildirisi Yayınlandı.....	53
TMMOB Mimarlar Odası'nın Gerçekleştirdiği "UIA XXII. Dünya Mimarlık Kongresi 2005 İstanbul'a Doğru" Türkiye Kongreleri Sürüyor.....	59
TMMOB Şehir Plancıları Odası Tarafından "Yeni İmar Kanununa Doğru" Etkinliği Gerçekleştirildi.....	66
İklim 2005 Sempozyumu Antalya'da Gerçekleşti.....	68
Dünya Sosyal Forumu'nda Sosyal Hareketler Sonuç Bildirisi Yayınlandı.....	70
Onurla Geçen 50 Yılımızı Bitirirken Hep Birlikteydik.....	73
TMMOB 38. Dönem Yönetim Kurulu Kararlarından.....	75
TMMOB Güncesi.....	76
Odalar Birlik Hissesi Ödenti Çizelgesi.....	79

"Birlik Haberleri" 100. Sayısına Ulaştı

"Birlik Haberleri" Şubat 2005 sayısı ile 100. sayısına ulaştı.

1974 yılında yapılan TMMOB 19. Genel Kurulu'nun tüm üyelerine gönderilecek merkezi bir yayının gerekliliğini benimsemesi ve Yönetim Kurulu'nu görevlendirmesi üzerine, 8 Ağustos 1974 tarihinde "Birlik TMMOB Bülteni" adıyla TMMOB yayın organı çıkarılmaya başlanmıştı. İlk sayı onbin adet basılmıştı.

Odaların birlikte hareket etme alışkanlığının pekiştirilmesi, işyeri temsilcilerinin yaygınlaştırılması, Birlik çalışmalarına ilgisi artan teknik eleman kitlesinin istekleri, tüm üyelere gönderilecek merkezi bir yayın organını zorunlu ve geciktiremez bir gereksinime haline getirmişti.

"Birlik TMMOB Bülteni", 20 Aralık 1974 tarihinde dördüncü sayısında yeni bir formatla ve "Birlik Haberleri" adı ile yaşamına devam etti. Odaların da desteği ile baskı sayısı ellibine ulaştı.

"Birlik Haberleri", hiç ara vermeden on beş günde basılarak 15 Nisan 1977'de 60. sayıya, daha sonra aylık olarak basılarak 1 Ağustos 1977'de 64. sayıya ulaştı. 65. sayı Temmuz 1979'da, 66. sayı Eylül 1979'da, 68. sayı Nisan 1980'de yayınlandı.

Birlik Haberleri 1995-2001 yılları arasında değişik formatlarda 27 sayı basılarak 2001 Nisan – Mayıs sayısı ile 95. sayısına ulaştı.

50.yıl çalışmaları kapsamında elektronik ortama aktarılan tüm "TMMOB Birlikleri" arasında "Birlik Haberleri" de bulunmaktadır. Tarihe düşülen notlara ulaşmak, şimdi çok kolay olmaktadır. (www.tmmob.org.tr)

Birlik Yönetim Kurulumuz, bu dönem "Birlik Haberleri"nin kesintisiz olarak yayınlanması kararlılığında.

Yönetim Kurulumuz "TMMOB'nin ülke sorunlarına bilimsel yaklaşımı, çelişkileri nesnel bir bakışla ortaya koyan ve sorunlara gerçekçi çözüm önerileri getiren tutumu, "Birlik Haberleri"nin sayfaları arasından Odalarımıza, yöneticilerimize ve üyelerimize ulaştırmış." sözünün anlamını bilmektedir. Ve TMMOB, bu sözden hareketle, bu dönem "Birlik Haberleri" ile ilgisine ulaşmaya devam edecektir.

Haziran-Temmuz 2004 tarihli 96. sayıdan itibaren bu dönem yeniden canlandırılan "Birlik Haberleri" şimdi, bu sayıyla 100. sayısına ulaşmış bulunmaktadır. Baskı sayımız beşbin-beşyüzdür.

100. sayımız nedeni ile bir kez daha söylüyoruz:

"TMMOB tarihinde onurlu bir kavga'nın tarafı olan ve mücadelesi ile geleceğe ışık tutan bir ömrü, güzel bir dünyayı yaratmaya, demokratik ve bağımsız bir ülke kurmaya aday olan üyelerimize, yitirdiklerimize, emeği geçen herkese selam olsun."

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

İŞGALİN 2. YILINDA KÜRESEL EYLEM GÜNÜNDE 19 MART'TA İSTANBUL'DAYIZ

TMMOB, Irak işgalinin 2. yılında, Küresel Eylem Günü'nde, 19 Mart'ta İstanbul'da yapılacak mitinge katılıyor.

TMMOB Yönetim Kurulu'nda alınan karar gereği, TMMOB ABD emperyalizminin Irak'ı işgalinin 2. yılında 19 Mart Küresel Eylem günü, Dünya savaş karşıtları ile eş zamanlı olarak yapılacak mitingin düzenlenmesi için meslek örgütleri ile emek örgütlerine çağrıda bulundu.

Yapılan ortak toplantıda, mitingin TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ, KESK, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Türk Dış Hekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Veteriner Hekimleri Birliği, Türmob ve İstanbul Barosu tarafından düzenlenmesi kararlaştırıldı.

Düzenleme Kurulu, Siyasal Partiler ve Demokratik Kitle örgütleri ile toplantı yaparak mitinge destek vermeleri çağrısında bulundu. Miting için hazırlanan afişlerin dağıtımına başladı.

19 MART'TA

DÜNYANIN SOKAKLARI BİZİM!...

ABD emperyalizminin Irak'ı işgalinin ikinci yılında, Küresel Eylem Günü'nde, 19 Mart'ta İstanbul'da yapılacak miting için Düzenleme Komitesi tarafından basın açıklaması yapıldı.

Ekim ayında Londra'da yapılan Avrupa Sosyal Forumu'nda alınan karar doğrultusunda tüm Avrupa'da ve dünyanın pek çok ülkesinde sendikalar, kitle örgütleri, siyasi partiler, savaş karşıtları ve sivil toplum kuruluşları, 19 Mart 2005 Küresel Eylem ve Günü'nde, ABD emperyalizmi işgal güçlerinin Irak'a saldırısının ikinci yıldönümünde işgale karşı çıkan gösteriler örgütleyerek sokağa çıkacaklar...

ABD'nin dünya planındaki hegemonyasını tesis etmek üzere giriştiği savaş, saldırı ve işgallere karşı dünyanın dört bir yanında sokaklarda olacağız...

Türkiye'de de tüm savaş karşıtları Küresel Eylem Günü'nde aynı coşkuyla sokaklardaki yerlerini alacaklar...

Karşılarındaki "büyük" organize güçlere bakarak, "Savaşa karşı ben tek başıma ne yapabilirim ki?" diyen binlerce insan tek yumruk olup, 1 Mart 2004'te Meclis'ten savaşa katılmama kararını çıkarttırarak barış için ne yapılabileceğini bütün dünyaya gösterdiler... İşte, tıpkı 1 Mart'ta olduğu gibi, Küresel Eylem Günü'nde de ülkemizdeki barış yanlıları aynı kararlılık ve duyguyla sorumluluklarını bir kez daha göstereceklerdir...

Irak'ta binlerce insanın hayatına malolan savaş ve işgal

sürerken, ABD bu insanlık dramına doymadığını, İran ve Suriye'yi tehdit ederek gösteriyor...

Yeni acılara, gözyaşı ve ölümlere ne seyirci kalacağız, ne de izin vereceğiz!..

Bu nedenle, Türkiye'nin Ortadoğu'ya yönelik herhangi bir askeri müdahaleye dahil olmasını istemediğimizi bir kez daha ve yüksek sesle tekrar ediyor, hükümeti uyarıyoruz!..

Bizler...

Halkın iradesini hiçe sayarak uluslararası hukukun ihlal edilmesine karşı çıkan demokrasi ve özgürlük yanlıları...

Herhangi bir ülkenin, durmaksızın genişleyen bir askeri üsler şebekesini tüm dünyaya yaymasına ve dünyada bir eşi daha olmayan bir silah stoku oluşturulmasına karşı duran enternasyonalistler...

Irak'ta ve her yerde zorba rejimlere ve aynı zamanda, sürekli ve çok tehlikeli çatışmaları kaçınılmaz kılan ve dünya barışı için büyük bir tehlike yaratan ABD'nin yeni 'önleyici savaş' politikasına karşı olan barış yanlıları...

Emperyalizme, diktatörlüğe ve her türlü tutucu politikaya karşı halk muhalefetini destekleyenler...

Bütün yoksullardan, farklı olandan, ezilenlerden ve dışlanmışlardan yana olanlar...

Çok kimlikliliğin ve çok kültürlülüğün ayırıcı değil birleştirici olduğuna inananlar...

İrkçılığa ve her türden milliyetçiliğe karşı halkların kardeşliğini savunanlar...

Gelecek nesillerin daha sağlıklı ve yaşanabilir bir dünyaya sahip olabilmeleri için, bütün yaşamın temeli olan ormanların, toprağın, suyun, doğa kaynaklarının ve doğal çeşitliliğin yok edilmesine karşı duranlar...

"Gücü gücüne yetene" zihniyetini yücelten, ekonomik eşitsizlik ve güç eşitsizlikleri yaratan, şirketlerin, sağlığa aykırı koşullarda düşük ücretle işgücü ve köle emeği kullanmaya varan egemenliğini, toplumsal cinsiyetçi ve cinsel hiyerarşileri teşvik eden ekonomik, siyasal ve kültürel kurumlara, sistemlere karşı mücadele edenler...

Savaş ve askeri harcamalarda kullanılan paranın, sağlık hizmetlerine, eğitim ve konut gibi insani ihtiyaçların karşılanması için kullanılmasını savunan dayanışmacılar...

Siyasetin toplumsallaştırılmasını, yoksulların, ezilenlerin, horlananların, emekçi halkların dayanışmasını geliştiren, adaleti savunan, katılımcılığı demokrasinin vazgeçilmezi sayan, çeşitliliği yücelten ve tam demokrasiyi teşvik eden bir dünyadan yana olanlar...

19 Mart Küresel Eylem Günü'nde Kadıköy'deyiz!

Siz de sesimize sesinizi katın!..

Miting Düzenleme Komitesi adına

TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı

Düzenleyen Kuruluşlar :

TÜRK-İŞ

DİSK

HAK-İŞ

KESK

TMMOB

Türk Diş Hekimleri Birliği

Türk Eczacıları Birliği

TTB

Türk Veteriner Hekimleri Birliği

TÜRMOB

İstanbul Barosu

SIYASAL İKTİDARIN "SAĞLIKTA DÖNÜŞÜM PROGRAMI" SÖZÜ İLE HAZIRLADIĞI YASA TASARILARI KABUL EDİLEMEZ ŞEKİLEDİR. BİZ SAĞLIKTA ve SOSYAL GÜVENLİKTE GERÇEK REFORM İSTİYORUZ!

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, siyasal iktidarın "Genel Sağlık Sigortası", "Emeklilik Sigortası", "Sosyal Güvenlik Kurumu" ve "Primsiz Ödemeler" Kanunları adı altında Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulu'nun gündemine taşıdığı tasarılar hakkında TMMOB Çalışma Grubunun hazırladığı raporu 02 Şubat 2005 tarihinde kamuoyunun ve basının bilgisine sundu.

Sağlık hizmetinden anında, eşit, adil ve etkin olarak yararlanmak ve talep etmek her bir yurttaşın en temel hakkıdır. Bunun yerine getirilmesi ise Devletin en temel görevidir. Ancak ülkemizdeki var olan sosyal güvenlik ve sağlık sistemiyle, bu haktan her bir yurttaşın eşit olarak yararlanabildiğini söylemek olanaklı değildir. Çünkü, ülkemizde sosyal güvenlik özelde sağlık hakkına finansman sorunu olarak bakıldığından halkın sağlık ihtiyacına bütçeden uygun bir pay ayrılmamaktadır. Sağlık bütçesinde yapılan kısıtlamalar ve sosyal güvenlik kuruluşlarına yapılan politik müdahalelerle, sağlık hizmetleri adım adım zaten paralı hale getirilmiştir. İşsizliğin yoğun olduğu ülkemizde nüfusun önemli bir bölümü sağlık güvencesinden yoksundur. Pirim ödeyemeyen ve Yeşil Kart alamayan yurttaşların hiçbir sosyal güvenlik ve sağlık güvencesi bulunmamaktadır.

Bugün, gelir durumu ne olursa olsun her bir yurttaşın doğumdan ölüme kadar gerek koruyucu sağlık, gerekse tedavi ve rehabilitasyon hizmetlerine anında ulaşabilmeleri ve eşit olarak yararlanabilmesinin önünün açılması doğrultusunda gerçek bir reforma ihtiyaç olduğu açıktır. TMMOB, herkese eşit, ücretsiz sağlık hizmetinin sağlanması için sosyal güvenlik ve sağlık sisteminde köklü değişikliklere ihtiyaç olduğunu sürekli dile getirmiştir.

Sosyal Güvenlik sisteminde gerçek bir reform yapılması gerekirken, Siyasal İktidar, tam aksine sadece parası olanın sağlık hizmetlerinden yararlanmasını öngören, emeklilik hakkını ortadan kaldıran "Genel Sağlık Sigortası", "Emeklilik Sigortası", "Sosyal Güvenlik Kurumu" ve "Primsiz Ödemeler Kanunu" adı altında dört

tane tasarı hazırlayarak Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulu'nun gündemine taşımıştır. Bu yasa tasarıları, sosyal güvenlik konusunu bütçe üzerinde bir yük olarak gören ve Devletin bu alandan tamamen çekilmesini öngören bir yaklaşımla hazırlanmıştır. Bu yaklaşım, yasa tasarılarının temel felsefesini ortaya koyduğundan bu yasa tasarılarını bir reform olarak görmek olanaklı değildir.

Hükümetin Hazırladığı "Sosyal Güvenlik Reformu" Neler Getiriyor?

1. Sağlık hak olmaktan çıkarılıyor.

AKP hükümeti, "sağlıkta dönüşüm programı" adı altında yasal düzenlemelerle sağlık hizmetlerini tamamen paralı hale getirmek için sağlık hakkını sorgulamaktadır. Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısının 27. maddesinde, "Bu Kanun kapsamındaki sağlık yardımlarından yararlanan sigortalı ve bakmakla yükümlü olduğu kişiler sağlıklarını korumaktan asli olarak sorumludur" biçiminde yapılan düzenleme, sağlık hakkını bir hak olarak görmeyen anlayışın ürünüdür. Sağlığını korumak bireye bir yükümlülük olarak getirildiği durumda bu yükümlülüğü yerine getirmeyen sorumludur anlayışı, Devletin en temel yükümlülüğünden vazgeçtiğinin ifadesidir.

Genel Sağlık Sigortası Kanun Tasarısı'nın 1. maddesi, "Bu kanunun amacı, tüm nüfusu kapsayan genel sağlık sigortasını kurmak, kişileri sağlık riskleri ve sağlık harcamaları yönünden güvence altına almak üzere," ifadesinden sonra gelen "sağlanacak sağlık yardımları, bu yardımlardan yararlanma şartları, finansman ve sağlık yardımlarını karşılama" konusundaki düzenlemeler, sağlık hakkını hak olmaktan

çıkarılan düzenlemelerdir.

Hastalık sigortasından yapılan tüm sağlık yardımları, mal ve hizmet biçiminde görünüm kazanan nesnel yardımlardır. Bunların para olarak karşılıklarının istenmesi olanaklı değilken, yeni tasarı, sigortalılara her evrede katılım payını zorunlu kılmaktadır. Şuan yürürlükteki Sosyal Sigortalar Kanununun 33. maddesi gereğince ayakta yapılan tedavilerde ilaç bedelinin %20'si sigortalıya ödettilirken, Tasarının 16. maddesi bu oranı %50'ye kadar yükseltmektedir. Bu katılım payını belirleyecek objektif bir kriter de bulunmamaktadır. Asgari ücret düzeyinde bir katılım payı öngören Kanun tasarısının sağlık hakkına bir hak olarak bakmadığının somut ifadesidir.

Yine Tasarının 17. maddesi sağlık yardımlarından yararlanabilmek için bir sevk zinciri öngörmektedir. Aile hekimliğini birinci basamak olarak niteleyen yasa tasarısı, bu basamağı atlayarak sağlık yardımlarından yararlanılması durumunda sağlık giderlerini sigortalıdan tahsil etmektedir.

Sağlık hizmeti, "yardım" değil, "hak" anlayışı ile sunulması gereken bir hizmettir. Genel Sağlık Sigortası Yasa tasarısı, sağlık hakkı yerine kısmi bir sağlık yardımı öngördüğünden Sosyal Devlet felsefesine aykırıdır.

2. Hastaya müşteri yaklaşımı getiriliyor.

Sağlık hizmetlerinin finansmanına ilişkin tüm ülkelerde uygulanan birkaç yöntem vardır. Ya özel sigorta sistemlerini, ya kamu sigortacılığını önereceksiniz ya da genel vergilerle çözümlenecek. Genel Sağlık Sigortası Yasa tasarısı, aslında bir yanıyla son derece yetersiz, minimum kamu

sigortacılığını getirirken, özel sigortacılığın da önünü açan bir sistemdir. Genel Sağlık Sigortası'nın temel mantığında sağlık bir hak anlayışıyla ele alınmadığından, sağlık hizmetinin "bunu tüketen müşteriler" tarafından ödemesi gerekliliği vardır. Böylece de ödeme süresince yerine getirilen bir hizmet olarak değerlendirilmekte, bir tüketim malzemesi olarak görülmektedir.

Genel Sağlık Sigortası ile sağlık hizmetinin satın alma sözleşmeleri yoluyla yürütülecek, sağlık bütünüyle alınıp-satılan bir ticari bir işleme dönüştürülecektir. Sağlıkın yani yaşamın ticari bir anlayışa indirilip kar amaçlı sağlık işletmeleri aracılığıyla yürütülmesi son derecede tehlikeli ve suistimallere açıktır. Tasarı bu haliyle yasalarsa sağlık hizmetleri, piyasanın kaosuna teslim edilecektir.

3. Genel Sağlık Sigortası ile nasıl bir sigortacılık getirilmektedir?

Sağlık sigortasında, sağlık hizmetinden yararlananlara çeşitli paketler öngörülmektedir. Ne kadar ödemede bulunabilirsiniz, yararlanacağınız hizmet o kadar zengin, ne kadar az öderseniz o kadar dar kapsamlıdır. Yasa tasarısı, sağlıklı bir hak olmaktan çıkarıp, yararlananları müşteri olarak gördüğünden, sağlık hizmeti, piyasanın herhangi bir unsuru haline dönüşmekte ve doğal olarak bunun sonucu o piyasanın mekanizmalarına, kar anlayışına, tabii olacaktır. Genel Sağlık Sigortası adı altına tartışılan mesele aslında salt bir sigorta-finansman tartışması değildir. Aynı zamanda sağlık hizmetinin nasıl organize edileceğini, bu organizasyonda sağlık hizmetinin nasıl, kimlerce verileceğini ve hekimin, sağlık personelinin hangi niteliklerle eğitileceğini içeren bir sistem getirilmektedir.

4. Genel Sağlık Sigortasındaki Prim Sistemi neyi getiriyor?

Ülkemizdeki sağlık hizmetleri Emekli Sandığı, SSK, Bağ-Kur ve Yeşil Kart aracılığıyla, kişisel prim ve devlet katkılarıyla birlikte sürdürülen karma sisteme dayalıdır. Karma sistemdeki sosyal güvenlik kuruluşlarına devletin yapması gereken ödemeler sosyal güvenlik kuruluşlarının açığı, dahası bütçenin kara deliği olarak ifade edilmektedir. IMF'nin AKP hükümeti ile yapacağı 3 yıllık anlaşmanın temel

şartlarından birisi bütçede açık, hatta kara delik olarak tanımlanan sosyal güvenlik harcamalarının ortadan kaldırılmasıdır. Yani devletin vatandaşına karşı yapmakla yükümlü olduğu görevlerinden kendisini kurtarması, dahası da kendi görevini vatandaşın sırtına yıkmaktadır.

Hasta olan öder mantığı doğrultusunda "Asgari yaşam standardı"nın üzerinde olan herkes primli sisteme geçmek zorundadır.

Nedir asgari yaşam standardı? Genel Sağlık Sigortası Yasa taslağında bu açık ifade edilmiyor. Ancak bunun asgari ücretin 1/3 kadar, yani yaklaşık ayda 120 milyondan fazla kazancı olanları kapsadığı düşünülmektedir. Herkes zorunlu olarak prim ödeyecektir.

AKP hükümeti eliyle daha da kararlılıkla uygulanan İMF politikaları sonucunda - asgari ücretin düşük olarak belirlenmesi, emekli ücretlerinin, tarımda taban fiyatlarının düşük tutulmasına bağlı olarak asgari ücretliler, çiftçiler, emekliler - yoksullaştırılmıştır. Bunun sonucu toplumda yoksulluk hem yaygınlaşmış hem de daha da derinleşmiş dolayısıyla da hastalanma, sağlık hizmeti alama sıklığı daha da artmıştır. Sağlık hizmetine daha çok ve sık ihtiyaç duyan az gelirlilerden, yoksullardan, yıllık sağlık hizmeti alma sıklığına göre prim ödeme oranları her yıl yeniden belirlenecektir.

Ayrıca yoksulların yararlandığı yeşil kart sahiplerinden bazıların bu haktan haksız olarak yararlanması örneklenerek, yeşil kartların önemli bir kısmı prim ödeme zorunda olanlar kategorisine sokulacaktır. Yeşil kartın iptali ve yeniden taraflı bir şekilde dağıtılması gerçekleştirilecektir. Şu anda yeşil kartlı 13 milyon kişi pratik olarak çok daha aşağılara çekilerek devlet yoksullar üzerinden tasarrufa gitmiş olacaktır.

5. Genel Sağlık Sigortası daha fazla ödeme daha az sağlık hizmeti demektir.

Genel Sağlık Sigortası'na ödenen sağlık primleri ile ancak Genel Sağlık Kurumu'nca belirlenmiş bazı sağlık hizmeti için ödeme yapılacaktır.

Masraflı olduğu için sigortayı zarara sokmayacak bazı koruyucu sağlık hizmetleri ile bazı hastalıkların, bazı ameliyatların, bazı tahlil ve tetkiklerin karşılanacağı minimum hizmet temelli bir sistem getirilmektedir. Şu anda neleri, yani hangi hastalıkları kapsayacağını bilmediğimiz bir düzenleme öngörülmektedir. Ancak dünya örneklerinden bildiğimiz gibi, ekonomik gerekçelerle daraltılmış hizmet sunumu anlayışı zaman içinde yine ekonomik gerekçelerle üstlenilen hizmetlerin daha da daraltılabileceği ön görüşü üzerine kurulmaktadır.

Kalp hastaları, kanser hastaları, diyaliz hastaları, diyabet hastaları gibi sürekli tedavi gören ve tedavi masrafları fazla olan hastalıklar kapsam dışı tutularak, bunlar için tamamlayıcı sigortacılık getirilecektir. Böylece ancak tamamlayıcı sigortası olanların bir süre için "güvencesi" olacaktır. Ancak özel tamamlayıcı sigortalar bu tür hastalara yapılacak ödemelerin yüksekliği nedeniyle bu "masraflı hastaların" primlerini çok yükseltecekler yada tamamlayıcı sigortaya bile kabul etmeyebileceklerdir. Kısacası tamamen kişisel ekonomik güce cevap verecek, bir sağlık hizmeti anlayışının egemen olacağı, yaşamını devam ettirme talebinin serbestçe pazarlanacağı bir düzen oluşturulmaktadır.

Belirlenen bu minimum hizmetin üzerinde ve daha kapsamlı sağlık hizmetine gereksinimi olanlar tamamlayıcı sigorta öngörülmektedir. Bu durum gelir düzeyleri birbirinden farklı olan toplumsal kesimler arasındaki eşitsizlikleri daha da pekiştirecektir. Kısaca zaten sağlıkta varolan eşitsizliklerin artarak ve derinleşerek sürdürülmesi tercih edilmektedir.

6- Katkı Payı adı altında cepten ödeme yapma zorunluluğu getiriyor.

Genel Sağlık Sigortası ile birlikte, sigortalı kişilerin bu gün sadece ilaç alırken verdiği katkı payını anlayışı artık, sadece ilaçta değil, hekim muayenesi, tahlil ve tetkikler ile ayaktan tedavi giderleri içinde yapılacaktır. Katkı payının sağlık hizmetinin sunumu esnasında peşin olarak alınması ön görülmektedir.

Bu katkı payı bu gün sadece ilaçta %20 olarak ödenirken, GSS ile birlikte bu

oran %50 kadar ulaşacaktır. Asgari ücretin son derece düşük olarak belirlendiği günümüzde, asgari ücretle çalışan düşük gelirli işçiler, ilaç için gereken %20 katkı payını dahi ödemekte zorlanırken, hatta ilaç alımından vazgeçmek zorunda kalırken, bu katkı payını yükseltmek ve yaygınlaştırmak asgari ücret alan milyonlarca kişinin sağlık hizmetine ulaşımını ortadan kaldıracaktır.

Kısaca sigortalı olmak sağlık hizmeti almak hiçbir şekilde garantisini oluşturamamaktadır. Eğer katkı payını anında peşin olarak ödeme olanağı yoksa bir sağlık kuruluşundan içeri girmek mümkün olamayacaktır. Yeni tasarımı ile sağlık kuruluşunda rehin kalmalar, senet vermelerde rekorlara ulaşılacaktır.

7. Yasa tasarıları yürütmeye geniş yetki vermektedir.

Genel Sağlık Sigortası Yasa tasarısının her maddesi ya bir ya da iki uygulama yönetmeliği öngörmektedir. Tasarımın 8. maddesinde, bedeli ödenecek her türlü sağlık yardımlarının cins ve miktarı, kullanım süreleri Kuruca belirlenir ve tebliğlerle duyurulur denilmektedir. Yine aynı maddenin son fıkrası, Kurumun kullanılacağı yetkilerin uygulama ve kriterleri ile diğer hususlar yönetmeliklerle belirlenir şeklindedir. Yurtdışı tedavilerde, acil tıbbi müdahaleyi gerektiren durumlar, sevk zincirine ilişkin uygulama esasları, sağlık yardımlarını fiyatlandırma, sağlık hizmeti satın alma sözleşmelerinin hazırlama ve ödenmesi, gibi durumlar hep yönetmelik düzenlemesine bırakılmıştır. Yönetmelik düzenlemesine bırakılmayan ve Kurumca belirlenir gibi ifadelerde ise İdarecilere geniş takdir hakkı tanındığı görülmektedir. Örneğin, sağlık giderlerine %0-%50 arasında katılım payını takdir hakkı, hekimin tavsiyesine uymama iddiasında bu sorumluluğa aykırı davranıldığını kanıtlayacak ve %50 oranında masraf ödenmesine karar verecek makam somut olarak düzenlenmemiştir. İdareye uygulama ve esasların belirlenmesi konusunda geniş takdir hakkı verilmesi, hukuk devleti ilkesiyle çelişmektedir. Aynı zamanda İdarenin yasalığı ilkesine de aykırıdır.

8. Sağlık çalışanlarının iş güvencesi ortadan kalkıyor.

İnsanlara sağlık hizmetini verebildikleri para ölçüsünde sağlık işletmeleri olarak tanımlanan şirket ve kuruluşlarla ticari ilişki sağlanmasını öngörmektedir. Bu sağlık işletmeleri de doğal olarak karını artırmak için giderleri azaltacak, gelirleri yükseltecek bir çalışmayı esas alacaktır. Başta hekimler olmak üzere burada çalışan tüm sağlık çalışanları taşeron usulü veya sözleşmeli personel olacak, iş güvencesi kalmayacaktır. Hekimler, işini kaybetmek için de mesleki bilgisini hastanın yararından çok sağlık işletmesinin daha fazla kar etmesi amacıyla kullanmak talepleriyle karşı karşıya kalabilecektir. Gereksiz tıbbi girişimler, tahlil ve incelemeler için baskı ortamı oluşturulabilecektir. Sağlık çalışanları, iş mi, etik kuralları mı ikilemiyle karşı karşıya bırakılmaktadır.

9. "Sağlıkta Dönüşüm Programı" söylemi ile kamuoyu yanıltılıyor

Kamuoyu yanıltılıyor. "Biz bütün Sosyal Güvenlik Kurumlarını tek çatı altında toplayacağız ve herkese eşit sağlık hizmeti sunacağız" söylemiyle, tek çatı altında eşitlemeyi sağlıkta en az hizmet sunumu ve emeklilikte de yüksek emeklilik yaşı, artan gün sayısı, düşük emeklilik aylığı üzerinden yapılmaktadır. Ülkemizin zenginliğini değil yoksulluğunun yoksul ve az gelirli arasında paylaştırıldığı bir sistem getirilmektedir.

10. Eşitsizlik yasal güvence altına alınmıyor

Sosyal devletin sosyal olma vasfı zayıflatıldı, tahrip edildi. Şimdi de bütünüyle ortadan kaldırılmaya çalışılıyor. Sağlık olsun, sosyal güvenliğin diğer unsurları, emeklilik vb olsun, bunlar bir toplumun ortak sorunu olmaktan çıkarılıyor. Bütünüyle piyasanın vahşi ortamına terk ediliyor. Ayakta durabilenin -maddi gücü, yani parası olanların- sağlık hizmetine ulaşabilecekleri, emekliliğinde de kendisini güvence altına alabileceği bir sistem kuruluyor. Türkiye'de var olan eşitsizlikler göz önüne alındığında, bu eşitsizliklerin giderilmesi yerine eşitsizlikler meşrulaştırılıyor.

11. Mezarda emeklilik getiriliyor.

Sağlık ve emeklilik sistemlerinin ayrışmasını zorunlu kılan bu düzenlemeyle, emeklilik sistemi yeniden ele alınmaktadır. Bu alanda yapılmak istenen de, emeklilik yaşının 70 yaşa, prim gün sayısının da 9 000 güne çıkartılıyor. Emeklilik aylık bağlama oranı ise %70'lerden % 35'e düşürülmektedir. Ayrıca da, malullük ve ölüm aylığı hak edebilmek de zorlaştırılıyor. Kısacası kazanılmış hakları budayarak emeklilik fonlarının sermaye piyasalarına aktarımı için gerekli düzenlemenin yapılması amaçlanmaktadır. Ülkemizdeki yoksulluk, işsizlik vb. insan yaşam süresini doğrudan etkileyen olumsuz koşullar nedeniyle emeklilik yaşını artırmayı gerektirecek bir ömür düzeyi Türkiye'de geçerli değildir. Kaldı ki, iş güvencesinin olmadığı ülkemizde hiç kimse öngörülen pirim gün sayısını doldurması olanaklı değildir. Bu düzenleme ile emekli olabilmek çalışanlar için bir hayal olmaktan öte bir anlam taşımamaktadır.

SONUÇ OLARAK:

Çocuklarımız İMF ve Dünya Bankasına borçlu olarak doğmaktadır. Bu yasa tasarıları ile borçlu olarak doğan çocuklarımızın çalışarak emekli olması ise hayaldir. İMF ve Dünya Bankası'nın programını hayata geçirmek için çocuklarımızın hayatından tasarruf yapılmaya çalışılmaktadır. Çocuklarımıza onurlu ve sağlıklı bir ortamda yaşanabilir bir ülke bırakmak İMF'ye olan borçla kıyaslanamayacak kadar kutsal ve asla vazgeçemeyeceğimiz bir görevdir.

"Sosyal güvenlik hakkı" temel bir insan hakkı olup, "yaşama hakkı" ile sıkı sıkıya bağlıdır. Bu nedenle, siyasi iktidar bu hakkın özüne aykırı düzenlemeler içeren yasa tasarılarını geri çekmeli ve Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulu'nun ülkemiz gerçeğine uygun sosyal güvenlik alanında önerdiği köklü değişiklikleri içeren yasal düzenlemelerin önünü açmalıdır.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

SEKA'NIN ÖZELLEŞTİRME KARARI GERİ ALINMALIDIR! YARGI KARARLARINA UYULMALIDIR! SEKA İZMİT İŞLETMESİ KAPATILMAMALIDIR!

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, TMMOB ortamında hazırlanan SEKA raporunu, konu ile ilgili TMMOB görüşlerini 04 Şubat 2005 tarihinde kamuoyunun ve basın bilgisine sundu.

BASINA VE KAMUOYUNA

Dünyada en çok tüketilen maddelerden biri olan ve önemli bir pazar payı bulunan kağıt, bir ülkedeki üretim ile tüketim değişiminin anında diğer ülkeleri etkilemesi nedeniyle, sektör olarak stratejik öneme sahiptir.

Ülkemizde kağıt sektörü, ulusal kalkınma tercihi doğrultusunda 1980'li yıllara değin SEKA (Türkiye Selüloz ve Kağıt Fabrikaları İşletmesi Genel Müdürlüğü) ile özdeşleşmiştir. 1980'li yılların başından bu yana uygulanan küresel ekonomi politikalarının önemli bir aracı olan özelleştirme uygulamaları, SEKA'da da (Türkiye Selüloz ve Kağıt Fabrikaları A.Ş.) gündeme gelmiştir.

Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun 06.12.1997 tarih ve 1997/54 sayılı kararı ile özelleştirme kapsamına alınan SEKA; 15.07.1998 tarih ve 1998/51 sayılı Karar ile Özelleştirme Programı'na alınmıştır. Yöntem olarak "varlık satışı"nın benimsenmesi nedeniyle, 24.11.1998 tarihinde Ana Sözleşme'de değişiklik yapılmış; Müesseseler, İşletmeye; KİT statüsü, Anonim Şirket statüsüne dönüştürülmüştür. 21.12.1998 tarihinde yapılan sözleşme gereği Jaakko Pöyry ve Ata Yatırım Menkul Kıymetler A.Ş. Konsorsiyumu'ndan danışmanlık hizmetleri satın alınmış, ilanın çıkmasından önce SEKA arsaları ve arazileri üzerinde gayrimenkul değerlendirilmesi yapılarak, taşınmazlar satışa hazır hale getirilmiştir. Böylece; Kamu Hukuku alanından çıkarılarak, Özel Hukuk kurallarına bağlanan SEKA; kamu kuruluşu niteliği ortadan kaldırılarak, şirketleştirilmiş, özelleştirilmesinin yolu açılmıştır.

Bu süreçte; SEKA Bolu İşletmesi, Bolu İşletmesi Sosyal Tesis ve Lojmanları, Yibitaş Kraft Torba San. A.Ş.'deki %10 hissesi ile bazı gayri menkuller, Dalaman İşletmesi, DOSTEL Alüminyum Sülfat Sanayi A.Ş.'deki iştirak hisseleri, Afyon, Balıkesir, Çaycuma, Aksu ve Kastamonu İşletmeleri, Taşucu Tersane Alanı, Karacasu İşletmesi, Ankara Alım Satım

Müdürlüğü Binası ile Akkuş İşletmesi varlık satışları gerçekleştirilmiş ve devir işlemleri tamamlanmıştır.

SEKA'ya bağlı Dalaman İşletmesi 2002 yılında 40 milyon dolara özelleştirilmiştir. 2003 yılında, Balıkesir İşletmesi 1.1, Afyon İşletmesi 3.1, Çaycuma İşletmesi 15.1, Akdeniz İşletmesi 109.9 milyon dolara özelleştirilmiştir. 2004 yılında da Kastamonu İşletmesi 9, Giresun İşletmesi 3,4 milyon dolara özelleştirilmişlerdir. Tüm özelleştirmelerde varlık satışı yöntemi tercih edilmiştir. Bu işletmeler gerçek değerinin çok altında, tüm varlıkları ile birlikte elden çıkarılmışlar, kamu yararı ölçütü, diğer özelleştirme örneklerinde de olduğu gibi bir kez daha göz ardı edilmiştir. SEKA Balıkesir İşletmesi'nin satışı konusundaki kamuoyuna mal olmuş bilgi ve belgeler, pek çok ülkede yolsuzlukla birlikte anılan özelleştirme girişimlerinin açık bir örneğini oluşturmuştur.

SEKA'nın elinde halen, İzmit İşletmesi ve Akdeniz İşletmesi (Seka-Taşucu Limanını da işletmektedir) ile çeşitli iştiraklerdeki düşük paylar ile bazı gayri menkuller bulunmaktadır.

Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun aldığı ve Resmi Gazete'de yayımlamadığı 8 Kasım 2004 tarih ve 2004/110 kararıyla, 1934 yılında temeli atılan ve 1936 yılında üretime geçen Türkiye'nin ilk kağıt fabrikası olan SEKA İzmit İşletmesi'nin, 27 Ocak 2005 tarihi itibarıyla kapatılması kararı alınmıştır.

Aslında SEKA İzmit İşletmesi'nin kapatılması yeni bir girişim değildir. Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun 14.09.1998 tarih ve 1998/71 sayılı kararı ile SEKA İzmit İşletmesi'nin kapatılması ve arsalarının yeşil alan, spor alanı, otel alanı, kongre merkezi alanı ve lüks konut alanı olarak İzmit Büyükşehir Belediyesi'nce yapılan İmar Planı doğrultusunda düzenlenmesi; bu düzenleme içersinde yer alan yeşil ve spor alanlarının İzmit Büyükşehir Belediyesi'ne devri kaydı ile uygun görülmüştür. Bu karar ile birlikte; SEKA'da çalışmakta olan işçilerin bir kısmının, SEKA Fidanlık arazisi gibi bir kamu malı üzerinde kamu yararına ve kamu hukukuna aykırı olarak bedelsiz devir yolu ile kurulan FORD İzmit Fabrikasına, bir kısmının ise Büyükşehir Belediyesi'ne kaydırılması planlanmıştır. Ancak bu karar, Kocaeli halkının ve SEKA çalışanlarının yoğun tepkisi ile karşılanmış, özelleştirme işlemi 28.10.1998 tarih ve 1998/84 sayılı kararı ile 1 ay sonra iptal edilmiştir. Bu kararın ardından SEKA İzmit İşletmesi'nin işletme zararı büyük oranda artmıştır.

1998 yılında yapılamayan 2005 yılında bir kez daha yapılmaya çalışılmaktadır. Siyasi iktidarların değişmesi ise, IMF ve Dünya Bankası politikalarının değişmediğini, her gelen siyasi iktidarca uygulanmaya devam edilmesini göstermesi açısından anlamlıdır.

Özelleştirmeyi savunanlara göre; “SEKA’nın kapasitesinin verimli olarak kullanılmamasından dolayı zaman içinde kağıt üretiminde bir açık oluşmuş ve bu açık özel sektör tarafından yeni kapasiteler yaratılarak veya dışalım yoluyla doldurulmuştur. Bu nedenle SEKA İşletmeleri kamuya daha fazla yük olmamak amacıyla özelleştirilmelidir.”

Oysa, rakamsal değerlendirmeler bu savların geçersizliğini gözler önüne sermektedir. Örneğin, 2001 yılı verilerine göre; özel sektörde kişi başına üretim 28.4 ton iken, SEKA’da 63.7 tondur. Özel sektör hammadde gereksiniminin % 75.8’ini atık kağıtlardan karşılarken, SEKA % 6.4’ünü atık kağıtlardan karşılayabilmektedir. SEKA’da 20 yıllık bir işçinin kuruluş maliyeti 1.966.000 TL iken, özel sektörde ortalama işçi maliyetleri bu miktarın yarısı kadardır.

Kısacası, özelleştirme gerekçeleri, özelleştirilen diğer KİT’lerde olduğu gibi SEKA için de 1980’li yılların başından günümüze değin planlı şekilde oluşturulmuş, gerekçelere haklılık kazandırmak için her yol denenmiş, SEKA kamuoyu önünde bilinçli olarak yıpratılmıştır.

Özelleştirme ile yaratılan yıkımı gizlemek ve toplumsal muhalefeti parçalayarak engellemek amacıyla ise, Ocak 2000 tarihinden itibaren, Dünya Bankası destekli “İşçilerin Desteğinin Satın Alınması Programı” yürürlüğe sokulmuştur. Bu program doğrultusunda, uygulama süresi 4 yıl olan ve % 70’i Dünya Bankası, % 30’u Türk Hükümeti kaynaklı olmak üzere, toplam 355 milyon ABD Doları tutarındaki “Özelleştirme Sosyal Destek Projesi”, Aralık 2000’de yürürlüğe girmiştir. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’nın verilerine göre proje yeterince başarılı olamamıştır.

IMF kötü kardeşi, Dünya Bankası iyi kardeşi oynarken; SEKA İzmit İşletme Müdürlüğü’nce; “.. işletmemizin kapatılmasına karar verilmesi nedeniyle, işletmemizde çalışan işçilerin (Akdeniz İşletmesi’ne nakledileceklerle, işletmemiz makina ve fabrika binaların satışı aşamasında bir süre daha çalışmasına ihtiyaç duyulanlar hariç) her türlü yasal hakları ödenerek 27 Ocak 2005 tarihi itibarıyla iş akitleri feshedilecektir.” içerikli bir yazının Selüloz-İş Sendikası’na tebliğ edilmesi üzerine, Selüloz-İş Sendikası ve fabrikada çalışan 734 işçi, 19 Ocak 2005 Çarşamba günü saat 13.00’den itibaren aileleriyle birlikte işyerlerine kapanma kararı almışlardır.

Bu onurlu insanlar, kendilerinin ve ailelerinin geleceğini korumanın yanında Türkiye’nin geleceğini de korumaktadırlar.

Çünkü; Ülkemizde Kağıt sektöründe yaşanan tarihsel süreç incelendiğinde, yaşanan özelleştirmenin amacının, sosyal devletin yok edilmesi, diğer sektörlerde olduğu gibi, kamu adına fiyatları dengeleme işlevinin engellenmesi ve sektörde yerli/yabancı özel sektör tekelleşmesinin önünün açılması olduğu görülecektir.

Osmanlı döneminde kağıt sektörü, ithal edilen kağıtları işleyen, üretim boyutu eksik, güçsüz bir sektördü. Kurtuluş mücadelesi sırasında, özellikle gazete kağıdının yokluğu hissedilmiş, Cumhuriyet kurulduktan sonra 1930’a değin dışalım yapılan en kritik 20 kalem malzemenin içerisinde kağıt önemli bir yer tutmuştur. 1921 ve 1922 yılları arasında yayınlanan Bakanlar Kurulu Kararları ile dışardan alınan gazete kağıtları gümrük vergisinden muaf tutulmuş, köklü çözüm Ulusal Selüloz ve Kağıt Sanayinin kurulma kararı ile yaşama geçirilmiştir.

Bağımsızlığın korunması ve ulusal savunma açısından taşıdığı önem, ülkenin doğal kaynaklarına dayanarak kurulabilmesi olanağı ve bir tarım ülkesi olan Türkiye’nin tarım atıklarının da sektörde kullanılabilmesi, suni ipek, dumansız barut, patlayıcı maddeler, selüloit gibi sanayi kollarının gelişmesini de sağlayacak olması, kağıt dışalımının ülke bütçesine getirdiği yüksek maliyetin ortadan kaldırılması ve ekonominin güçlendirilmesi gerekçelerine dayanılarak; 10.07.1934 tarihinde İzmit’te, Sümerbank’a bağlı Selüloz Sanayi Müessesesi kurulmuş, 10.000 ton/yıl kapasiteli İzmit Kağıt ve Karton Fabrikası, 6 Kasım 1936 tarihinde işletmeye açılmıştır.

Müessese; 1938 yılında 3460 sayılı Yasa ve ilgili Tüzük gereği, örgütsel ve yönetsel yapısını değiştirmiş; 1955 yılında 6560 sayılı Yasa gereği Sümerbank’tan ayrılmış ve “Türkiye Selüloz ve Kağıt Fabrikaları İşletmesi Genel Müdürlüğü (SEKA)” adı altında bir Kamu İktisadi Teşekkülü (KİT) haline getirilmiştir.

Uygulanan kapsamlı yenileştirme ve iyileştirme programı doğrultusunda; 1960 yılında dördüncü, 1961 yılında beşinci kağıt fabrikası işletmeye açılmıştır. 1970’li yılların sonuna kadar yeni yatırımlarla hızlı bir büyüme ve gelişme süreci yaşanmış, SEKA’nın 1936 yılında 10.000 ton/yıl olan kağıt-karton üretim kapasitesi, 150.000 ton/yıl’a yükselmiştir.

Kalkınma planlarına uyumlu yatırımlar sonucunda, Dalaman, Aksu ve Çaycuma Tesislerinin işletmeye alınması ile 1980 yılında 382.500 ton/yıl’a çıkan üretim kapasitesi, 1981 yılında Balıkesir, 1984 yılında da Akdeniz ve Kastamonu Tesislerinin işletmeye alınmaları ile 577.500 ton/yıl’a ulaşmıştır. 1984 yılında yapılan üretim 488.324 ton, 1998 yılında Akdeniz ve Kastamonu İşletmelerinde yürütülen projelerin sonuçlanması ile üretim kapasitesi 617.700 ton/yıl’a yükselmiştir.

Yaşanan özelleştirme sürecinin etkileri 1998 sonrası açıkça ortaya çıkmış; 617.700 ton/yıl olan üretim kapasitesi, 2001 yılında Dalaman İşletmesi'nin özelleştirilmesi sonucu 545.000 ton/yıl, 2003 yılında Balıkesir, Çaycuma, Akdeniz ve Afyon İşletmeleri'nin özelleştirilmesi sonucunda ise 215.000 ton/yıl düzeyine düşmüştür.

SEKA'ya yönelik olarak 1980 öncesinden kararı alınan ve 80'li yılların başında yatırımları tamamlanıp işletmeye alınan müesseseler dışında, 80'li yıllardan bu yana hiçbir yatırım yapılmamış, modernizasyon projeleri uygulanmamıştır. SEKA'nın 1936 yılında ülke kağıt-karton üretimindeki payı % 100 iken, bu pay 1960 yılında % 87,5'e, 1980 yılında % 66'ya, 2001 yılında ise % 22'ye doğru gerilemiştir.

SEKA'nın Özelleştirme Programı'na alınış nedenleri; "özel sektörün kağıt sektöründe yaptığı yatırımlar nedeni ile SEKA'nın pazar payının düşmesi, SEKA'nın modernizasyona yönelik yatırımları gerçekleştirememesi, hammadde olarak kullanılan odunun kalitesizliği, üretilen ürünlerdeki kalite sorunları, maliyetlerin yüksek olması, rekabet güçlüğü ve satış darboğazı, aşırı ve yüksek maliyetli istihdam, finansman sıkıntısı, işletmelerin hareket kabiliyetlerinin kısıtlı olması" şeklinde sıralanmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin özelleştirmeye ilişkin pek çok iptal kararında; "özelleştirmenin Yasaya dayanması, kamu yararı açısından bir zorunluluk olması, işletmelerin gerçek değeri üzerinden satılması, işletmeyi alacak firmanın tekel oluşturulmaması, özelleştirme nedeniyle ülkenin bağımsızlığı tehlikeye düşmemesi" ilkelerinin anımsatılmasına karşın, bu ilkeler görmezden gelinmiştir.

SEKA'nın kurulma gerekçelerinden başta geleni ulusal bağımsızlıkla ilgilidir. Kriz ortamlarında üretim ve tüketim dengesini sağlamak kapasiteyi yüksek tutmakla olanaklı iken, kriz yaşanmayan dönemlerde dahi kağıt tüketiminin çok düşük olduğu ülkemizde, kağıt sektöründe Kamu Girişimcilğine son vermek ülkenin bağımsızlık ilkesinden vazgeçilmesi demektir.

Özelleştirmeyi savunan çevreleri temsil eden siyasi iradenin yanı sıra, tekelleşmeyi önleme amacıyla kurulan Rekabet Kurulu da, ülkemizin çağdaş uygarlık düzeyine kağıt dışalımını yaparak ulaşacağını düşünmektedir.

SEKA, kâğıdın hammaddesi olan selüloz ve odun hamurunu kendi üreten tek kuruluştur. Ormanlarımızdan her yıl kesilen 18 milyon metreküp ağacın 1 milyon metreküpünü işleyerek 250.000 ton odun hamuru ve selüloz üretiliyor ve kâğıt sektörünün gereksinimini karşılamak için 300.000 ton da selüloz dışalımını yapıyordu. Dünya'da viskoz selülozu üreten 10 firma mevcut olup, Türkiye'de viskoz selülozunu üreten tek tesis olan SEKA Dalaman Müessesesi büyüklük açısından 4 üncü sırada yer almaktadır. SEKA Dalaman Müessesesi'nin özelleştirilmesi üzerine, Rekabet Kurulu'nun konu ile ilgili başvuru

üzerine verdiği kararında; Rekabet Yasası'nda dışalım ile ilgili bir hüküm olmamasına karşın, viskoz selülozunun dışalım ile karşılanabileceği, böylece dışalım olanağı bulunan bir ürünün ülke içerisinde Tekel oluşturamayacağı bildirilmiştir. Özelleştirme sonrası "MOPAK Dalaman Selüloz-Kağıt-Karton Entegre Tesisleri" unvanıyla faaliyete geçen tesis, şu an Türkiye'nin en büyük 500 sanayi kuruluşundan biridir.

Türkiye, hızla küreselleşen sermayenin denetimine terk edilmektedir. Kâğıt sektörü özelinde de üretim sürecinin dalgalı ve dengesiz bir yapıya bürünmesi ve sabit sermaye yatırımlarının gerilemesi olguları kendini göstermektedir. Uygulanan IMF ve Dünya Bankası kökenli ekonomik politikalar sonucu, sık sık krizlere giren, borç ödemesindeki istikrar üzerine kurulu ve kırılabilir bir ekonomik yapıya sahip ülkemizde, sabit sermaye yatırımlarının imalat sektörlerinden caydırılması olgusu karşısında SEKA'da işgücü istihdamı sürekli gerilemiştir.

SEKA işletmelerinde Ocak 2001'de 5.200 olan işçi sayısı, Ağustos 2002 itibarıyla 4.050'ye gerilemiştir. Personel sayısı 2004 yılında 1.436 kişiye düşmüştür. Gentaş Şirketler Grubuna katılan Bolu İşletmesi'nde çalışan sayısı 247'den 71'e düşmüştür. İstihdamdaki gerilemeye paralel olarak SEKA işçi ücretlerinde de 2001 sonrası dönem kayıplarla geçmiştir. Ocak 2000'de 1.100 dolar düzeyinde olan aylık işçi ücretleri, Şubat 2001 krizi sonrasındaki dönemde hızla gerilemiş ve 700 dolar seviyelerine kadar düşmüştür. Ocak 2001 dönemi ücretleri ve işçi üretkenliği değerleri 100 olarak kabul edildiğinde Temmuz 2002'de işçi üretkenliğinin 148 puana çıktığını, ücret endeksinin ise 62 puana gerilediğini görmekteyiz.

Modern kağıt üretiminin ilk tesisi ve 1980'li yıllara kadar Türkiye'nin en büyük kağıt tesisi olan SEKA İzmit İşletmesi; yıllardır yarattığı istihdam, katma değer ve atıl kaynakların değerlendirilmesi nedenleriyle ekonomiye, sosyal ve kültürel yaşama büyük katkı sağlamış, İzmit ve bölge ile özdeşleşerek tarihsel bir kimlik ve önem kazanmıştır.

SEKA İzmit İşletmesi, 1980 yılında yapılan son modernizasyon ile yıllık kapasite 150.000 ton/yıl'a ulaşmış iken, başlayan özelleştirme çalışmaları nedeniyle yeni yatırımlar yapılmadığı için gerek kapasite, gerek kalite olarak iç piyasada ve 1994 yılından itibaren de Gümrük Birliği Antlaşması'nın etkisiyle dış piyasalarda rekabet açısından zorlanmaya başlamıştır.

Bu süreçte, işletmede verimsiz olan üniteler kapatılarak küçültme çalışmaları başlatılmış, mevcut kalan 10 adet kağıt-karton makinasından 1995 yılında 4 ve 7 no'lu kağıt-karton makinaları, 2002 yılında 9 no'lu kağıt makinası, 2004 yılında 1 ve 5 no'lu kağıt makinaları satılmış olup, 8 no'lu makinanın ihalesi yapılmıştır. İşletmede kalan 4 adet makine ile şu andaki toplam kurulu kapasite 73.100 ton/yıl'dır. Makinaların çoğunun ihale yöntemiyle satılması ve geri kalanlara yatırım

yapılmaması ve selüloz getirilmemesi nedeniyle fabrika binlinçli olarak çalışamaz duruma getirilmiştir.

Kişi başı kâğıt tüketiminde dünya ortalaması 53 kg, AB ortalaması 210 kg, ülkemizde ise 35 kg'dır. Ülkemizde kamuya ve özel sektöre ait fabrikalarda toplam kurulu kapasite yıllık 1.822.000 ton olup, 2003 yılı verilerine göre kâğıt-karton tüketimi 2.500.000 ton/yıl'dır. Tükettiğimiz 2.5 milyon ton/yıl kâğıdın 1.5 milyon tonunu, ithal selüloz, hurda kâğıt, saman ve göl kamışından kendimiz üretirken, tüketim açığı olan 1 milyon tonu ve de ürettiğimiz kâğıdın hammaddesi selüloz ithal edilmektedir. Üretim tüketimi karşılama oranının % 73 düzeyinde kalması, Türkiye'nin kâğıt sektöründe dışalımçı bir ülke konumuna düştüğünü açıkça göstermektedir.

Bu süreçte, SEKA İzmit İşletmesi, ileri sürülen yanlış bilgilerin aksine, misyonunu tamamlamamıştır.

Bugün itibarıyla işletmede bulunan 4 adet kâğıt-karton makinasının modernizasyonu ve enerji maliyetinin azaltılması için yapılacak yaklaşık 6 milyon dolarlık bir yatırımla 90,000 ton/yıl bir kapasiteye ulaşılabilir. Tüm kâğıt-karton türlerinde, gerekli kalite ve piyasa koşullarına uygun fiyat yönünden rekabet edebilir bir üretim gerçekleştirilebilir. Böylece, geçmişte olduğu gibi gelecekte de Kocaeli ve ülke ekonomisine istihdam ve katma değer yaratma görevini yerine getirebilir.

Ayrıca, SEKA İzmit İşletmesi; kâğıt üretiminin yanında, yıllardır sektöre bilgi birikimini aktarmış, bünyesindeki Ar-Ge laboratuvarı, kütüphane ve işletmelerle Kocaeli Üniversitesi Kağıtçılık Bölümü'ne bilimsel çalışma ortamı yaratmış, yetiştirdiği kalifiye insan gücü özel sektör fabrikalarınca aranan personel olmuştur. Dolayısıyla, SEKA bu alanda da önemli bir misyonu yürütmek durumundadır.

SEKA'nın kapatılarak kâğıt sektörünün yerli ve yabancı özel tekelere bırakılması siyasi bir tercihtir.

TMMOB, ülke kaynaklarının yağma ve talan edilmesi anlamına gelen özelleştirme politikalarından vazgeçilmesini istemektedir.

TMMOB, üretimden ve kalkınmadan yana olan tüm yurttaşlarımızı, SEKA İzmit İşletmesi'ni ve çalışanlarını desteklemeye çağırılmaktadır.

Çünkü; üretime dayalı ekonominin çökertilmesinin yanında, önce sosyal devletin piyasaları düzenleme işlevini, daha sonra da sosyal devleti ortadan kaldırmaya yönelik uygulamaların bir parçası olan bu karara tüm emekten yana güçlerin karşı çıkması tarihsel sorumluluktur.

Çünkü; Türkiye'nin yıllarca kâğıt gereksinimini karşılayan, kâğıdın hammaddesi selülozu üreten İzmit Fabrikası'nın kapaısına kilit vurulunca bu fabrika özelleştirilmiş olmayacak,

kent merkezindeki yaklaşık 600 dekar arsaya el koymak isteyenlerin isteği gerçekleşecektir.

Çünkü; SEKA aynı zamanda, ülke tarihine tanıklık eden önemli değerlerimizden biridir. Önemli tarihsel bir dönemece tanıklık eden bir varlığın sona erdirilmesi kabul edilemez.

Çünkü; özelleştirmelerin işsizliği, işsizliğin yoksulluğu, yoksulluğun da sağlıksızlığı getirdiği süreçte, özelleştirme politikaları halkın sağlığı için ciddi bir tehdit oluşturmaktadır.

Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin, Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun SEKA İzmit Fabrikası'nın kapatılmasına ilişkin kararının yürütmesini, davalı idareden savunma alınıp yeniden bir karar verinceye kadar durdurması, bu anlamda önemli bir şanstır.

Maliye Bakanı Kemal UNAKITAN'ın 01 Şubat 2005 günü yaptığı, SEKA hakkındaki basın toplantısı, gerçek olmayan bilgilerle doludur ve mahkemeleri etkilemeye yönelik olarak yapılmıştır. SEKA çalışanlarının bu basın toplantısına yanıtı durumu net olarak ortaya koymaktadır.

SEKA somutunda sorun, kamunun üretim sürecinde yer alıp almayacağıdır. Özelleştirmeler konusunda dile getirilmeye çalışılan tüm gerekçeler bu anlamda bir ayrıntıdan öteye geçemez.

Siyasal iktidar bu karar doğrultusunda yanıfta ısrar etmemeli, kapatmak veya satmak dışında yapabileceği işler olduğunu görmeli ve halkın değerlerini elden çıkartmak yerine, onları işler halde tutmanın, geliştirmenin yolunu aramalıdır.

*** SEKA YAŞAMALIDIR !**

*** TMMOB, TÜM ÖZELLEŞTİRME MAĞDURLARININ ve ÖZELDE SEKA ÇALIŞANLARININ YANINDADIR !**

*** TMMOB, YAĞMA ve TALAN POLİTİKALARINA KARŞI MÜCADELESİNİ SÜRDÜRECEKTİR !**

MEHMET SOĞANCI
TMMOB YÖNETİM KURULU BAŞKANI

TMMOB İKK SEKRETERLERİ 32 YERDE “ENERJİ TASARRUFU” İLE İLGİLİ BASIN TOPLANTISI YAPTI

TMMOB İstanbul İKK

TMMOB, İl/İlçe Koordinasyon Kurulu Sekreterleri aracılığı ile örgütlü olunan 32 yerde, 17 Şubat 2005 tarihinde “ENERJİ TASARRUFU” ile ilgili basın toplantısı yaptı.

Toplantıda “Enerji Tasarrufu ; Doğru üretim, Doğru planlama, Doğru kullanım demektir...!” konulu basın açıklaması metni basına ve kamuoyuna duyuruldu.

Basın toplantısında ayrıca TMMOB tarafından hazırlanan “TMMOB Halkımıza Enerji Tasarrufu İçin diyor ki: Enerjiyi etkin ve verimli kullanalım” başlıklı broşürün tanıtımı yapıldı.

TMMOB Eskişehir İKK

Enerji
Radyatörünüzün önünü kapatmayın, ısıyı engellemeyin!
Pencerelerinizi çift camlı olsun!
Konutunuza ısı yalıtımı yaptırın!

Tasarrufu
Evinizi hamama çevirmeyin!
Isınma kaçırmayın, geceleri pancur ve perdelerinizi kapatın!
Sobalarınızı üstten yakın!

Yapalım
Elektrikli cihazlarınızın bakımını düzenli olarak yaptırın!
Enerji tasarruflu ampuller kullanın!
Gereksiz yanan lambaları söndürün!

Kazanalım
Kazan dairesini değil, dairesini ısıtın!
Yemeklerinizi kısık ateşte pişirin!
Enerji tasarruflu elliaklar kullanın!

TMMOB

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği: Tel: 103121 418 12 75 www.tmmob.org.tr

TMMOB Ankara İKK

BASININ VE KAMUOYUNUN DİKKATİNE!

ENERJİ TASARRUFU ; DOĞRU ÜRETİM, DOĞRU PLANLAMA, DOĞRU KULLANIM DEMEKTİR...!

TMMOB olarak, Ulusal kaynaklarımızın verimli kullanıldığı doğru bir üretim ve sanayileşme sürecinde ENERJİ TASARRUFU'nun sadece 2 lambadan birinin söndürülmesi yada elektrik kesintileriyle değil, teknolojinin doğru seçimiyle de ilgili olduğunu bir kez daha vurguluyoruz...

TMMOB 38.Dönem Yönetim Kurulu, bu yıl 17-18 Şubat 2005 tarihlerinde kutlanacak olan ENERJİ TASARRUFU HAFTASINA yönelik olarak bir dizi etkinliği gündemine almıştır.

Kuruluşumuzun 50. yılında kamunun doğru bilgilene-mesi ve halkın yararını gözeten bir anlayışla, broşürler, afişler hazırladık. Enerjinin kullanımında toplumsal bilincin oluşturulmasının önemi üzerine seminer ve toplantılar planladık.

Enerjinin dünya ölçeğinde etkin ve verimli kullanıl-masının ne denli önemli olduğu, son yıllarda küresel ısınmanın yaratacağı olumsuz sonuçlara vurgu yapan raporlar ile birkez daha açığa çıkmaktadır.

Neredeyse hergün yayınlanan raporlarda eğer gerekli önlemler hızla alınmaz ise büyük kuraklıkların ve su kıtlığının ortaya çıkacağı, ormanların yok olacağı, tarımda verimin büyük ölçüde düşeceği, denizlerin seviyesinin yükseleceği ve hastalıkların artacağı, kısaca, küresel ısınmada 10 yıl içinde geri dönülemez noktaya ulaşılacağı uyarıları yapılmaktadır.

Bilim insanlarının tüm bu uyarılarına rağmen 1997 yılında hazırlanan ve dünya çapında sera gazlarının azaltılmasını öngören uluslararası Kyoto Protokolü'nün sera gazı üretiminin yüzde 36'sından sorumlu olan ABD tarafından yıllardır ekonomik gerekçelerle imzalanmamış olması dünyanın geleceği açısından düşündürücüdür.

Bugüne kadar 126 ülkenin imzaladığı protokol, sera etkisi yapan gazların salınım miktarının 2008-2012 yılları arasında 1990'daki seviyesinin yüzde 5 oranında altına düşürülmesini öngörüyor.

Uzun dönemde yapılacak planlama ile sanayiden tarıma her alanda enerji tasarrufu sağlayacak teknolojilere

destek verme, güneş, jeotermal, biyokütle, rüzgâr gibi yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanılmasının teşvik edilmesi gelecek için enerji politikalarının esas yaklaşımı olmak zorundadır.

Enerji tasarrufu ; enerjinin akıllıca kullanışı ile kayıpların en aza indirilmesi, aynı enerji ile daha çok iş yapılması veya aynı iş için daha az enerji kullanılması anlamını taşımaktadır. Enerjinin verimli kullanılması ile gereksinimler ve konfor şartları içersinde, fazladan ve gereksiz tüketilen enerjinin tasarruf edilmesi sağlanacaktır.

Enerji tasarrufu, enerji kaynaklarının daha rasyonel kullanılmasına, enerji üretim yatırımlarının ve enerji maliyetinin azaltılmasına olanak vererek, çevre sorunlarının azaltılması açısından oldukça büyük önem taşımaktadır. Enerjinin verimli kullanılması ile özellikle konutlarda aile bütçesinde tasarruf olanakları yaratılabilmektedir.

Bilimsel çalışmalar ışığında ülkemizde % 30'lara varan enerji tasarrufu potansiyelinin yaklaşık % 10~15'lik bir bölümü hiçbir harcama gerektirmeyen, yalnızca bilinçlendirme, yönlendirme çalışmaları ile kazanılabilecek bir oran/büyükölçüm olarak önümüzde durmaktadır. Konutlarda ; aydınlatma, beyaz eşya, ev ve mutfak gereçlerinin kullanımı ve seçiminde yapılacak bilinçli çalışmalar çok önemli tasarruf olanakları sağlamaktadır. Elektrik İşleri Etüt İdaresi Genel Müdürlüğü tarafından yapılan çalışmalar sonucu, sanayi, bina ve ulaşım sektörlerinde yıllık enerji tasarrufu potansiyelinin yaklaşık 3 milyar dolar olduğu tespit edilmiştir. 3 milyar doların bir nükleer santral maliyeti olduğunun altını çizmek istiyoruz.

Enerji tasarrufunun toplumun en küçük birimi olan aileden başlayarak bütün kesimlere yayılmasında devletin uygulayacağı enerji politikalarının da payı unutulmamalıdır. Devlet; yılda bir kez kutlanan bir enerji tasarrufu politikası değil; yaşam biçimi haline dönüşen enerji tasarrufu politikaları üretmelidir. Bu doğrultuda TMMOB ve Odalarının uzun süredir hayata geçirilmesi için mücadele ettiği çalışmalara kaynak ve destek sağlanması için gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

TMMOB olarak 17 Şubat 2005 tarihinde kutlanmaya başlayacak olan ENERJİ TASARRUFU HAFTASINDA birkez daha vurguluyoruz!

* Enerji tüketiminin büyük bir bölümünü gerçekleştiren sanayi sektöründe, verimliliği düşük, yüksek enerji tüketen ve çevreyi kirleten teknolojilerden kaçınılmalı,

tesislerde enerji verimliliğini yükseltecek rehabilitasyon yatırımları yapılmalı, verimliliği yüksek yeni teknolojilere geçilmesi teşvik edilmelidir.

* Enerjinin üretiminden nihai kullanımına kadar verimliliğin yükseltilmesi ve enerji yoğunluğunun azaltılması ile sanayi üretim maliyetlerinin düşürülmesi sağlanmalıdır.

* Ulusal kaynaklarımızı daha fazla devreye sokan önlemler ile enerji kaynakları açısından ithalat bağımlılığı en aza indirilmelidir.

* Enerji verimliliğini arz ve tüketim alanlarında geliştirmeye yönelik olarak teknolojinin değerlendirilmesini de içeren makro düzenlemeler yapılmalıdır.

* Enerji verimliliğine yönelik ekipman standartları ile bina-yapı standartları denetim altına alınmalı; yüksek miktarda enerji tüketen sanayi tesislerinde tüketimin periyodik olarak beyanı, izlenmesi ve birim üretim başına kullanılan enerji miktarının düşürülmesi sağlanmalıdır.

* Elektrik üretiminde % 50'yi aşmakta olan doğal gazın payı, azaltılmalı, yeni ve yenilenebilir kaynaklar konusunda AR-GE çalışmaları ve bu kaynakların kullanımı teşvik edilmelidir.

* Türkiye'nin, henüz kullanılmamış mevcut linyit ve hidrolik kaynakları hızla devreye konulmalı, kömür, petrol ve gaz aramalarına, makro bir plan dahilinde yeniden başlanmalıdır.

* Enerji politikalarında "özelleştirme" adı altında kamu işletmelerinin yok pahasına özel kesime devrine yönelik girişimlere son verilmelidir.

* Sürdürülen özelleştirme politikalarının doğrudan bir sonucu olarak yatırım yapılmayan bir alan olan elektrik dağıtım şebekeleri yenilenmeli, şebeke kayıpları kabul edilebilir bir düzeye çekilmelidir.

Tüm bu değerlendirmelerin ışığında, enerji politikamızın, ulusal çıkarlarımız ve kamu yararı doğrultusunda yeniden ele alınarak, kendi kaynaklarımızın üretimine ağırlık veren, kaynakları çeşitlendiren bir stratejiyle oluşturulması zorunluluğu, her zamankinden daha fazla gerekli görülmektedir.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

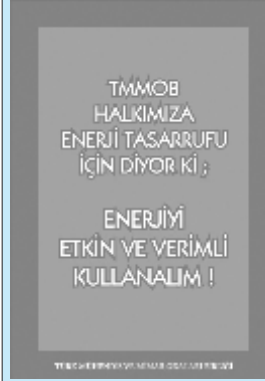
BROŞÜRDEN:

TMMOB HALKIMIZA ENERJİ TASARRUFU İÇİN DİYOR Kİ ; ENERJİYİ ETKİN VE VERİMLİ KULLANALIM!

SUNUŞ

Ülkemizin enerji gereksinimi esas olarak petrol, doğalgaz ve kömür gibi birincil enerji kaynaklarıyla karşılanmakta olup, özellikle petrol ve doğalgazda ise tam bir dışa bağımlılık yaşanmaktadır.

Ülkemizde tüketilen enerjinin önemli bir bölümü, ısınma, aydınlatma ve günlük faaliyetler için gerekli olan elektrikli cihazların çalıştırılması amacıyla kullanılmaktadır.

Emperyalist ülkelerin ve büyük petrol şirketlerinin başta Ortadoğu olmak üzere dünya petrol ve doğalgaz kaynaklarına yönelik ülke işgallerini de içerebilen paylaşım savaşı ve serbest piyasa ekonomisi adı altında yapılan spekülasyonlarla enerji fiyatlarıyla istedikleri gibi oynayabilmektedirler. Bu durum ülkemiz ekonomisini olumsuz olarak etkilemektedir.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB), işte bu gerçekten hareketle, enerji harcamalarının önümüzdeki yıllarda da artış göstereceği aşikar olan ve ülke ekonomisine ve aile bütçesinde önemli bir yer tutan enerji tüketimini ve dolayısıyla enerji harcamasının mali yükünü azaltmak amacıyla bu küçük broşürü hazırlama ihtiyacını hissetmiştir.

Ülkemizde sanayi ve konut kesimi enerji tüketiminin en yüksek oranda olması nedeni ile enerji tasarrufunda öncelikli yerlerdir. Gelişmişlik, günümüzde kişi başına tüketilen enerji miktarı ile değil, az enerji kullanarak daha çok ekonomik değer yaratabilmekle ölçülmektedir. Enerji yoğunluğu diye nitelendirilen bu kavram, sanayi, konut, cihaz vb. her alanda dikkate alınarak, yeni teknolojiler hayata geçirilmeli; çok enerji tüketen, kirli ve atıl teknoloji terk edilmelidir.

Enerjinin etkin ve verimli kullanılabilmesi için bireyler olarak bizlerin de yapabileceği birçok şey vardır. TMMOB Enerji Komisyonu'nca hazırlanan bu broşür, evimizde, aracımızda ve çevremizde kullandığımız enerji miktarını azaltarak aile ekonomisine katkı sağlamayı hedeflemektedir. Önerilen önlemlerin bazıları çok basit görülebilir. Ancak, hepsi birlikte uygulandığında ülke düzeyinde önemli miktarlarda enerji tasarrufu sağlanacağı ortadadır.

TMMOB Yönetim Kurulu

ABD DIŞİŞLERİ BAKANI'NIN ANKARA'YA GELİŞİ PROTESTO EDİLDİ!

ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice'in Ankara'ya gelişini protesto etmek amacıyla Ankara'daki sendika, meslek örgütleri ve siyasi partilerin katılımıyla 5 Şubat 2005 Cumartesi günü ABD Büyükelçiliği'ne siyah çelenk bırakıldı. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı ABD Büyükelçiliği önünde, protestoya katılan kuruluşların ortaklaşa hazırladığı Basın Açıklaması metnini okudu.

BASINA VE KAMUOYUNA

ABD Emperyalizminin Dünya halkları üzerinde estirdiği baskı, zulüm ve işgal, her günkü tazeliğini korurken, ABD şimdi de yeni işgal ve katliam alanları açmak için işbirliği ve ortaklık arayışına girişmektedir.

Afganistan ve Irak'ta yaşananlar ve yaşanmakta olanlar hafızamızda halen tazeliğini korumaktadır. Asya'ya Afganistan'ı; Ortadoğu'ya Irak'ı işgaliyle egemen olmak isteyen ABD, bölgede yeni savaş stratejileri gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Irak için öne sürdüğü nükleer ve kimyasal silah gerekçesini şimdi de İran üzerinden iddia ederek bölge ülkelerini de savaşın içine çekerek yeni bir işgal cephesi yaratmaya çalışmaktadır. Kuşkusuz Türkiye yakın bir müttefik olarak ilk önce başvurulmuş adres olmaktadır.

Son 15 gündür bölge ülkelerinde savaş diplomasisi sürdüren ABD ve onun saldırganlık siyasetinin Ortadoğu temsilcisi İsrail Savunma Bakanı koordinatörünün ülkemizi gelişi, ABD'li malum konuklar ve nihayet kana susamış Dışişleri Bakanı Rice'in ülkemize gelmesi, Ortadoğu'da savaşın, katliamın, kısacası kan

gözü projesinin yeni adımlarıdır.

ABD'nin dünya halklarına yönelik imha ve işgal politikalarına devam edeceğinin ve daha da pervasızlaşacağına simgesidir Condoleezza Rice. Yaşamını Amerikan tekellerinin çıkarlarına adanmış olan, yüz binlerce insanın ölümüne yol açmış tsunami felaketini bile fırsat olarak değerlendirebilen Rice'a, bu ülkenin kapılarını kapatmak gerekirken, AKP hükümeti, Rice'ın karşısında el pençe divan durmaktadır.

Dünya barışı için kadın yürüyüşü örgütlenen bu günlerde; ABD'nin kadın Dışişleri Bakanı emperyalizmin savaş çıkartkanlığını yapmaktadır. İncirlik üssünün genel kullanıma açılması talebi ülkemizi fiilen savaşa dahil etme anlamındadır. Oysa herkes bilmelidir ki; "Bu ülke, bu halk satılık değildir."

Kürt sorununun demokratik barışçıl çözümü gerekirken, Kuzey Irak'la bu açıdan yakından ilgilenen, ülkemizin yumuşak karnını bilen ABD, Ortadoğu'daki yeni işgal projesini Türkiye'nin fiili katılımı ile sürdürmek istemektedir. Unutulmamalıdır ki bu tutum yeni bir karşıtlığı doğuracak, Türk ve Kürt halklarının kardeşlik bilincine darbe vuracaktır.

Irak'ta demokrasi havariliği yapan ABD, Irak seçimlerinde silahların gölgesinde, Irak halkının siyasi iradesine doğrudan müdahale etmiştir. Irak'ta yaşadığı tek şey katliam, ölüm ve gözyaşlarıdır.

Küresel saldırıyla dünya halkları daha da yoksullaştırılırken, IMF, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü eliyle ulusal ekonomiler çökertilirken, bir yandan da egemen güç ABD emperyalizmi fiili işgal ve savaş yöntemiyle küresel saldırıyı kalıcı kılmak istemektedir. Rice bunun için ülkemizedir. Buna karşı Seattle, Cenova, Prag ve İstanbul'da başlayan direniş ve savaş karşıtı mücadele dünyanın her yanında devam ediyor, devam edecektir.

Buradan AKP'ye ve savaştan yana olanlara sesleniyoruz: Savaşa ortak olmayacağız! İşgalin değil direnişin safındayız! Yalanlarınızı daha fazla dinlemeyeceğiz! Emperyalist çıkarlarınız uğruna uygarlığın beşiği olmuş Ortadoğu'yu kana bulamanıza izin vermeyeceğiz. Ülkemizi ve Türkiye halklarını bu savaşa ortak edemeyeceksiniz! 1 Mart tezkeresini unutmayın!

Ortadoğu halklarına sesleniyoruz: Barış için sizinleyiz! Ortadoğu, Ortadoğu halklarının direnişi ve mücadelesiyle özgürleşecek ve barış içerisinde yaşayacaktır!

**Savaşa hayır! Yaşasın halkların kardeşliği!
ABD Ortadoğu'dan, Rice Türkiye'den defol!**

**KESK Ankara Şubeler Platformu
TMMOB Ankara İl Koordinasyon Kurulu**

DİSK Genel-İş , Halkevleri

**Pir Sultan Abdal Kültür Derneği , Ankara78'liler Derneği
EMER, ÖDP, SDP**

EMEK PLATFORMU BÖLGE TOPLANTILARINDA TMMOB ADINA KONUŞMALAR YAPILDI

16 Şubat Çarşamba “81 ilde İktidarı Uyarı” eyleminden önce gerçekleştirilen bölge toplantılarında TMMOB adına da konuşmalar yapıldı.

5 Şubat 2005'te Samsun Bölge Toplantısında TMMOB Yürütme Kurulu üyesi Baki Remzi Suiçmez şunları söyledi:

Değerli Emek Platformu Bileşenlerinin Üyeleri, Basın Emekçileri ve Konuklar, Dünyayı neoliberal politikalar doğrultusunda dönüştürmeyi amaçlayan Küreselleşme süreci, farklı evrelerden geçerek bugünkü halini almıştır ve sürekli bir dönüşüm içindedir. Ülkemizde uygulanan ekonomik ve siyasal programın temel felsefesini, dünyada yaşanan gelişmelerden bağımsız olarak değerlendirmek olanaklı değildir. Bu bağlamda, Türkiye de bu dönüşüm evrelerinin içinden geçerek sistemle entegrasyon süreci yaşamaktadır. Bu entegrasyonun ilk adımları 12 Eylül darbesiyle atılmış ve serbest piyasaçı ekonomik modelin hakim kılınmasıyla hızlı bir değişim yaşanmaya başlanmıştır. İthal ikameciliğin yerine serbest piyasa ve ihracata dayalı büyüme modeli esas alınarak yeni bir gelir ve paylaşım stratejisi ortaya konmuştur. Küreselleşen dünya ekonomisiyle eklemlenme süreci ise, kesintisiz ve düz bir hatta ilerlememektedir.

Türkiye, 1980'li yıllardan itibaren uluslararası sermayenin yukarıda sözü edilen istemlerine uygun olarak enerjiden haberleşmeye, eğitimden sağlığa, tarımdan sosyal güvenliğe kadar hemen tüm alanlarda yapısal bir değişim programına

tabi tutulmaktadır. Bu süreçte artan bir ivmeyle sanayi yatırımları azalmakta, çiftçi tarladan uzaklaşmakta, işsizlik oranı büyümekte, çıkan krizlerin sık ve dayanılmaz boyutları yoksullaşma sürecini kronik hale getirmektedir.

Son dönemlerde ekonomik göstergelerde gözlenen iyileşmelerin temelinde üretim, yatırım, istihdam, teknolojik gelişmeler gibi nedenler değil, temelde iş gücü üzerindeki baskılar yer almaktadır. Bu çerçevede istihdam daralmakta, işsizlik artmakta ve ücretler gerilemektedir. Bu durumdan, tüm emek kesimleri gibi, mühendis-mimar ve şehir plancıları da büyük çapta olumsuz olarak etkilenmektedir.

AB'ne üye olma sürecinde, Gümrük Birliğine geçişte olduğu gibi, uyum paketleri yürürlüğe konmakta, ilerleme raporları ile birtakım istekler dayatılmaktadır. AB ile Türkiye arasındaki ilişkilerde önemli olan ve üzerinde dikkatle durulması gereken konu, AB'nin önceki üyelerden adaylık sürecinde istemediği ekonomik konuları Türkiye'den istemesidir. AB'ye üyelik sürecini daha önce tamamlayan ülkeler için izlenen süreç, siyasal konuların yerine getirildikten sonra adaylığın gerçekleşmesi ve ardından ekonomik uyumun gerçekleştirilmesidir. AB Türkiye'den ise IMF programlarına tamamen uymasını istemektedir. Oysa AB, IMF programlarının uygulamış olduğu diğer ülkeler gibi Türkiye'nin de yoksullaştı-

rıldığı bilmekte ve kabul etmektedir. Ayrıca, AB üyesi ülkelerin sosyal politika kazanımlarının varlığına karşın, AB'nin sosyal politikaya yönelik bir düzenlemesi yoktur. Bu nedenle, 15 günde 15 Yasa kapsamında Tütün ve Şeker sektörünü yıkıma sürükleyecek yasaların çıkarılması dayatılırken, kamu emekçilerine grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkını içeren bir yasa İlerleme Raporları içerisinde yer almamaktadır.

Bu saptamalar ışığında son dönemde çıkarılan yasalarla; sermaye dolaşımının ve hizmet sektörleri ticaretinin serbestleştirilmesi, bunların önündeki engellerin kaldırılması, ulusal sınırların yok edilmesi, kamu yönetimi ve denetiminin daraltılması, toplumsal refleksin yok edilmesi, doğal zenginliklerimizle ilgili yetkilerin yerel yönetimlere devredilmesi, özelleştirme ve serbest piyasa yöntemleri ile elden çıkarılması, devletin planlama, yönlendirme ve denetleme işlevlerinden ve sosyal devletten uzaklaştırılması hedeflenmektedir. Bu yasalar, mühendislik, mimarlık uygulamalarını da birçok alanda doğrudan ve olumsuz etkileyecek hükümler içermektedir.

Bundan dolayı TMMOB, diğer emek örgütleriyle birlikte, bundan önce olduğu gibi, bundan böyle de; IMF ve sermaye çevrelerinin değil halkın çıkarı için yasa çıkarılması talebini sahiplenmek ve yükseltmek durumundadır. TMMOB olarak, kamu emekçileri sendikaları ve işçi sendikaları ile birlikte mücadele ediyoruz, edeceğiz. Çünkü bu saldırı, emek cephesine, üretim ekonomisine, sosyal devlete yapılmaktadır. GATS süreci ile hizmet alanları küresel sermayeye açılırken, yabancı mühendis ve mimarların girmesi ile ülkemizde kendi alanımızda çalışmama tehdidi ile karşı karşıyayız. Bütçenin faiz ödemelerine ayrıldığı, üretim ve yatırıma

kaynak ayrılmadığı süreçte, mühendis ve mimarlara da yaşam alanı kalmayacağı biliyoruz. Bu olumsuz koşullar ve ciddi tehditler altında, toplumsal yararı artırarak kamu alanının korunması için yeniden yapılanma dayatmasının yaratacağı olumsuzlukların önlenmesi için yapılabilecekleri, yapabileceklerimizi Bölge Toplantılarında sizlerle birlikte kararlaştırıyoruz. Unutmayalım, hepimiz birlikte bir gücüz, sen yoksan biz bir eksik kalırız.

İzinizle, son dönemde gündemde olan yasa tasarılarına değinmek istiyorum. Siyasal iktidar, AB'ye vurgu yaparak, aslında AB'ye üye ülkelerde uygulanan kırsal kalkınma politikalarının tümüyle karşıtı bir tasarı ile, IMF ve Dünya Bankası dayatmaları çerçevesinde Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nü kapatarak, merkezi idarenin görev alanına giren kamu hizmetini yerelleştirerek özelleştirme amacıyla 13 Ocak 2005 tarihinde 5286 sayılı "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün Kaldırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" yasayı çıkartmıştır. Bu yasa ile 3202 sayılı Yasa değişmekte, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü ise kapatılmaktadır. 5286 sayılı Yasa, 5227 sayılı Yasanın iptal edilmeyen Geçici 2 inci Maddesini "test" etmeye yönelik bir girişimdir. Gerekli yasal, kurumsal, teknik ve ekonomik altyapı hazırlanmadan, bir "inat" uğruna acele ile gündeme getirilen bir tasarıdır. Bu Yasanın, Genel Gereğesinde yer alan haksız suçlamalar ile Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü zan altında bırakılmakta, böylelikle kapatılması için gerçekle ilgisi olmayan her türlü yöntem "mübah" sayılmaktadır.

Köy Hizmetleri'ni başlıca beş amaçla kapatmak istemektedir.

1. Köy Hizmetleri çalışanlarını tasfiye ederek ve sendikal haklarını kısıtlayarak, IMF'ye verdiği faiz dışı fazla hedefine ulaşmak,
2. Köy Hizmetleri alanında yerel yönetimler üzerinden kadrolaşmak,
3. Yerel yönetimlere devredilecek hizmetlerle yerel siyaseti kullanarak

yandaşlarına kaynak aktarmak,

4. GATS kapsamına giren su ve altyapı hizmetleri alanında, Köy Hizmetleri'nin kendi personel ve makine varlığıyla yaptığı hizmetlerdeki tüm kalemlerin parasallaştırılmasını sağlayarak, tümüyle ihaleli olarak gerçekleştirilecek hizmetlerden doğacak büyük pazarı yerli ve yabancı özel sektörün paylaşımına açmak,

5. Ulusal toprak yönetimini parçalayarak, yerel yönetimler aracılığıyla, tarım topraklarını sermayenin sınırsız kullanımına açmak.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması sonucu;

1. Yerel siyasi baskılar artarak kaynaklar plansızca ve savurganca kullanılacaktır.

2. Bölgesel eşitsizlik ve dengesizlik sorunu büyüyecektir.

3. Toprak ve su kaynaklarının belirlenmesi, korunması ve yönetimi için ülke bütününde planlamalar ve havza bazında uygulamalar yapılamayacaktır.

4. Tarımsal desteklerin kaldırıldığı süreçte devletin Türk çiftçisine dolaylı olarak verdiği son destek arazi toplulaştırma hizmetleri istenilen düzeyde ve nitelikte verilemeyecektir.

5. Genel Müdürlüğün kendi personeli ve donanımı ile kırsal kesime götürdüğü hizmetlerin parasallaştırılması sağlanarak doğacak pazarı yerli ve yabancı özel sektör dolduracaktır.

6. Parası olmayan köylüye hizmet verilemeyecektir.

7. Sendikal örgütlenme kısıtlanacak ve esnek çalışma koşulları yaşama geçirecektir.

3202 sayılı Yasada Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü bir merkezi örgüt olarak, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı'na "bağlı kuruluş" statüsünde kurulmuştur. Bu nedenle, görevlerin merkezi parçası ile bölge-il müdürlükleri parçası arasında nasıl bölüneceği gösterilmemiştir. 3202 sayılı yasaya göre görevler bir bütündür; örgütün yapısı gereğince

hiyerarşi ilkesine göre yürütülecektir. Oysa 5286 sayılı yasa, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından görülen hizmetleri, merkezi yönetim ile ilişkisi idari vesayet ilkesine göre kurulmuş olan yerel yönetimlere devretmektedir. Böylece görev ve yetkilerin kullanımını üstlenen idareyi değiştirmekte, hizmeti "devlet tüzelkişiliği"nden "yerel idare tüzelkişiliği"ne aktarmaktadır. Dolayısıyla, 5286 Sayılı Yasa 5227 Sayılı Yasa ile birlikte değerlendirildiğinde; 5286 sayılı Yasanın tümüyle Anayasaya aykırı olduğu görülecektir. Ayrıca, görev ve yetki dağılımı yapılırken bir belirlilik ortaya konulmaması ve devir usul ve esaslarını belirleme konusunda Bakanlar Kuruluna, Yüksek Planlama Kuruluna ve Maliye Bakanı'na verilen birtakım yetkiler Anayasanın 7 inci ve 8 inci maddesine aykırıdır. Anayasa ile Devlet'e verilen toprak ve su yönetiminin koşulsuz olarak yerel yönetimlere devredilmesi Anayasa'nın 44, 45 ve 166 ıncı maddelerine aykırıdır. Yine kamu personeline yönelik düzenlemeler Anayasanın 128 inci maddesine aykırıdır.

Hiçbir geçerli hiçbir veri, 5286 sayılı yasanın AB'ye uyum çalışması olduğunu göstermemektedir. Yasa ile, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, tarımsal üretimin ana etmenleri olan toprak ve su yönetiminden, uzman örgütünün kalmaması nedeniyle çekilmiş olmaktadır. Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ya da Tarım Reformu Genel Müdürlüğü'nün merkezi yönetim adına bu görevleri yürütecek olması, her iki genel müdürlükle "konu", "alan" ve "ölçek" bazında ayrılan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasının yaratacağı boşluğu gideremeyecektir. Kalkınma Planları, Uluslararası Sözleşmelerle verilen taahhütler, Tarım Şurası kararları da incelendiğinde, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın toprak ve su yönetiminden, kırsal kalkınmanın temelini oluşturan kırsal altyapı hizmetlerinden çekilmesi doğru değildir ve hiçbir gerekçeyle kabul edilemez.

Yasa, IMF ile yürütülen "istikrar programı"nın önemli bir ayağıdır. 10 uncu gözden geçirmeye ilişkin 20.11.2001

tarihli ek Niyet Mektubu'nda; "Konsolide bütçeye tabi kuruluşların bölge müdürlükleri kaldırılacak; Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün ve diğer merkezi devlet birim ve kurumlarının bölge idarelerinin işçileri, ekipmanı ve sorumlulukları zaman içinde İl Özel İdareleri'ne kaydırılacaktır." ifadeleri yer almıştır. IMF ile yeni bir Stand-By Anlaşması imzalayan siyasi iktidar, "faiz dışı fazla" bağlamında dayatılan bu gerçeği görmezden gelerek, Yasanın IMF bağlantısını yok sayabilmektedir.

Bu Yasa, "Türkiye Kamu Yönetim Sistemi"nde bir ilki gerçekleştirmektedir. Yasa, özelleştirme uygulamalarının da dışına çıkarak, ilk kez devredeni ve devralanı belli ve hazır olmayan bir tasfiye sürecini düzenlemektedir. Devredeni belli değildir, Devralanı belli ve hazırlıklı değildir. Özetle; bu yasa'yı uygulamak üzere, ne merkezi yönetim, ne de yerel yönetimler hazır değildir.

Sağlık hizmetinden anında, eşit, adil ve etkin olarak yararlanmak ve talep etmek her bir yurttaşın en temel hakkıdır. Bunun yerine getirilmesi ise Devletin en temel görevidir. Ancak ülkemizdeki var olan sosyal güvenlik ve sağlık sistemiyle, bu haktan her bir yurttaşın eşit olarak yararlanabildiğini söylemek olanaklı değildir. Çünkü, ülkemizde sosyal güvenlik özeldir sağlık hakkına finansman sorunu olarak bakıldığından halkın sağlık ihtiyacına bütçeden uygun bir pay ayrılmamaktadır. Sağlık bütçesinde yapılan kısıtlamalar ve sosyal güvenlik kuruluşlarına yapılan politik müdahalelerle, sağlık hizmetleri adım adım zaten paralı hale getirilmiştir. İşsizliğin yoğun olduğu ülkemizde nüfusun önemli bir bölümü sağlık güvencesinden yoksundur. Bugün, gelir durumu ne olursa olsun her bir yurttaşın doğumdan ölüme kadar gerek koruyucu sağlık, gerekse tedavi ve rehabilitasyon hizmetlerine anında ulaşabilmeleri ve eşit olarak yararlanabilmesinin önünün açılması doğrultusunda gerçek bir reforma ihtiyaç olduğu açıktır.

TMMOB; herkese eşit, ücretsiz sağlık hizmetinin sağlanması için sosyal

güvenlik ve sağlık sisteminde köklü değişikliklere gereksinim olduğunu sürekli dile getirmiştir. Sosyal Güvenlik sisteminde gerçek bir reform yapılması gerekirken, Siyasal İktidar, tam aksine sadece parası olanın sağlık hizmetlerinden yararlanmasını öngören, emeklilik hakkını ortadan kaldıran "Genel Sağlık Sigortası", "Emeklilik Sigortası", "Sosyal Güvenlik Kurumu" ve "Primsiz Ödemeler Kanunu" adı altında dört tane tasarı hazırlayarak Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulu'nun gündemine taşımıştır. Bu yasa tasarıları, sosyal güvenlik konusunu bütçe üzerinde bir yük olarak gören ve Devletin bu alandan tamamen çekilmesini öngören bir yaklaşımla hazırlanmıştır. Bu yaklaşım, yasa tasarılarının temel felsefesini ortaya koyduğundan bu yasa tasarılarını bir reform olarak görmek olanaklı değildir.

Hükümetin Hazırladığı "Sosyal Güvenlik Reformu" Neler Getiriyor?

1. Sağlık hak olmaktan çıkarılıyor.
2. Hastaya müşteri yaklaşımı getiriliyor.
3. Genel Sağlık Sigortası ile kara dayalı bir sigortacılık getirilmektedir.
4. "Genel Sağlık Sigortasındaki Prim Sistemi Hasata Olan Öder"i getiriyor.
5. Genel Sağlık Sigortası daha fazla ödeme daha az sağlık hizmeti demektir.
6. Katkı Payı adı altında cepten ödeme yapma zorunluluğu getiriyor.
7. Yasa tasarıları yürütmeye geniş yetki vermektedir.
8. Sağlık çalışanlarının iş güvencesi ortadan kalkıyor.
9. "Sağlıkta Dönüşüm Programı" söylemi ile kamuoyu yanıltılıyor
10. Eşitsizlik yasal güvence altına alınıyor
11. Mezarda emeklilik getiriliyor.

Sonuç olarak; Çocuklarımız IMF ve DB'na borçlu olarak doğmaktadır. Bu yasa tasarıları ile borçlu olarak doğan çocuklarımızın çalışarak emekli olması ise hayaldir. IMF ve Dünya Bankası'nın

programını hayata geçirmek için çocuklarımızın hayatından tasarruf yapılmaya çalışılmaktadır. Çocuklarımıza onurlu ve sağlıklı bir ortamda yaşanabilir bir ülke bırakmak IMF'ye olan borçla kıyaslanamayacak kadar kutsal ve asla vazgeçmeyeceğimiz bir görevdir. Dolayısıyla, "sosyal güvenlik hakkı" temel bir insan hakkı olup, "yaşama hakkı" ile sıkı sıkıya bağlıdır. Bu nedenle, siyasi iktidar bu hakkın özünü aykırı düzenlemeler içeren yasa tasarılarını geri çekmeli ve ülkemiz gerçeğine uygun köklü değişiklikleri içeren yasal düzenlemelerin önünü açmalıdır.

Bilimi toplumla buluşturmayı çalışmalarının ana eksenini olarak gören TMMOB; Sağlıkta Dönüşüm Programı çerçevesinde Sağlık Kurumları'nın Sağlık Bakanlığı'na devredilmesini öngören 5283 sayılı Yasa ile, haksız gerekçelerle ve kamusal çıkarlara aykırı düzenlemelerle Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nü kapatmayı amaçlayan 5286 sayılı yasanın bilimsel ve ülke gerçekleriyle örtüşmediğini ifade etmektedir. Çünkü, her iki Yasa; Anayasanın 2 inci maddesinde yerini bulan "sosyal devlet" ilkesinin, sağlık ve sosyal güvenlik ile köye yönelik hizmetler ve çalışma ilişkileri alanında zedelenmesine, belki de yok sayılmasına yol açacaktır.

TMMOB 5283 ve 5286 sayılı Yasaların yürürlüğe girmemesi için ilgili tüm Anayasal kuruluşları göreve çağırıştır, çağırılmaktadır. Nitekim; Ana Muhalefet Partisi CHP, 5283 sayılı Yasayı iptal amaçlı Anayasa Mahkemesi'ne götürmüştür. 5286 sayılı Yasayı da yüksek yargıya taşımak üzeredir.

Sorun bu iki yasa ile sınırlı değildir. Her boyutuyla yaşam alanımıza yönelik toplu bir saldırı mevcuttur. Üzülerek söylemek gerekirse, halkın oyuyla iktidara gelenler, halkı önemsemeyi bırakıp, sermaye cephesinin her dediğini yapar duruma gelmişlerdir.

Emek Platformu; 19 Ocak 2005 tarihli, İnsanca Yaşanacak Bir Türkiye İçin Halkımıza Çağrı metninde; sorunları tespit edip, "Bu bozuk düzen değişmelidir. Sosyal güvenlik, sağlık, eğitim, altyapı

başta olmak üzere kamusal hizmetler tepeden tırnağa halkın yararı doğrultusunda yeniden yapılandırılmalıdır” saptamasında bulunmuştur. Çünkü; siyasi iktidarın çıkardığı ve çıkarmayı düşündüğü; Genel Sağlık Sigortası, Emeklilik Yasası, Aile Hekimliği, Temel Sağlık Yasası, Kamu Yönetimi Temel Yasası, Kamu Personel Yasası, Yerel Yönetim Yasaları, Bölge Kalkınma Ajansları, Gelir İdaresi Yasası ile küresel kapitalizme eklenme süreci tamamlanacak, Ülke Pazar, Devlet Tüccar, Vatandaş Müşteri haline getirilecektir. Sürecin sonucu ise, tam bir ekonomik ve sosyal yıkım olacaktır. Oysa bizler; Siyasi iktidarın tüm bu yıkım politikalarına karşı; halkın temel ihtiyaçlarının herkese adil, eşit, ulaşılabilir, ücretsiz olmasını ve gereksinimi kadar kamu hizmeti talep ediyoruz.

Bu süreçte; Bilimsel ve hukuksal mücadele emek kesiminin zaferi için önemlidir. Ancak sonuç almayı kolaylaştıracak başlıca mücadele yöntemi halkın örgütlü mücadelesidir. Bu konudaki öncelikli sorunumuz ise; her aşamada, halkın örgütlü baskı gücünü demokratik yollardan ortaya koymasını sağlayabilmektedir.

Sonuç olarak;

Güvenli bir gelecek ve ‘İnsanca Yaşanacak Bir Türkiye İçin’ Emek Platformu olarak illerde bölge toplantıları yapıyoruz. Bu gidişatı durdurmak bizim ellerimizdedir. 16 Şubat 2005 Çarşamba günü 81 ilde iktidarı uyarı eylemleri gerçekleştiriyoruz.

Çağrımız; yalnızca Emek Platformu Bileşenleri ile sınırlı değildir ve tüm Halkımızdır.

5 Şubat 2005’te İstanbul bölge toplantılarında İKK Sekreteri Meftun Gürdallar sunları söyledi :

Emek Platformu Başkanlar Kurulu’nun aldığı kararlar doğrultusunda 16 Şubat 2005 “İktidarı Genel Uyarı Eylem” için Emek Platformu İstanbul Bileşenleri tarafından yapılan çağrı üzerine bir araya gelen emekçiler Siyasal İktidarın emekçilere yönelik yürütmüş olduğu teslim alma politikalarına karşı tek yürek olarak

aşağıda belirtilen hususların Kurumların bir kez daha siyasal iktidarın dikkatine, halkımızın bilgisine sunulmasına karar vermiştir.

Türkiye, İMF ve Dünya Bankası yönlendirmesiyle, küresel sermayenin isteklerine uygun bir yeniden yapılanma süreci yaşanıyor. Kurumsal kökenleri neo-liberal dünya görüşüne dayanan bu yönelim, ekonomik ve toplumsal yapıda kuralsızlaştırmaya yol açan bir dizi yapısal dönüşümü hedeflenmekte ve ülkemizin geleceğini bütünüyle “piyasa güçlerini” denetimsiz ve başı boş işleyişine terk etmektedir.

AKP Hükümeti IMF’den aldığı direktiflerle emekçilerin hayatını zorlaştırmak, gelecek umutlarını yok etmek için birbiri ardında kazanılmış haklarımıza saldırmakta, yoksulluğa, gelecek güvensizliğine, eğitim hakkından yoksun kalmayı emekçilere dayatmaktadır.

Seçim meydanlarında halka boş umut dağıtan AKP Hükümeti, uyguladığı politikalarla, işsizliği yoksulluğu arttırmakta, emekçinin yaşam şartlarını daha da zorlaştırmakta, çiftçinin emeğini karşılığını vermemekte, köylüye hizmet götürmenin aracı olan Köy Hizmetlerini tasfiye etmekte, kamunun elinde bulunan işletmelerin piyasaya peşkeş çekilmesi için hiçbir kural tanımadan özelleştirme uygulamalarına pervasız bir şekilde devam etmektedir.

AKP Hükümeti; kapalı kapılar ardında yürüttüğü müzakerelerde verdiği taahhütler gereği olarak kamusal alandaki tüm hizmetlerin piyasaya açılmasını; eğitimin, sağlığın yerel hizmetlerin piyasa koşullarında sunulmasını emekçilerin birikimleri ile oluşan değerlerin sermayeye aktarılmasını temel politika olarak belirleyip, bunu bizlere dayatmaktadır.

Genel Sağlık Politikaları:

Sağlık hizmetinden anında, eşit ve ücretsiz yararlanmak her yurttaşın en temel hakkı ve bunu sağlamak ise Devletin en temel görevidir. Ancak ülkemizdeki var olan sosyal güvenlik ve sağlık sistemiyle, bu haktan her yurttaşın eşit olarak yararlanabildiğini söylemek olanaklı

değildir. Çünkü, ülkemizde sosyal güvenlik özelde sağlık hakkına finansman sorunu olarak bakıldığından, halkın sağlık ihtiyacına bütçeden uygun bir pay ayrılmamaktadır. Sağlık bütçesinde yapılan kısıtlamalar ve sosyal güvenlik kuruluşlarına yapılan politik müdahalelerle, sağlık hizmetleri adım adım zaten paralı hale getirilmiştir. İşsizliğin yoğun olduğu ülkemizde, pirim ödeyemeyen ve Yeşil Kart alamayan yurttaşların hiçbir sosyal güvenlik ve sağlık güvencesi bulunmamaktadır.

Hükümetin Hazırladığı “Sosyal Güvenlik Reformu” Neler Getiriyor?

Sağlık hakkı ortadan kaldırılıyor

AKP hükümeti, “sağlıkta dönüşüm programı” adı altında yasal düzenlemelerle sağlık hizmetlerini tamamen paralı hale getirmek için sağlık hakkını sorgulamaktadır.

Hastalık sigortasından yapılan tüm sağlık yardımları, mal ve hizmet biçiminde görünüm kazanan nesnel yardımlardır. Bunların para olarak karşılıklarının istenmesi olanaklı değilken, yeni tasarı, sigortalılara her evrede katılım payını zorunlu kılmaktadır. Şu an yürürlükteki Sosyal Sigortalar Kanununun 33. maddesi gereğince ayakta yapılan tedavilerde ilaç bedelinin %20’si sigortalıya ödetilirken, Tasarımın 16. maddesi bu oranı %50’ye kadar yükseltmektedir. Bu katılım payını belirleyecek objektif bir kriter de bulunmamaktadır. Asgari ücret düzeyinde bir katılım payı öngören Kanun tasarısının sağlık hakkına bir hak olarak bakmadığının somut ifadesidir.

Sağlık hizmeti, “yardım” değil, “hak” anlayışı ile sunulması gereken bir hizmettir. Genel Sağlık Sigortası Yasa tasarısı, sağlık hakkı yerine kısmi bir sağlık yardımı öngördüğünden Sosyal Devlet felsefesine aykırıdır.

Hastaya müşteri yaklaşımı getiriliyor.

Genel Sağlık Sigortası Yasa tasarısı, aslında bir yanıyla son derece yetersiz, minimum kamu sigortacılığını getirirken, özel sigortacılığın da önünü açan bir sistemdir. Sağlık bir hak anlayışıyla ele alınmadığından, sağlık hizmetinin

“bunu tüketen müşteriler” tarafından ödenmesi gerektiği planlanmaktadır.

Genel Sağlık Sigortası ile nasıl bir sigortacılık getirilmektedir?

Sağlık sigortasında, sağlık hizmetinden yararlananlara çeşitli paketler öngörülmektedir. Ne kadar ödemede bulunabilirsiniz, yararlanacağınız hizmet o kadar zengin, ne kadar az öderseniz o kadar dar kapsamlıdır. Yasa tasarısı, sağlıklı bir hak olmaktan çıkarıp, yararlananları müşteri olarak gördüğünden, sağlık hizmeti, piyasanın herhangi bir unsuru haline dönüşmekte ve doğal olarak bunun sonucu o piyasanın mekanizmalarına, kar anlayışına, tabii olacaktır.

Genel Sağlık Sigortasındaki Prim Sistemi neyi getiriyor?

Ülkemizdeki sağlık hizmetleri Emekli Sandığı, SSK, Bağ-Kur ve Yeşil Kart aracılığıyla, kişisel prim ve devlet katkılarıyla birlikte sürdürülen karma sisteme dayalıdır. Karma sistemdeki sosyal güvenlik kuruluşlarına devletin yapması gereken ödemeler sosyal güvenlik kuruluşlarının açığı, dahası bütçenin kara deliği olarak ifade edilmektedir. IMF'nin AKP hükümeti ile yapacağı 3 yıllık anlaşmanın temel şartlarından birisi bütçede açık, hatta kara delik olarak tanımlanan sosyal güvenlik harcamalarının ortadan kaldırılmasıdır. Amaçlanan devletin vatandaşına karşı yapmakla yükümlü olduğu görevlerinden kendisini kurtararak, bu görevini vatandaşın sırtına yıkmaktadır.

Hasta olan öder mantığı doğrultusunda “Asgari yaşam standardı”nın üzerinde olan herkes primli sisteme geçmek zorundadır.

Nedir asgari yaşam standardı? Genel Sağlık Sigortası Yasa taslağında bu açık ifade edilmiyor. Ancak bunun asgari ücretin 1/3 kadar, yani yaklaşık ayda 120 milyondan fazla kazancı olanları kapsadığı düşünülmektedir. Herkes zorunlu olarak prim ödeyecektir.

Sağlık hizmetine daha çok ve sık ihtiyaç duyan az gelirli kişilerden, yoksullardan, yıllık sağlık hizmeti alma sıklığına göre prim ödeme oranları her yıl yeniden

belirlenecektir. Genel Sağlık Sigortası daha fazla ödeme daha az sağlık hizmeti demektir. Genel Sağlık Sigortası'na ödenen sağlık primleri ile ancak Genel Sağlık Kurumu'na belirlenmiş bazı sağlık hizmeti için ödeme yapılacaktır. Masraflı olduğu için sigortayı zarara sokmayacak bazı koruyucu sağlık hizmetleri ile bazı hastalıkların, bazı ameliyatların, bazı tahlil ve tetkiklerin karşılanacağı minimum hizmet temelli bir sistem getirilmektedir.

Şu anda neleri, yani hangi hastalıkları kapsayacağını bilmediğimiz bir düzenleme öngörülmektedir. Kalp hastaları, kanser hastaları, diyaliz hastaları, diyabet hastaları gibi sürekli tedavi gören ve tedavi masrafları fazla olan hastalıklar kapsam dışı tutularak, bunlar için tamamlayıcı sigortacılık getirilecektir. Böylece ancak tamamlayıcı sigortası olanların bir süre için “güvencesi” olacaktır. Kısacası tamamen kişisel ekonomik güce cevap verecek, bir sağlık hizmeti anlayışının egemen olacağı, yaşamını devam ettirme talebinin serbestçe pazarlanacağı bir düzen oluşturulmaktadır.

Katkı Payı adı altında cepten ödeme yapma zorunluluğu getiriyor. Genel Sağlık Sigortası ile birlikte, sigortalı kişilerin bu gün sadece ilaç alırken verdiği katkı payını anlayışı artık, sadece ilaçta değil, hekim muayenesi, tahlil ve tetkikler ile ayaktan tedavi giderleri içinde yapılacaktır. Katkı payının sağlık hizmetinin sunumu esnasında peşin olarak alınması ön görülmektedir. Bu katkı payı bu gün sadece ilaçta %20 olarak ödenirken, GSS ile birlikte bu oran %50 kadar ulaşacaktır. Asgari ücretin son derece düşük olarak belirlendiği günümüzde, asgari ücretle çalışan düşük gelirli işçiler, ilaç için gereken %20 katkı payını dahi ödemekte zorlanırken, hatta ilaç alımından vazgeçmek zorunda kalırken, bu katkı payını yükseltmek ve yaygınlaştırmak asgari ücret alan milyonlarca kişinin sağlık hizmetine ulaşımını ortadan kaldıracabilecektir.

Kısaca Siyasal İktidar sağlık hizmetini ticarete dönüştürmek istiyor. SSK bunu önünde en büyük engel olarak görüldüğü için devrediliyor. SSK'nın devrinin

gereğesi olarak sağlık hizmetlerinin tek elde toplanması olarak gösteriliyor ancak yapılmak istenen sağlık kurumlarının parça parça satılarak “birilerine” peşkeş çekilmesidir.

Geleceğimiz çalınmak isteniyor. IMF ve Dünya Bankasının talepleri doğrultusunda emekçilere sağlıksız ve güvencesiz bir yaşam dayatılıyor. Bu gidişatı durdurmanın elimizde olduğunun bilinciyle ve haklılığımızdan aldığımız güçle 16 Şubat İktidarı Genel Uyarı Eylemi için hayatı öreceğimizi 16 Şubat 2005 Çarşamba günü güvenli bir gelecek “İnsanca yaşanacak bir Türkiye için” üretimden gelen gücümüzü kullanacağımızı tekrar belirtiyor bizleri ve geleceğimizi yok sayanları bir kez daha uyarıyoruz!

16 Şubat Çarşamba günü saat 12:30 da Unkapanı Tekel Binası önünde toplanıp, Saraçhaneye yürünecektir. Saraçhane de basın açıklaması yapılacaktır.

12 Şubat 2005'te Adana Bölge toplantısında İKK Sekreteri Hüseyin Atıcı şunları söyledi :

Değerli basın çalışanları, çevre illerden ve Emek Platformunu oluşturan kurum ve kuruluşların genel merkezlerinden gelen saygıdeğer konuklar, emek platformunun tüm bileşenleri, yaşamını devam ettirmek için emeğini satmaktan alınteri dökmekten başka hiç bir şansı olmayan işçiler, kamu çalışanları, emekçiler hepimiz hoşgeldiniz.

Türkiye son 25 yıldır maruz kaldığı neo-liberal saldırı dalgasının bir dönemecine

daha girdi. Sistematik olarak yürütülen bu saldırı kampanyası sanki tek elden yürütülüyormuşçasına planlı bir şekilde gelişti, geliyor. 25 yılda hükümetler değişti, başbakanlar, bakanlar değişti ama uygulanan politikalar değişmedi. Apoletlisi geldi, tonton amcası, babası, bacısı, Karaoğlanı, Kasımpaşalısı geldi uygulanan politikalar değişmedi. Milliyetçisi, siyasal islamcısı, sosyal demokrasi, sağcısı liberali, muhafazakar islamcısı geldi uygulanan politikalar değişmedi.

Bugün artık çok açık görünüyor ki Türkiye'yi 25 yıldır aynı hükümet yönetiyor, kamu varlıklarını talan eden, sosyal devlete ilişkin ne varsa bunu ekonominin üzerinde bir kambur olarak gören ve bu alanları da piyasaya açmak için uğraşan dışarıdan IMF ve Dünya Bankası destekli Neo-liberal hükümet.

Bugün AKP'nin meclisten geçirmek için sıraya dizdiği Genel Sağlık Sigortası, Emeklilik Yasası, Aile Hekimliği, Temel Sağlık Yasası, Kamu Yönetimi Yasası, Kamu personel Yasası ve Kamu Yönetimi Temel Kanunu gibi yasalar da göstermektedir ki. AKP hükümeti de bu değişmeyen neo-liberal hükümetin en güçlü parçalarından biri.

Bu 25 yıl boyunca bütün hükümetler aynı şeyi gerçekleştirdi. Önce kamu hizmeti veren kuruluşlar güçsüzleştirildi. Hem ekonomik olarak hem de yönetsel olarak. Kamu İşletmelerinin başına partizan bürokratlar yerleştirildi. Kötü yönetilen bu kurumların mal varlıkları da bilinçli olarak kötü yönetildi. Örneğin bugün zarar ediyor denen SSK'nın parası özel bankalar % 140'a yakın faiz verirken % 15 ile ziraat bankasına yatırıldı. Devletin borç ödeme finansmanında kullanıldı. Yatırım yapılması gereken işletmelere son 25 yıldır bir çivi bile çakılmadı. Eğitime, sağlığa sosyal güvenliğe bütçeden ayrılan pay kısıldıkça kısıldı.

Kamunun verdiği hizmetin kalitesi toplam olarak düşürüldü. Daha sonra sıra medyaya geldi. Medya kamunun ne kadar hantal olduğu ne kadar kötü hizmet verdiği, ne yolsuzluklar yapıldığını kamusal hizmetin toplum için bir kambur olduğunu 25 yıl boyunca işledi.

Tabi ki bunun ödülünü de aldı. Pek çok özelleştirme ihalesine artık medya grupları da katılıyor ve en tatlı dilimleri kendine ayırıyor.

Özetle örnek vermek gerekirse, eğitim alanında bu uygulama şöyle gelişti. Önce eğitime ayrılan kaynaklar kısıldı. Öğretmenlere verilen maaş trpanlandı. Daha iyi koşulları gören pek çok öğretmen özel eğitim kuruluşlarında yer almaya başladı. Hepimiz ana-babayız. Kamuda verilen eğitim hizmetinin kötüleştiğini gören milyonlarca ana-baba çocuğunu dersanelere göndermeye başladı, daha şanslıları özel dersler verdirtti. Ve sonuç Üniversite kapısında bekleyen 1.5 milyon genç her yıl dersanelere katrilyonlarca para akıtıyor. Eğitim tamamen bir serbest piyasa alanı haline getiriliyor. Anayasamızın 2. maddesinde yazan "Türkiye Cumhuriyeti sosyal bir hukuk devletidir" ifadesi gereği devlet tarafından ücretsiz ve kaliteli bir şekilde sağlanması gereken eğitim hizmeti talan edildi. Yoksul öğrencilerin çok küçük bir kısmı "hayırsever" vakıf tarikat ve cemaatlerin insafına terkedildi. Yani dün devletten bir hak olarak aldığımız eğitim hizmetini bugün ancak cemaatlere, tarikatlara, zengin işadamlarının kurduğu vakıflara, minnet ederek alabiliyoruz.

Niye? Çünkü biz kazanımlarımızı korumak yönünde irade koyan bir karşı duruşu ne bireysel vicdani olarak ne de örgütlü toplumsal olarak sergileyemiyoruz. Bu uzun saldırı dalgası boyunca bu neo liberal politikanın tümüne karşı bir direniş sergilenemedi. Her sendika, demokratik kitle örgütü, meslek odası ya da toplumsal muhalefetin her bir ayrı parçası sadece yılanın kendine dokunan tarafı ile ilgilendi.

Bana dokunmayan yılan bin yaşasın deyimi gündelik yaşamımızda yer etti. Sonuç sermayenin bu son derece sistematiği planlı ve cepheden saldırısına karşın, emek cephesi sadece mevzi savunması yaptı, yapabildi. Kağıt işçisinin mücadelesi, tütün işçisinin mücadelesiyle buluşamadı. Kamu çalışanının mücadelesi, işçilerin mücadelesiyle kucaklaşamadı. Yoksul topraksız köylülük zaten kendi kaderine terkedilmiş durumda.

Tarihsel kökenleri aynı yere dayanan tüm çalışanların, emeğiyle geçinen milyonların mücadelesi aynı potaya dökülemedi. Bugün artık sermayenin cepheden saldırısına karşı mevzi-nokta savunması yapmanın anlamının kalmadığı bir noktaya gelmiş bulunuyoruz. Çözüm gayet açık ama zor ve meşakkatli. Neo-liberallerin topyekün saldırısına karşın bir cephe savunması örgütlemek. Kazanımlarımızı, işimizi, ailemizi ve çocuklarımızı ancak böyle koruyabiliriz. Aksi, bu topyekün saldırının sonuçlarını yine büyük sermayenin gazetelerinden televizyonlarından seyretmek demektir. Belki de onu bile seyredebemeyeceğiz. Komşunun evine hırsız girdiğine müdahale etmiyorsan yarın senin evine hırsız girdiğinde sana yardıma gelecek kimse de kalmayacak demektir.

Sermaye birikimi süreci açısından Türkiye ekonomisi 4 ana parçaya ayrılabilir. 1923'te İzmir İktisat kongresi sonrası Devlet eliyle sermayedar oluşturma süreci. 1945 sonrası ithal ikameci birikim süreci ki bunları şu anda konu dışında bırakabiliriz. Ve arkasından gelen 24 Ocak kararlarıyla başlayan son 25 yıllık süreç. Bu son 25 yılı, Türkiye ekonomisinin küresel kapitalist sisteme entegrasyonu olarak da niteleyebiliriz. 12 Eylül askeri darbesi aslen 24 Ocak kararlarını uygulamak için yapılmış bir darbedir.

24 Ocak 1980'den 2001 şubat krizine kadar ki dönemi kara para sıcak para ekonomisi olarak niteleyebiliriz. Sermayenin birikim ihtiyacı bu dönemde devletin % 150'lerle borçlandırıldığı ve halkın vergilerinin sermayeye transferinin sağlandığı bir dönemdi bu dönem. Sonuçlarını uzun bir dönem boyunca hissetmediğimiz bu dönemi 5 Nisan 1994 ve 2001 Şubat krizi gibi kırılma noktalarıyla hatırlayacağız. 2001 Şubat krizinin ardından bugüne kadar küresel kapitalist sisteme entegrasyonumuz giderek hızlanıyor. Bu dönemdeki sermaye birikim sürecini şu şekilde özetleyebiliriz. Ucuz emeğe dayalı, temel olarak ihracata yönelmiş, 2. sınıf çöp teknolojiye

dayanan, araştırma geliştirmeye kaynak ayırmayan bir ekonomik model.

Bu modelin Türkiye'ye getireceği hammallıktan başka bir şey değildir. Ekonomi büyüyor, ihracat artıyor, ama istihdam azalıyor bunun açıklaması gayet net. Bu süreçte kayıtdışı ekonomiye göz yumuluyor. Çalışanlar örgütsüzleştiriliyor. İşsizlik yaygınlaştırılıyor, sigortasız sendikasız çalışma koşulları körükleniyor. Çalışma koşulları kötüleşiyor, iş saatleri uzuyor.

Bu 25 yıllık sermaye birikim sürecinin sonunda;

- Çalışanların GSMH'den aldıkları pay neredeyse yarı yarıya düşmüştür.
- En yoksul %1'lik dilimle en zengin %1'lik dilim arasındaki fark 400 kata yaklaşmıştır.
- Günde 1 doların altında bir kaynakla (yani ayda 43 milyon) geçinmeye çalışan yaklaşık 1 milyon insan vardır.
- Günde 4 doların altında bir kaynakla (yani ayda 170 milyon) geçinmeye çalışan 20 milyonu aşkın insan vardır.
- En zengin %20 GSMH'nin %50'sine yakınını almaktadır.
- Toplanan vergilerin yaklaşık %70'i dolaylı vergilerden toplanmaktadır. Yani içtiğimiz sigaradan, bakkaldan aldığımız ekmekten, telefonda, akaryakıttan. Anlı şanlı sanayi kuruluşlarımızın ödediği kurumsal vergi ise %3.5'tur. Bu bir transfer sürecidir. Halkın elindeki para vergilendirme sistemiyle sermayeye transfer edilmektedir.
- Bugün yeni doğan bir bebeğin borcu yaklaşık olarak 3500 dolardır.
- Zarar ediyor diye suçlanan ekonomik olarak yük diye nitelenen KİT'ler haraç mezat satılmaya çalışılıyor. Örneğin TÜPRAŞ her yıl ödediği verginin 3'te biri fiyatına satılmaya çalışılıyor. TEKEL yine aynı şekilde haraç mezat satılmaya çalışılıyor.
- 25 yıl önce kendi kendine yeten tarımsal yapıyla övünürken, bugün pek

çok tarım ürününde dışa bağımlı hale gelmiş durumdayız.

- Ve bu ülkede artık kundaktaki bebekler açlıktan ölebiliyor.
- Çok korkulan sosyal patlama olmuyor ama daha acısı bir sosyal çürümeye yaşanıyor. Suç oranları artıyor. Bilinçsiz toplumsal kesimler ve insan onuruna yakışı bir şekilde yaşamak için hakkını aramak yerine suç işlemeyi, ahlaksız bir yaşamı tercih edebiliyor.

Ve bu ülkede, işçiye, emekçiye, sendikaya, örgütlü her kesime karşı burnundan kıl aldırılmadan külhanbeyi tarzda konuşan bir iktidar sahibi IMF önünde süt dökmüş kediye dönüp el pençe divan bekleyebiliyor.

Tüm bu süreci tersine çevirmek bizim elimizde. Yeter ki yapabileceğimize inanalım. Güçlerimizi birleştirelim. Bitlis'teki tekel işçilerinin, İzmit'teki SEKA işçilerinin, kamu çalışanlarının grevli toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesini demokratik kitle örgütlerinin, meslek odalarının mücadelesini bir potaya akıtılabilelim. Bugün buradan çıkınca işyerimizdeki arkadaşlarımıza, mahalledeki komşumuza bu süreci anlatalım. Onlarla beraber kader birliğimiz olduğuna onları da ikna edelim. Bize telkin edilen "her koyun kendi bacağından asılır" teranesinin yerine hep birlikte haykıralım.

"Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz"

13 Şubat 2005'te Diyarbakır Bölge toplantısında İKK Sekreteri Fahrettin Çağdaş şunları söyledi:

Değerli Başkanlar, Değerli Emekçiler hepimizi Diyarbakır Emek Platformu Bileşenleri adına saygıyla selamlıyorum. Bölge toplantımıza hoş geldiniz.

Neoliberal politikaların ulusal ölçekte yaşama geçirilmesi tüm hızıyla devam ediyor. Üçüncü yılına giren AKP iktidarı seçim bildirgesinde yer alan ve neoliberal dayatmalardan oluşan vaatlerini adım adım yerine getiriyor. Global kapitalizmin talimatları harfiyen uygulanıyor. Siyasal iktidar halkın, emeğin, emek-

çilerin, yoksulların değil, emperyalist odakların, sermayenin çıkarları uğruna görülmemiş bir "özverili çaba" sürdü-rüyor. Göstermelik demokrasi anlayışı ve işleyişinin sonucu olarak toplumun sadece üçte birinden onay alan AKP iktidarı, neoliberal politikalar karşısında ekonomik anlamda farklı bir şey getiremeyen, siyasal alanda resmi devlet ideolojisinin beğçiliğini yapan, milliyetçi , şoven yaklaşımı tutunacak yegâne dal olarak gören, hattâ politikasıyla AKP'yi meşru hale getiren, demokratik ilerici güçlerle bağı olmayan CHP'nin yarattığı boşluğu değerlendirerek, yıkım ve saldırı politikalarına devam ediyor.

Siyasal düzlemde ABD-AB arasında kalan AKP bir yandan Türkiye'nin AB içinde olma perspektifiyle demokratik anlamda kısmî yasal düzenlemeleri parlamentodan geçirirken, bunların yasa düzeyinde değil, yaşama uygulanması konusunda geçmiş iktidarlardan farklı bir yapıda olmadığını gösteriyor.

Önyargısız demokratik açılımların gerçekleştirilmesi konusunda maalesef ihtiyaç duyulan adımlar atılmıyor. İnsan hak ve ihlallerinin sorumluları açığa çıkarılmıyor, korunuyor, kollanıyor. Geçmişte olan olaylar, ortaya çıkan gerçekler görmezden geliniyor. Oniki yaşındaki bir çocuğun katledilmesi, tüm gerçeklikle ortadayken, "terörist" söylemiyle inatla reddediliyor. Sendikacı Süleyman Yeter'in katlinden sorumlu olanlar kollanıyor. Başbakanlık insan

hakları komisyonunun sunduğu azınlık raporu hakkında linç kampanyası başlatılarak, yasal düzlemde sorgulama süreci başlıyor. Başkanı İ.Kaboğlu ve raportör Baskın Oran hakkında Cumhuriyet savcılığınca suç duyuruları hazırlanıyor, ifadeleri alınarak, resmî ideoloji dışına çıkan yaklaşımların sonuçlarının neler olabileceğinin mesajı topluma verilmeye çalışılıyor.

Kürt sorunu konusunda da egemen anlayış AKP hükümetince de devam ettirilmektedir. Ana dilde eğitimi talebi gerekçesiyle Eğitim-Sen'in kapatılmasıyla ilgili dava yeniden açılıyor. Lice, Kulp ilçelerinde toplu mezarlar bulunuyor. Geçmişte gündeme getirilen, faili meçhul olarak tanımlanan olayların açığa çıkarılması için adımlar atılması gerekirken, bu adımlar atılmıyor. Geçmişle yüzleşmeden kimi yasal düzenlemelerin yapılması iyileştirme görüntüsü oluştursa bile insan hak ve hürriyetlerine saygılı demokratik bir toplum düzeni oluşturmak mümkün gözüküyor.

Türkiye'de sürekli bir yoksullaştırma politikalarına karşı toplumun değişik çalışan kesimlerinin örgütlü yapılarının karşı koymaya çalıştıkları süreç maalesef karşı çıkış çabalarına rağmen geniş emekçi kesimler, köylüler, emekliler aleyhine gelişiyor.

14 Temmuz 1999'da işçi ve kamu çalışanları konfederasyonları sendikaları, işçi emeklileri dernekleri, Bağ-Kur emeklileri dernekleri, meslek odalarını kapsayan, on beş örgütsel yapı tarafından emek platformu (EP) bu neoliberal saldırılara karşı mücadele ve dayanışma amacıyla kurulmuştu. EP çerçevesinde birçok kararlar alınıp, basın açıklaması, miting, iş bırakmalar ile emekçi kesimlerin talepleri hükümete, kamu oyuna ulaştırılmış, dönem dönem bu eylem ve etkinlikler kamu oyu nezdinde etkili olmuşsa da EP'nin bütün olarak güçlerini ve olanaklarını seferber ettiğini söylemek güçtür.

Özelleştirme, Kamu Yönetimi Temel Kanunu, SSK hastanelerine el konulması (Sağlık Bakanlığına devri) gibi

konularda sadece ilgilendiren kesimlerin tavır alması durumu yaşanmıştır. Bugün geldiğimiz noktada Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması, SSK hastanelerinin devri yasalasmış, Cumhurbaşkanınca onaylanıp, resmî gazetede yayınlanmıştır.

Saldırıları karşı toplumun geniş kesimlerinin bilinçlendirilmesi ve emekçi hareketi yanında yeterince yer alması sağlanamamıştır. Bu durum açısından Köy Hizmetlerinin kapatılması süreci örnektir. Emekçilerin sermayenin saldırıları karşısında tek vücut olarak hareket edememeleri kazanılmış kısmi hakların da elinden alınmasına, yoksullaşmalarına ve insanlık dışı koşullarda yaşamalarına yol açmıştır. Dahası, emekçiler ülkeyi bir zulüm ormanına çeviren uygulamaların sorumlusu olarak neredeyse birbirlerini görece kadar yabancılaşmış, bireyci, dar çıkarıcı bir bilinçsizlik uçurumuna yuvarlanmaya başlamışlardır. Sınıf bilinci, emekçi dayanışması, birlik ve mücadele anlayışları yerini "kendini kurtarma" çıkmaz sokağına yönelmiştir. Öyle ki başka kuruluşlardaki özelleştirme, sendikasılaştırma, işten atılmaları karşı bir duruş göstermeyen emekçiler, aynı kamu kuruluşunun başka bir işletmesinin özelleştirilmesi gündeme geldiğinde bile sınıf kardeşleri için bir tavır göstermemişlerdir. Nihayet sıra kendilerine geldiğinde aynı gerçeklikle karşılaşmaları kaçınılmaz olmuştur. Özel sektörde görece iyi koşullarda çalışan emekçilere asgari ücretle ve güvencesiz çalışan işçilerin sorunları çok uzaktır. Kamu çalışanlarının mücadelesi, eylemleri çokça bir TV haberi önemindedir. İşsizlerin çılgılığı ise hiç duyulmaz. İşsizler de emekçilerin mücadelesine bir anlam veremez. "İyi kötü bir işleri vardır. Daha ne isterler" diye düşünür. Kısacası neredeyse "emekçiler, emekçilerin kurdu" olmuştur artık.

Emek hareketinin bölünmesine, emekçilerin birbirine yabancılaşmasına ilişkin birçok neden sıralanabilir. Ancak bilinsin isteriz ki bu "insanlıktan uzaklaşma"nın temelinde yıllardır uygulanan neoliberal zulüm politikalarının

sonucunda ortaya çıkan yoksullaşma ve köleleşme yatmaktadır. Evet, sermaye insanları "açlıkla terbiye" etmektedir. Başka nasıl açıklanır bir cep telefonu için cana kıyılabilmesi, "kapkaç terörünün" yaygınlaşması, uyuşturucunun ilkokullara kadar girmesi, çöplüklerden yiyecek toplayan insan manzaraları, birkaç kadro için kilometrelere varan işsiz kuyrukları, ramazanlarda bir sıcak aş için oluşan utanç verici kalabalıklar. Emekçileri iligine kadar sömüren sermaye hedef şaşırtmakta ustalasmıştır. Emekçiler egemen sınıfların zulmüne topluca karşı çıkmak yerine birbirlerinin kursağındaki lokmayla uğraşmaya başlamıştır.

Egemen sınıfların emekçileri bölmek için kullandıkları kadim bir yöntem de milliyetçilik ve şovenizm kışkırtıcılığıdır. İnsanların sadece doğmakla elde ettikleri en doğal hakları, kimlikleri bir tehdit unsuru olarak gösterilerek emekçiler birbirine düşürülmekte, sınıf hareketinin ortaklaşması, güçlenmesi engellenmektedir. Egemenler emekçiler arasındaki milliyet, mezhep, din, kültür farklarını bir zenginlik değil, düşmanlık faktörü olarak ustaca yönlendirerek sınıf mücadelesini sönmülemektedir. Bu oyunu bozmak emekçilerin elindedir. Bu alanda Emek Platformu bileşenlerine önemli görevler düşmektedir. Emekçiler arasında birliği sağlamak için öncelikle bir güven ortamı oluşturulmalıdır. Buna yönelik olarak halklar arasında kardeşliği, eşitliği ve barışı savunan bir anlayışın içselleştirilmesi için güçlü bir çabaya gerek vardır. Yakın geçmişte yaşanan acıların aşılması, yaraların sarılması için dar milliyetçi ve şovenist ön yargıların kırılması her zamankinden acil bir görevdir. Orta doğuda yaşanan gelişmelerin bölgemize yansıma olasılığı bu aciliyeti pekiştirmektedir. Emperyalizmin bölgeyi halklar arasında kanlı bir boğazlaşma arenasına çevirme niyetlerini bozabilecek temel güç hakların kardeşliğini esas alacak bir emekçiler dayanışmasıdır.

Evet, emekçiler olarak insanca yaşayacak maddi olanaklar istiyoruz. Açlık,

yoksulluk ve işsizlik kavramlarının her dilden çıkartılmasını arzuluyoruz. Adil bir paylaşım talep ediyoruz. İş ve aş itiyoruz! Ancak insanlar sadece midelerinden beslenen yaratıklar değildir. İnsanlar dillerinden, edebiyatlarından, şiirlerinden, türkülerinden, halaylarından, ortak sevinçlerinden ve acılarından, tarihlerinden, kültürlerinden gelen damarlarla var olurlar. Diğer ulusal kültürlerle açık, kardeşçe bir etkileşimle, barış içerisinde yaşamak hülyamız. Bu nedenle sadece iş, aş değil aynı zamanda özgürlük istiyoruz. Özgürlüğün Irak'ta olduğu gibi, emperyalizmin silahlarıyla gelmeyeceğini biliyoruz. Tıpkı iş ve aşın egemenlerce verilmeyeceği gibi! Şovenizmden arınmış emeğe ve emekçilerin kardeşliğine inanıyoruz. Emek platformu bileşenlerinin binlerce yıllık emekle oluşmuş ulusal-kültürel değerlerimize ilişkin taleplerimizi de içeren bir mücadele tarzı yürütmesini bekliyoruz. Bunu tüm halklar için istiyoruz. Bu tarz, halkları, kültürleri birbirine yaklaştıracak, emekçiler arasındaki ayrılıkları azaltacak ve emek hareketini güçlendirecektir. Tüm halkların ortak ve gerçek vatanı olan sınıfsız, sömürsüz ve savaşızsız bir dünyanın kurulabilmesi için bu kardeşlik ve dayanışma anlayışının laf olmaktan çıkıp davranışa geçmesi hepimizin acil görevidir.

Önümüzdeki dönemde AKP iktidarınca sağlık sistemindeki özelleştirme süreci genel sağlık sigortası (GSS) emeklilik yasasındaki yeni düzenlemelerle özel emeklilik sistemine geçişin sağlanacağı, Kamu Yönetimi Yasası, Kamu Personeli Yasası ve Yerel Yönetimler Yasası ile bu saldırılar devam edecektir.

Ülkemizde yaşanan ekonomik ve sosyal tahribatlar bölgede katmerli bir hal almıştır. Cumhuriyet tarihi boyunca önemli kamusal yatırımlar gerçekleştirilmiştir. Bölgenin coğrafi ve jeolojik konumu önemli yer altı ve yerüstü zenginlikler barındırmasına rağmen halkın sosyal refahına yansımaları olmamıştır.

Sosyal bilgiler kitaplarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu halkının temel geçim kaynağı tarım ve hayvancılık ol-

duğu bizlere öğretildi. Birde ilk petrolün Raman'da bulunduğu, satır aralarında dünyanın en önemli Kromunun Guleman'da, Fosfatın Mazıdağı'nda Tütünün Bitlis'te Şeker Pancarının Elazığ, Muşta olduğu anlatılırdı. Yaşanan çatışmalı dönemdeki köy boşaltmalar ve yayla yasakları nedeniyle canlı hayvan ithal eder olduk. Köylerde tarım ve hayvancılıkla uğraşan yüzbinler, kent varoşlarında işsizliğe açığa mahkum edildi. Bölgeler arası gelişmişlik farkının kapatılması için ekonomik anlamda pozitif ayrımcılık beklenirken yıllardır ülke ekonomisine önemli bir katma değer katan, Ergani Bakır, Elazığ Ferochrom, Mazıdağı Fosfat, Bitlis Tütün, Şırnak Kömür vb. kamu yatırımları birer birer kapatılmakta ve özelleştirilmektedir.

Bölge toplantımızı tüm bu olumsuz gelişmelere karşın emekçi sınıfların olumlu mücadelesine katılımı örgütleyen sendikaların meslek örgütlerinin yıllardır sürdürdüğü emekten, özgürlükten, barış ve demokrasiden yana mücadeleyi, insanlığın tarihsel mücadelesi kapsamında sürdürmeyi kararlı olduğunu ilan edeceğine olan inancımı belirtir. Hepinize saygılar sunarım.

13 Şubat 2005'te Diyarbakır Bölge Toplantısı'nda TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı şunları söyledi :

Sevgili konuklar,

Emek Platformu Bileşenlerinin değerli üyeleri,

Sevgili Basın emekçileri,

Hepinizi TMMOB Yönetim Kurulu adına saygıyla sevgiyle selamlıyorum. Emek Platformu Başkanlar Kurulu toplantısında aldığımız kararın gereği bu gün buraya geldiniz, hepimiz hoş geldiniz. Bizler de buraya yaşamımızın bir bölümünü sizlerle paylaşmaya geldik hoş geldik. Burada bu coğrafyada sizlerle birlikte olmanın büyük bir keyfini duyuyorum.

Geleceğimiz için, insanca yaşanacak bir Türkiye için, sosyal, ekonomik yıkımları durdurmak için 16 Şubat'ta gerçekleştirilecek "İktidarı uyarı" eylemini bölge toplantıları aşamasını bu gün burada tamamlıyoruz. Sizlere Samsun'dan, İstanbul'dan, Çorlu'dan, İzmir'den, Adana'dan emekçilerin, ben çağımdan ve insanlıktan yanayım diyenlerin, aydınlık beyinli aydınlık yürekli insanların selamlarını ve sevgilerini getirdik.

Bu gün burada, Nazım'ın dediği gibi: "Dostların arasındayız, güneşin sofrasındayız."

Sorunlu ve sıkıntılı bir ülkenin, yerel nedenleriyle, bölge koşullarıyla, yaşananlarıyla, olumsuzluklarıyla iki kat daha fazla sorunu olan bu bölgede, bu coğrafyada sizlerle birlikte sorunlarımızı konuşmaya, ortaklaştıracığımız talepleri dile getirmeye, sesimizi birleştirip, çığlığa dönüştürmeye geldik. Hepimiz hoş geldik.

Sevgili arkadaşlar,

TMMOB kuruluşunun 50. yılında. 50 yıllık deneyim ve bilgi birikimimiz ışığında günümüzün yüklü gündemi ve sorunları değerlendirildiğinde; mesleki, demokratik, kitle örgütü olmanın sorumluluğuyla hareket ederek çağdaş, bağımsız, demokratik ve sanayileşen bir Türkiye özlemiyle, üyelerimizin sorunlarının toplumun sorunlarından ayrılamayacağı bilinciyle, halktan ve emekten yana tavır alan, bu doğrultuda politikalar üreten ve mücadele veren bir hattı, böylesi bir siyaset tarzını sizlerle burada paylaşmaya geldi.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği ve bağlı Odaları, ülkemizdeki ve dünyadaki emek ve demokrasi güçleriyle dayanışma içinde, bağımsızlıkçı, eşitlik ve özgürlükçü, barış ve dayanışmacı bir Türkiye ve Dünya için çalışmalarını sürdürme kararlılığı içerisinde.

Sevgili arkadaşlar,

Bize hep size ne derler. Siz bir meslek örgütünüz. Oturun mesleğinizi yapın. Niye hak, hukuk adalet peşinde koşup duruyorsunuz? Biz bilimi ve teknolojiyi toplumla buluşturan bir mesleğin örgütüünüz. Biz insan odaklı bir mesleği icra ediyoruz. Bu mesleğin ve dolayısıyla bu örgütün çalışmalarında özne insandır.

Bu nedenle insanlığa karşı işlenmiş her türlü suçun karşısındadır bu örgüt. Bu örgüt bu nedenle insan hakları ihlallerine karşıdır, insanlık onurunun korunması mücadelesi verir. Bu nedenle bu örgüt, Uğur Kaymaz'ın, Filistinli küçük kızın, Amerikan emperyalizmin yürek atışını susturduğu Iraklı çocuğun acısını bütün duygularıyla hisseder. Bu örgüt bu nedenlerle savaflara ve işgallere karşıdır. Barıştan yanadır. En acılı dönemlerin yaşandığı bu bölgede de her zaman barışı ve insanı savunmuştur. Şimdi emperyalizmin açık oyunu biçiminde sürdürülen Iraktaki işgale de bu nedenle karşıdır. Ve TMMOB bu nedenle yaşasın halkların kardeşliği demektir.

Şimdi de siyasal iktidarın halka ve insana karşı olan uygulamalarına karşı çıkıyor ve uyarıyoruz.: Yaptığınız iyi bir şey değil!

Sevgili arkadaşlar,

Neler yapıyor bu iktidar birkaç örnek verelim:

Örneğin Köy Hizmetleri kapatılıyor: Nedir amaç?

Köy Hizmetleri çalışanlarını tasfiye ederek ve sendikal haklarını kısıtlayarak, IMF'ye verdiği faiz dışı fazla hedefine ulaşmak, Köy Hizmetleri alanında yerel yönetimler üzerinden kadrolaşmak, Yerel yönetimlere devredilecek hizmetlerle yerel siyaseti kullanarak yandaşlarına kaynak aktarmak, GATS kapsamına giren su ve altyapı hizmetleri alanında, Köy

Hizmetleri'nin kendi personel ve makine varlığıyla yaptığı hizmetlerdeki tüm kalemlerin parasallaştırılmasını sağlayarak, tümüyle ihaleli olarak gerçekleştirilecek hizmetlerden doğacak büyük pazarı yerli ve yabancı özel sektörün paylaşımına açmak, Ulusal toprak yönetimini parçalayarak, yerel yönetimler aracılığıyla, tarım topraklarını sermayenin sınırsız kullanıma açmak.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nü kapatılması sonucunda neler olacaktır?

Yerel siyasi baskılar artarak kaynaklar plansızca ve savurganca kullanılacaktır. Bölgesel eşitsizlik ve dengesizlik sorunu büyüyecektir. Toprak ve su kaynaklarının belirlenmesi, korunması ve yönetimi için ülke bütününde planlamalar ve havza bazında uygulamalar yapılamayacaktır. Tarımsal desteklerin kaldırıldığı süreçte devletin Türk çiftçisine dolaylı olarak verdiği son destek arazi toplulaştırma hizmetleri istenilen düzeyde ve nitelikte verilemeyecektir. Genel Müdürlüğün kendi personeli ve donanımı ile kırsal kesime götürdüğü hizmetlerin parasallaştırılması sağlanarak doğacak pazarı yerli ve yabancı özel sektör dolduracaktır. Parası olmayan köylüye hizmet verilemeyecektir. Sendikal örgütlenme kısıtlanacak ve esnek çalışma koşulları yaşama geçirilecektir.

Sevgili arkadaşlar,

Sağlık hizmetinden anında, eşit, adil ve etkin olarak yararlanmak ve talep etmek her bir yurttaşın en temel hakkıdır. Bunun yerine getirilmesi ise Devletin en temel görevidir. Ancak ülkemizdeki var olan sosyal güvenlik ve sağlık sistemiyle, bu haktan her bir yurttaşın eşit olarak yararlanabildiğini söylemek olanaklı değildir. Çünkü, ülkemizde sosyal güvenlik özelde sağlık hakkına finansman sorunu olarak bakıldığından halkın sağlık ihtiyacına bütçeden uygun bir pay ayrılmamaktadır. Sağlık bütçesinde yapılan kısıtlamalar ve sosyal güvenlik kuruluşlarına yapılan politik müdahalelerle, sağlık hizmetleri adım adım zaten paralı hale getirilmiştir. İşsizliğin yoğun olduğu ülkemizde nüfusun önemli bir bölümü sağlık güvencesinden yoksundur. Bugün, gelir

durumu ne olursa olsun her bir yurttaşın doğumdan ölüme kadar gerek koruyucu sağlık, gerekse tedavi ve rehabilitasyon hizmetlerine anında ulaşabilmeleri ve eşit olarak yararlanabilmesinin önünün açılması doğrultusunda gerçek bir reforma ihtiyaç olduğu açıktır.

TMMOB; herkese eşit, ücretsiz sağlık hizmetinin sağlanması için sosyal güvenlik ve sağlık sisteminde köklü değişikliklere gereksinim olduğunu sürekli dile getirmiştir. Sosyal Güvenlik sisteminde gerçek bir reform yapılması gerekirken, Siyasal İktidar, tam aksine sadece parası olanın sağlık hizmetlerinden yararlanmasını öngören, emeklilik hakkını ortadan kaldıran "Genel Sağlık Sigortası", "Emeklilik Sigortası", "Sosyal Güvenlik Kurumu" ve "Primsiz Ödemeler Kanunu" adı altında dört tane tasarı hazırlayarak Sosyal Güvenlik Yüksek Danışma Kurulu'nun gündemine taşımıştır. Bu yasa tasarıları, sosyal güvenlik konusunu bütçe üzerinde bir yük olarak gören ve Devletin bu alandan tamamen çekilmesini öngören bir yaklaşımla hazırlanmıştır. Bu yaklaşım, yasa tasarılarının temel felsefesini ortaya koyduğundan bu yasa tasarılarını bir reform olarak görmek olanaklı değildir.

Hükümetin Hazırladığı "Sosyal Güvenlik Reformu" Neler Getiriyor?

Sağlık hak olmaktan çıkarılıyor. Hastaya müşteri yaklaşımı getiriliyor. Genel Sağlık Sigortası ile kara dayalı bir sigortacılık getirilmektedir. Genel Sağlık Sigortasındaki Prim Sistemi Hasta Olan Öder'i getiriyor. Genel Sağlık Sigortası daha fazla ödeme daha az sağlık hizmeti demektir. Katkı Payı adı altında cepten ödeme yapma zorunluluğu getiriyor. Sağlık çalışanlarının iş güvencesi ortadan kalkıyor. Mezarda emeklilik getiriliyor.

Sonuç olarak; Çocuklarımız IMF ve DB'na borçlu olarak doğmaktadır. Bu yasa tasarıları ile borçlu olarak doğan çocuklarımızın çalışarak emekli olması ise hayaldir. IMF ve Dünya Bankası'nın programını hayata geçirmek için çocuklarımızın hayatından tasarruf yapılmaya çalışılmaktadır. Çocuklarımıza onurlu ve

sağlıklı bir ortamda yaşanabilir bir ülke bırakmak IMF'ye olan borçla kıyaslanamayacak kadar kutsal ve asla vazgeçemeyeceğimiz bir görevdir. Dolayısıyla, "sosyal güvenlik hakkı" temel bir insan hakkı olup, "yaşama hakkı" ile sıkı sıkıya bağlıdır. Bu nedenle, siyasal iktidar bu hakkın özüne aykırı düzenlemeler içeren yasa tasarılarını geri çekmeli ve ülkemiz gerçeğine uygun köklü değişiklikleri içeren yasal düzenlemelerin önünü açmalıdır.

Sevgili arkadaşlar,

Neden oluyor bunlar? Neden siyasal iktidar böyle davranıyor? İsterseniz bir de kitabı doğru yönden okuyalım.

"Küreselleşme," "Entegrasyon", "Globalleşme" ve "Yeni Dünya Düzeni" kelimelerinin bazen tek tek bazen de yan yana kullanıldığı günümüzde, aslında; emperyalizm ve uluslararası sermaye bütün dünyayı tek bir sömürü alanı olarak görmekte. Yeni Dünya Düzeni ideologları, yirminci yüzyılın son yirmi yılından beri, artık her şeyin küresel ilişkilerin bir parçası haline geldiğini, dolayısıyla farklı ideolojilerin ortadan kalktığını, farklı sınıf çıkarlarının bulunmadığı tezini savunmaktalar. Dünyanın bu aşamasında, insanlara; barış, demokrasi, katılım, hoşgörü, üretim, birikim ve tüketim dolu, çevreye duyarlı, küreselleşmiş yeni bir dünya düzenine girildiği müjdelendi. Dünyanın, endüstri toplumundan bilgi toplumuna, iş gücü ağırlıklı teknolojiyen yüksek teknolojiye, ulusal ekonomiden dünya ekonomisine, merkezi yönetimden yerel yönetime, kurumsal yardımdan kendi kendine yardıma, kısıtlı seçeneklerden çok çeşitli seçeneklere doğru hızlı bir değişim içinde olduğu ifade edildi.

Ancak, bu süreç de görüldü ki, söyleyenlerin aksine; Yeni Dünya Düzeni teorilerinin pratiğe yansımada güçlü kutuplaşmalar, ırkçılık ve milliyetçilik temelinde dünyanın hemen her tarafında süre giden savaşlar, katliamlar, işsizlik, açlık, saldırı ve savaş, toplumsal yozlaşma ve daha yoğun bir sömürü meydana geldi. Çok Taraflı Yatırım Anlaşması, Dünya

Ticaret Örgütü, Dünya Bankası, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Toplantıları, Avrupa Birliği, NAFTA vb. gibi oluşumlarla küreselleşme ve açık değişimle dünyasal sömürü söylemlerinin pratikte örgütlenmeye başladığı bir dönem yaşanmaya başladı.

Küreselleşme dünya halklarına; barış, adalet, kardeşlik, özgürlük değil, aksine daha fazla yoksulluk, daha fazla işsizlik, daha fazla açlık ve daha fazla savaş getirmiştir. Küreselleşme en çıplak haliyle bugün Ortadoğu'dadır, Irak'tadır; küreselleşme en çıplak haliyle bugün Türkiye'de emeğin aleyhine çıkarılan yasalardadır.

Bu gün dünyada küresel saldırı iki yönlü işletilmektedir: Birincisi sermayenin hareket alanını genişletmek için devlet yapılarının yeniden düzenlenmesi, ikincisi bu düzenlemeyi yapmayan/yapamayan ülkelere açık saldırı. Irak ve Türkiye bugün bu işleyişin iki örneğidir. ABD, Irak'ta açık işgalle küreselleşme sürecini işletirken, Türkiye yeni yasal düzenlemelerle sisteme dahil ediliyor.

Ülkemizde son yasama döneminde de gerçekleştirilen, gerçekleştirilmeye çalışılan yasal düzenlemelerin çoğu küreselleşmenin gereksinimleri doğrultusundadır. Yapılan, ülkenin bütün olarak uluslar arası sermayenin rant alanı haline getirilmesinin olanaklarını yaratmaktır. Yapılan emeğe ve demokrasiye karşı savaş açmaktır.

Biz barış, eşitlik ve özgürlük istiyoruz.

Ortadoğu ve Türkiye önümüzdeki dönemde küreselleşmenin bütün çıplaklığıyla yaşanacağı alan konumundadır. Irak'ta başlatılan savaş bu bölgede uzun dönem devam edecek ve çatışmalar sürecektir. Türkiye'nin bu süreçten etkilenmemesi olanaksızdır.

Biz, şiddet ve baskı politikalarında ısrar edenlerin, çok kimlikli çok kültürlü bir toplumsal modeli dışlayarak, barışın kalıcı hale getirilmesinden kaçınanların, iç ve dış politikada, gerilim yaratmaktan medet umanların, demokratikleşmeyi AB ile pazarlıkların sınırında tutup, hak arama mücadelesini anti-demokratik

olarak görenlerin, yasal düzenlemelerdeki gelişmeleri bile hayata geçirmeyenlerin, barışın önünde en büyük engel olduğunu biliyoruz.

Biz, barışın, demokrasinin ve insan haklarının yerleşmediği bir ülkede emekçilerin haklarının korunmasının olanaklı olmadığını da biliyoruz.

Bugün barıştan yana olmak, emekten ve demokrasiden yana bütün güçlerle birlikte sermayenin yasalarla, bombalarla dünyada emekçilere karşı giriştiği savaşa karşı durmak demektir.

Bugün barıştan yana olmak, siyasal iktidarın çıkarmaya çalışacağı yasalara karşı 'emek'ten yana olmak demektir.

Bugün barıştan yana olmak, Kürt sorununun barışçıl çözümünde ısrarcı olmak demektir.

Bugün barıştan yana olmak, Irak'ta, Filistin'de yaşanan katliamlara karşı tüm dünyadaki barış ve demokrasi güçleri ile birlikte yan yana durmaktır.

Biz, Irak'ta, Filistin'de ve Afganistan'da işgalin sona ermesini, savaş suçlarının yargılanmasını istiyoruz.

Biz, bütün dünyada ekilen nefret tohumlarına, halklar arasında yaratılan düşmanlığa karşı barış istiyoruz, bölge halklarıyla dostluk ve kardeşlik içinde yaşamak istiyoruz, halkların kültürel ve insani haklarına saygı gösterilmesini istiyoruz.

Biz, yayılmacı ve teslimiyetçi bir dış politika izlemeyen, savaşa, işgale ve talana ortak olmayan, demokratik, sosyal hukuk devleti niteliğine sahip, kimliği, kültürü, dili, dini, mezhebi, görüşü ne olursa olsun, eşit haklara sahip yurttaşlar olarak yaşayabileceğimiz, ülkemizin ve toplumumuzun bir daha savaş ve şiddeti yaşamaması için öncelikle demokratikleşmeye yönelik çözümlerin benimsendiği, bağımsız, demokratik ve barış içinde bir Türkiye istiyoruz.

Evet, biz biliyoruz: Başka bir yaşam mümkün! Başka bir dünya mümkün!

TMMOB BAŞKANI MEHMET SOĞANCI 16 ŞUBAT EYLEMİ İLE İLGİLİ BASIN TOPLANTISI YAPTI

Emek Platformu Başkanlar Kurulu 14 Şubat 2005 günü TMMOB'de yaptığı toplantıda 16 Şubat eylemliliğine yönelik yapılan bölge toplantılarını değerlendirdi.

Emek Platformu Başkanlar Kurulu toplantısından sonra, Emek Platformu Dönem Sözcüsü ve TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, Başkanlar Kurulu üyeleri ile birlikte basın toplantısı düzenledi. Soğancı, basın toplantısında sunuları söyledi:

Sevgili Basın Emekçileri,

Emek Platformu Başkanlar Kurulu'nun bugünkü toplantısının ardından, 16 Şubat Çarşamba günü 81 ilde yapılacak olan İktidarı Uyarı eylemliliğine ilişkin kamuoyunu bilgilendirmek amacı ile bu toplantıyı düzenlemiş bulunuyoruz.

Bildiğiniz gibi Emek Platformu 16 Şubat Çarşamba günü 81 ilde iktidarı uyarı eylemi yapılacağını duyurmuş bu nedenle de bir bölge toplantısı, binlerce bildiri dağıtımı ve afişleme çalışmalarında bulunmuştu.

Şöyle demiştik:

Toplumda adaletin yerine getirilmesi ve eşitliğin sağlanmasında sosyal hukuk devletine ihtiyaç vardır. Sağlık ve sosyal güvenlik başta olmak üzere tüm kamusal hizmetler temel insan haklarının karşılanmasına yöneliktir. Sosyal devletin de bu hakları garanti altına alması yükümlülüğü ve sorumluluğu vardır. Bunun için yurttaştan vergi toplanmaktadır. Yurttaşlardan vergi olarak aldıklarını yine yurttaşların temel ihtiyaçlarını karşılamak için kullanmak durumundadır. Şimdiye kadar bunu layıkıyla yapmayan hükümetler, bunların yapılamayacağı gerekçesiyle, tamamen üstünden atmaktadır. Böylelikle temel insani ve toplumsal ihtiyaçları ticarete dönüştürerek şirketlere kâr kaynağı haline getirmektedir.

AKP hükümeti de IMF ve Dünya Bankası programlarını "reform" adı altında kararlılıkla yürütüyor. Başta asgari ücretle çalışanlar, işsizler, emekliler, esnaf ve çiftçiler olmak üzere yoksul toplum kesimlerinin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olan sağlık, eğitim, sosyal güvenlik kuruluşlarının vb. yetersizliği ve vatandaşın mağduriyeti kullanılarak; kazanılmış yetersiz

haklarımız da elimizden alınarak, bizlerin daha da mağdur edileceği düzenlemeler yapılmaktadır.

SEKA kapatılmaktadır.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kapatılmakta, İl Özel idarelerine devredilmekte, köye hizmet bundan böyle sermayenin talanına ve insafına bırakılmanın ön adımları atılmaktadır.

SSK hastaneleri Sağlık Bakanlığına devredilmekte, Sağlık Bakanlığından yerel yönetimlere oradan da özel sektöre devrinin koşulları hazırlanmaktadır.

AKP hükümetinin çıkardığı ve çıkarmayı düşündüğü yasalar olan:

- Genel Sağlık Sigortası; Paran kadar sağlık sigortası anlamına gelmektedir.
- Emeklilik Yasası; Mezarda emeklilik demektir.
- Aile Hekimliği; Koruyucu sağlık ve tedavi hizmetlerinin paralı hale getirilmesidir.
- Temel Sağlık Yasası; Hastanın müşteri, hastanenin sağlık işletmesine dönüştürülmesidir.
- Kamu Yönetimi Yasası; Vatandaşın müşteri, ülkenin pazar haline getirilmesi anlamındadır.
- Kamu Personel Yasası; İş güvencesiz, performansa göre sözleşmeli çalışmanın adidir.
- Yerel Yönetim Yasaları; Yerelleşerek hizmetlerin özelleştirilmesidir.

Bu ve benzeri uygulamalar ve düşünceler ile tam bir sosyal -ekonomik yıkım yapılmaktadır.

Bu nedenlerle Emek Platformu, Geleceğimiz için, İnsanca yaşanacak bir Türkiye için, Sosyal ve ekonomik yıkımları durdurmak için 16 Şubat Çarşamba günü 81 ilde iktidarı uyarı kararı almıştır.

Bu eylemden önce konu ile ilgili onbinlerce bildiriye halkımıza örgütlerimiz aracılığı ile dağıttık. Binlerce afiş ülkenin dört bir yanına astık. Samsun'da, İstanbul'da, Çorlu'da, İzmir'de, Adana'da, Diyarbakır'da üyelerimiz ile birlikte bölge toplantıları yaptık, bilgilendirme yaptık, görüş alışveriş yaptık.

Şimdi de 81 ilimizde 16 Şubat Çarşamba günü sokakta iktidarı uyaracağız. Emek Platformu, tüm halkımızı, sistem mağdurlarını bu eylemlilikte birlikte olmaya çağırılmaktadır. Çağrımız tüm halkımızdır.

EMEK PLATFORMU İKTİDARI UYARI EYLEMİNİ GERÇEKLEŞTİRDİ

Emek Platformu tarafından 16 Şubat 2005 tarihinde geleceğimiz için, insanca yaşanacak bir Türkiye için, sosyal ve ekonomik yıkımları durdurmak için 81 ilde "İktidarı Uyarı Eylemi" gerçekleştirildi.

Emek Platformu Dönem Sözcüsü TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı Ziya Gökalp Caddesi'nde Basın Açıklaması metnini okudu.

ANKARA

EMEK PLATFORMU DÖNEM SÖZCÜSÜ VE TMMOB YÖNETİM KURULU BAŞKANI MEHMET SOĞANCI'NIN KONUŞMA METNİ

Bu ülkenin aydınlık yürekli, aydınlık beyinli, yiğit insanları.

Hepinizi, Emek Platformu Başkanlar Kurulu adına saygıyla selamlıyorum.

Hoşgeldiniz.

Geleceğimiz için, İnsanca yaşacak bir Türkiye için, Ekonomik ve sosyal yıkımları durdurmak için, bugün 81 ilde gerçekleştirdiğimiz İktidarı Uyarı Eylemi'ne hoşgeldiniz.

"Düşmesin bizimle yola, evinde ağlayanların gözyaşlarını, ağır bir zincir halkası gibi boynunda taşıyanlar, bıraksın peşimizi, kendi yüreğinin kabuğunda yaşayanlar." diyerek geldiniz, hoşgeldiniz.

Bugün burada Nazım'ın dediği gibi "dostların arasındayız güneşin sofrasındayız"

Hoşgeldiniz.

Sevgili arkadaşlar,

Siyasal iktidar, reform uygulamaları adı altında IMF ve Dünya Bankası programlarını hayata geçirmeye devam ediyor. Biz biliyoruz: IMF ve Dünya Bankası programları emeğin, çalışanın, emekçinin, yoksulun ve bu ülkenin halkının programı değildir. Bu program özelleştirmelerin, soygunun, talanın, sermayenin programıdır. Siyasal iktidarı uyarıyoruz: Bu programdan vazgeçin. Reform adı altında, insanımızın geleceğini karartmayın, yoksulluğun içine itmeyin.

Kiblenizi IMF'ye, Dünya Bankası'na, Dolara, Euro'ya çevirme-

yin. Yüzünüzü kolaysa emekçiye, yoksula, sistem mağdurlarına çevirin.

Özelleştirmelere devam ediyorsunuz. 20 yıldır bu ülkede özelleştirmelerin hangi yıkımları gerçekleştirdiğini görmediniz mi? Özelleştirme uygulamalarının aslında talan uygulaması olduğunu bildiğiniz halde, neden devam ediyorsunuz?

SEKA işçisi, SEKA emekçisi size bir şeyler anlatmıyor mu? Siyasal iktidarı uyarıyoruz! SEKA'yı özelleştirme kararını geri alın, yargı kararlarına uyun. SEKA İzmit İşletmesi kapatılmamalıdır. Emek Platformu; SEKA işçisi ile SEKA direnişçisi ile omuz omuzadır.

Köy Hizmetlerini kapatıyorsunuz. Köye hizmeti, köylüye hizmeti, sosyal devlet anlayışından vazgeçerek bırakıyorsunuz. Köylüyü sermayenin vahşetine ve insafına bıraktığınızı bilmiyor musunuz? Sağlıkta reform diyorsunuz.

SSK hastanelerini Sağlık Bakanlığı'na devrediyorsunuz. Oradan yerellere, yerellerden de sermayeye devredeceğinizi biz biliyoruz ve sizi uyarıyoruz! Sağlık hizmetlerini, piyasa koşullarına bırakmayınız. Sağlık en doğal insan hakkıdır, ticarileştirilemez.

Genel Sağlık Sigortanız, paran kadar sağlık sigortası demektir.

Emeklilik Yasanız, mezarda emeklilik demektir.

Aile Hekimliği Yasanız, koruyucu sağlık ve tedavi hizmetlerinin paralı hale getirilmesidir.

Temel Sağlık Yasanız, hastanın müşteri, hastanenin sağlık işletmesine dönüştürülmesidir.

Kamu Yönetimi Yasanız, vatandaşın müşteri, ülkenin pazar haline getirilmesidir.

Kamu Personel Yasanız, iş güvencesiz, performansa göre sözleşmeli çalışma demektir.

Yerel Yönetim Yasanız, yerelleşerek hizmetlerin özelleştirmesi demektir.

Bunlarla bu ülkede tam bir sosyal-ekonomik yıkım yapıyorsunuz.

Sevgili arkadaşlar,

Bu iktidarın uygulamaları, emekçiye, asgari ücretle çalışana, emekliye, işsive, esnafa ve köylüye karşıdır.

Bu iktidar, sistem mağdurlarının sayısını arttırmaktadır.

Bu iktidar, yoksul toplum kesimlerinin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olan sağlık, eğitim, sosyal güvenlik kuruluşlarının yetersizliğini ve vatandaşın mağduriyetini kullanarak, kazanılmış yetersiz haklarımızı da elimizden alarak, bizlerin daha fazla mağdur edileceği düzenlemeler yapmaktadır.

Siyasal iktidarı, burada bir kez daha uyarıyoruz. Aklınızda SEKA kalsın, 20 Kasım kalsın, 16 Şubat kalsın.

Sevgili arkadaşlar,

Bir kez daha haykırılım, sesimiz çığlığa dönsün.

Kurtuluş yok, tek başına, ya hep beraber, ya hiç birimiz!

16 Şubat İktidarı Uyarı Eyleminden...

İSTANBUL

DİYARBAKIR

İZMİR

ADANA

EDİRNE

ESKİŞEHİR

ARTVİN

BALIKESİR

SAMSUN

ZONGULDAK

EMEK PLATFORMU SEKA'YA YAPILAN MÜDAHALE İLE İLGİLİ BASIN AÇIKLAMASI YAPTI

Emek Platformu Dönem Sözcüsü ve TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı tarafından 18 Şubat 2005 tarihinde yapılan basın açıklaması ile SEKA'da bulunan emekçilere, SEKA emekçilerinin yakınlarına yapılan müdahale kınandı.

BASININ VE KAMUOYUNUN DİKKATİNE

Emek Platformu 18 Şubat 2005 Cuma günü akşam üzeri SEKA, SEKA'da bulunan emekçilere, SEKA emekçilerinin yakınlarına yapılan müdahaleyi şiddetle reddetmektedir.

Siyasal iktidar bu müdahaleyi derhal durdurmalıdır.

SEKA işçisine yapılan müdahale Emek Platformu'na ve Emek Platformu bileşenlerine yapılmaktadır.

Emek Platformu bu müdahale ile oluşabilecek olumsuzluklardan siyasal iktidarı sorumlu tuttuğunu tüm halkımıza duyurmaktadır.

Emek Platformu SEKA işçisiyle birlikte dir.

Mehmet SOĞANCI
EP Dönem Sözcüsü ve
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB'NİN EMEK PLATFORMU DÖNEM SÖZCÜLÜĞÜ GÖREVİ TAMAMLANDI

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı 28 Şubat 2005 tarihinde Emek Platformu Başkanlarına yol-
ladığı mektupla dönem sözcülüğü boyunca TMMOB'ye
gösterilen güvene teşekkür etti.

Emek Platformu'nun Sayın Başkanlarına,

1 Ocak 2005 tarihinden bu yana yürütmekte olduğum
Emek Platformu Dönem Sözcülüğü görevim bugün itibarı
ile sona ermektedir.

Görev süremiz boyunca TMMOB'ye ve şahsıma yönelik
göstermiş olduğunuz güvene ve kolaylaştırıcılığa teşekkür
ediyorum.

Emek Platformu Dönem Sözcülüğü görevi, örgüt sıralama-
sında bizden sonra yer alan, Türkiye Barolar Birliği, Türk
Diş Hekimleri Birliği ve Türk Eczacıları Birliği örgütlerinin
feragatı nedeniyle, 1 Mart 2005'ten itibaren Türk Tabipleri
Birliği'ne geçecektir. Kendilerine şimdiden kolaylıklar ve
başarılar diliyorum.

Saygılarımla

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı
Emek Platformu Dönem Sözcüsü

YABANCI MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARININ ÇALIŞMA İZİNLERİ KONUSUNDA YAPILAN TARTIŞMALAR HUKUKSAL VE BİLİMSEL TEMELDEN YOKSUN OLMAMALIDIR !

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma izinleri ile ilgili olarak 26 Şubat 2005 tarihinde basın açıklaması yaptı.

BASINA VE KAMUOYUNA

YABANCI MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARININ ÇALIŞMA İZİNLERİ KONUSUNDA YAPILAN TARTIŞMALAR HUKUKSAL VE BİLİMSEL TEMELDEN YOKSUN OLMAMALIDIR

6235 sayılı TMMOB Yasası'na göre, Türkiye'de mesleklerini icra etmek isteyen ister Türk ister Yabancı mühendis, mimar ve şehir plancıları, ilgili Meslek Odası'na üye olmak zorundadır. Üye olmanın anlamı; mesleğini icra ederken uymakla yükümlü olduğu kuralların varlığı ve bunların denetimidir. Bu nedenle, yabancı bir meslek mensubu Türkiye'de mesleğini icra ederken, TMMOB ve Odaları tarafından konulmuş kurallara uymak zorundadır.

Mesleki unvanların kullanılması ve mesleki faaliyetlerin icrasının bir takım koşullara bağlanması, yalnızca ülkemizde yapılan bir uygulama değildir. Bütün gelişmiş ülkelerde, herhangi bir ülkede, lisans eğitimi almak yeter koşul olarak görülmemektedir. Her ülkenin iç hukukunda mesleki hizmetlerin sunumunda bir çok kısıt konulmuştur. Akademik yeterlilik dahi yeterli görülmemekte, ek eğitim almak, mesleki yeterlilik ve dil bilmek gibi bir çok koşul birlikte aranmaktadır.

Merkezi İdare, yapacağı tüm düzenlemelerde kamu yararını gözetmek durumundadır. Bu nedenle, kalitesiz hizmetin kontrolsüz sunumuna olanak tanıyan ve kendi vatandaşları aleyhine haksız rekabetin önünü açan düzenlemelerden, üstlendiği görev nedeniyle kaçınılmalıdır.

Bu süreçte, AB mevzuatına aykırı ya da AB'de olmayan düzenlemelerin "AB'ye Uyum" adı altında ülkemizde gündeme getirilmesi doğru değildir. Meslek üyelerinin denetimini ortadan kaldıracak yasal değişiklikler TMMOB'nin ortadan kaldırılması anlamına gelecektir. Çünkü; TMMOB Yasası'nın gerekçesi incelendiğinde, mühendislik hizmetinin ülke güvenliği ile yakından ilgili olduğu görülecektir. Bu saptamalar, yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarının ülkemizde çalışması konusunda da geçerlidir.

Ülkemizde yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışmalarına yönelik farklı kamu kurumlarınca farklı yasal düzenlemelere dayalı uygulamalar yapılagelmıştır. Yabancı

mühendis, mimar ve şehir plancıları ile ilgili ulusal düzenlemelerin, meslek alanı ile doğrudan ilgili olmayan kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılması önemli bir eksikliklerdir. Özellikle Hazine Müsteşarlığı'nın denklik ve mesleki yeterlilik istemlerini yerine getirmeden, pasaport ibrazına dayalı verdiği izinler çok önemli bir sorun alanı olmaya devam etmektedir. Dağınkılığı gidermek ve işlemleri tek çatı altında toplamak amacıyla 4817 sayılı Yasa ile yetkilendirilen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın, TMMOB ve TMMOB'nin yasal açıdan doğrudan ilgili olduğu ve 4817 sayılı Yasada anılan Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile eşgüdümlü çalışması bu anlamda önem kazanmaktadır.

TMMOB, süreç içerisinde yabancıların çalışmasına yönelik iki önemli kazanım elde etmiştir.

1. Danıştay; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca 24 Nisan 2004 tarih ve 25442 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" in 5 inci maddesinin (ı) bendi ile 3 üncü maddesiyle eklenen Geçici Madde 1 hakkında TMMOB'nin açtığı iptal davası sonucu, yürütmeyi durdurma kararı vermiştir.

Yargı kararları, Anayasa gereği herkesi bağlar. Bu nedenle sürece, sermaye kesiminin tek yanlı bakış açısında olduğu gibi idari bir engel olarak değil, alanı doğru düzenlemek için doğru yasal mevzuat yapma zorunluluğu açısından bir fırsat olarak bakmak gerekmektedir. Bu bağlamda, diğer merciler tarafından verilen süre uzatımı uygulamasının derhal durdurulması gerekmektedir. Ayrıca, 5 inci maddenin (ı) bendine dayanılarak izin verilmemesi de gerekmektedir.

2. "TMMOB Yabancı Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının Çalışma İznine Esas Değerlendirilmesi ve Geçici Üyelik Müracaatları Hakkında Yönetmelik", 1 Şubat 2005 Salı tarihli ve 25714 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

Yönetmeliğin 9 uncu maddesi ile yapılacak işlemler süreye bağlanmış ve oluşturulan akış şeması çerçevesinde işlemler hızlandırılmıştır. Bu amaçla; Birlik bünyesinde Çalışma İzni ve Geçici Üyelik Birimi ile Çalışma İzni İnceleme Komisyonu oluşturulmuş; 20 inci madde ile Odaların da bu konuda sürekli bir birim oluşturması zorunlu kılınmıştır.

Yönetmelik ile getirilen bir yenilik, yabancıların tespiti konusundadır. Ülkeye giren ve çalışma izni isteyen yabancıların

tespiti mühendis, mimar ve şehir plancıları dışında, sağlık personeli ve denizlik sektörü çalışanlarını da kapsayacak şekilde, öncelikle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın görevi olmakla birlikte, süreci izlemek ve doğru analizler yapabilmek amacıyla TMMOB'nin ilgi alanına giren tüm mühendis, mimar ve şehir plancılarını tespit etmeye çalışması önemli bir yeniliktir. TMMOB bünyesinde oluşturulacak veri bankasındaki bilgiler, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın çalışmalarında da yol gösterici olacaktır.

Bu süreçte Odalarımıza ve yerel birimlerine önemli görevler düşmektedir. Çünkü; 1980'lerin ortasından günümüze kadar kayıtlı ya da kayıt dışı olarak yaklaşık 5.000 yabancı mühendis ve mimarın ülkemizde meslek alanında ya da meslek alanı dışında çalıştığı, çalışma izni alamayanların da ülkemizden çıkmadığı bilinmektedir. Hazine Müsteşarlığı'nın denetimsiz izin vermeye devam etmesi nedeniyle, yasal olarak çalışan kayıtlı yabancılarının ne kadarının yabancı sermayeli şirketlerde çalıştıklarına ilişkin sağlıklı veriler mevcut değildir. Yine, Hazine Müsteşarlığı'nın vermiş olduğu izinler doğrultusunda çok sayıda şirkette, 3. Dünya ülke vatandaşları çalışmakta olup, şirketler maliyeti düşürmek için sigorta yükümlülüklerini sigorta primlerinin düşük olduğu bir ülkede yerine getirerek, SSK'ya prim dahi ödememektedirler. Bu şirketlerin çalıştırdıkları mühendis, mimar ve şehir plancıları, kilit personel dışında, az gelişmiş ülke vatandaşlarından oluşmaktadır. Bakü-Tiflis-Ceyhan Boru Hattı Projesi'nde görev alan teknik personelin TMMOB'nin ilgili Odasına geçici üyeliğinin büyük ölçüde sağlanamadığı ve kayıt dışılık gerçeği ortada iken, yabancıların çalışmasını yalnızca Türkiye'de binlerce işsiz mühendis ve mimarın istihdam sorunu olarak da görmemek gerekmektedir.

Yönetmelik ile getirilen bir diğer yenilik, günümüze değin düzenlenmemiş bir alandaki çok önemli bir boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır. Yönetmeliğin 22 nci maddesinde, ülkeye bizzat gelmeden projeleri uygulanan yabancı meslek mensuplarının ürettikleri hizmeti sunmada ehil oldukları konusunda, hizmeti alan ilgili kurum, kuruluş ve kişiler belgelendirme ile yükümlü kılınmışlardır.

Başta TOBB ve YASED olmak üzere "yatırımların önündeki idari engellerin kaldırılması" yanılıtmacasıyla siyasi iktidarın ciddi olarak etki altına alınmaya çalışıldığı süreçte TMMOB; yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarının ülkemizde çalışması konusunda mevcut sorunları da kararlılıkla çözüme uğraşısı içerisinde.

Bu bağlamda; yabancı meslek kuruluşlarından alınacak belgeler ile aynı firmada başkaca Türk mühendislerin çalıştığına dair belgeler, istenilmesi gerekli belgelerdir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın Türkiye'de İşsizliğin Önlenmesi ve İstihdamın Artırılması Raporu'nda da bu gereklilik, "Aynı nitelikteki iş için ülke içinde işgücü temini

söz konusu olduğunda yabancıların başvurusu reddedilerek Türk işgücüne öncelik tanınarak ancak nitelikli yabancı işgücünün kabulü esas alınmaktadır." şeklinde yer almıştır. Bu belgelerin sağlanmasındaki zorluklar ileri sürülerek bu uygulamayı kaldırmak üzere yasal düzenleme yapmaya çalışmak kolaycılıktır, yanlıştır. Sorun, gerekli belgelerin eksiksiz ve zamanında sağlanması ile çözümlenmelidir.

Denklik Belgesi, TMMOB'nin konuyu değerlendirme sürecinde zorunlu gördüğü belgelerden birisidir. Denklik Belgesi'nin geç verildiğine ilişkin yakınma, YÖK'ün kendi içindeki yapılandırmayı işlevsel hale getirmesiyle çözülebilir. Ancak, uluslararası akredite olmayan okullardan mezun olanlara, çok kolay Denklik Belgesi verilmesine yönelik bir yasal mevzuat değişikliği TMMOB tarafından kabul edilemez. Yasal düzenlemenin amacı, akademik ve mesleki yeterliliği olanların Türkiye'de hizmet sunması olmalıdır. Kamu yararı ölçütünü öngörmeyen mevzuat değişiklikleri TMMOB tarafından yargıya taşınacaktır.

Özetle; küresel ve bölgesel ölçekte ulus aşırı tekelci sermayenin çıkarlarını savunan örgütlerin belirlediği anlaşmalara imza atmak, özellikle mesleki hizmetlerin serbest dolaşımı açısından eşitsiz ve haksız rekabetin olduğu bir ortamı yaratmakta ve bu durum ulusal ve toplumsal çıkarlara aykırılık oluşturmaktadır.

Çünkü; şeffaf olmayan işlemler, korumacı önlemlerin eksikliği, mevzuat farklılıkları, eğitim sistemi yetersizliği, meslek tanımı standartlarının eksikliği, diploma ve unvan uyumsuzlukları, kamu hizmeti ve mesleki hizmet tanılarının belirlenmesindeki eksiklikler, kamu alımlarında karşılaşılan zorluklar, uzmanlaşma eksikliği, vergilendirme ve sosyal güvenlik sistem farklılıkları, mühendis ve mimar işsizlik oranının yüksekliği gibi, uluslararası pazarda rekabet edememeyi zorlayan etkenlerin varlığında; ülkemizdeki mühendis, mimar ve şehir plancılarının rekabet şansı azalmakta, pazar ortamı meslektaşlarımızı taşeronluk ya da meslek dışı iş yapmaya zorlamaktadır.

Bu olumsuz durum, TMMOB kadar, ana görevi ulusal çıkarları ve yurttaşlarının haklarını korumak olan Merkezi İdare tarafından da engellenmelidir.

TMMOB; süreci yalnızca kendi çıkarları açısından değerlendiren yerli ve yabancı sermaye kesimlerinin "idari engel" adı altında yaptıkları gerçek dışı beyanlarla kamuoyu oluşturma çabalarına fırsat vermeyecektir. Örgütümüz, meslek alanlarımız ve meslektaşlarımız lehine düzenlemelerin yapılması konusunda kamuoyunu sürekli doğru bilgilendirecek ve kararlı tutumunu sürdürmeye devam edecektir.

Mehmet SOĞANCI
Yönetim Kurulu Başkanı

DENİZCİLİK SEKTÖRÜNDE ÖZEL KURLARLA VERİLMEK İSTENEN MESLEK ÜNVANLARI KANUN TASARISI'NA KARŞIYIZ

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı TBMM Genel Kurul gündeminde bulunan “Denizcilik Müsteşarlığı’nın Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılmasına dair Kanun Tasarısı” ile ilgili olarak 28 Şubat 2005 tarihinde Basın Açıklaması yaptı.

DENİZCİLİK SEKTÖRÜNDE ÖZEL KURLARLA VERİLMEK İSTENEN MESLEK ÜNVANLARI KANUN TASARISI'NA KARŞIYIZ

Birliğimize bağlı Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası üyelerini doğrudan ilgilendiren özel kurslarla ilgili kanun tasarısı TBMM’de görüşülecek aşamaya gelmiştir.

Örgün eğitime bağlı üniversitelerin fakülte ve yüksek okullarında lisans düzeyinde verilen eğitim sonucu kazanılan mesleki sıfat ve ehliyetlerin özel kurslar yoluyla verilmesine olanak sağlayacak olan bu kanun tasarısına TMMOB karşıdır.

Benzer kapsamda Denizcilik Müsteşarlığı tarafından çıkarılan yönetmelikler Danıştay tarafından iptal edilmiştir. Yargı tarafından iptal edilen yönetmelikler aynı içerikle kanun olarak hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

TBMM’de görüşülecek olan 491 sayılı Denizcilik Müsteşarlığı’nın Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılmasına dair Kanun Tasarısı’na ilave edilen;

Ek Madde 9) Gemi Adamları Eğitimi;

b) Kuruluş amaçları gemi adamlarına eğitim vermek olan ve Denizcilik Müsteşarlığı’nın uygun görüşü üzerine Milli Eğitim Bakanlığı’nın izni ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından açılan Özel Eğitim Kurumları tarafından verilir.

Ek Madde 10)

b) Özel Eğitim Kurumları tarafından her seviyede yeterlilik belgesine yönelik verilen eğitimler Denizcilik Müsteşarlığı’nın uygun görüşü alınarak Milli Eğitim Bakanlığı’nca onaylanan öğretim programına göre gerçekleştirilir.

bu maddeler ile, 2809 sayılı Yüksek Öğrenim Teşkilatı Kanunu kapsamında olup, ancak Üniversitelerin Fakülte ve Yüksek Okulları bitirilerek elde edilebilecek meslek unvan ve ehliyetlerin Özel Eğitim Kurumları (Özel Kurslar) tarafından da verilebilmesine imkan sağlamaya çalışılmaktadır.

Ülkemizde bugün için belli düzeydeki denizcilik eğitimi (Uzakyol Vardiya Zabiti ve Uzakyol Makine Zabiti eğitimi) Yüksek Öğretim Kanunu uyarınca, İstanbul Teknik Üniversitesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi , Kocaeli Üniversitesi, 9 Eylül Üniversitesi ve Uludağ Üniversitesinin ilgili fakülte, yüksekokul ve meslek yüksekokullarında ön lisans veya lisans seviyesinde verilmektedir. Bu okullardan her yıl mezun olan Güverte ve Makine Zabitleri, denizcilik mesleğine anılan sıfat ve yeterlikleriyle katılmaktadırlar.

Söz konusu Kanun Tasarısı, T.B.M.M’den kanunlaşarak geçtiği taktirde; meslek kazanımı açısından bir emsal teşkil etme tehlikesi ortaya çıkacak ve Yüksek Öğrenim Kurumu’na bağlı fakülte ve yüksek okul mezunlarının örgün eğitim ile kazandığı sıfat ve ehliyetler, aynı şekilde özel kurslarla kazanılabilecektir. Gerek şu an için, gerekse ileride belli düzeydeki yetişmiş denizci

ihtiyacının artacağı ihtimaline binaen çözüm üretilmeye çalışıldığı düşünülse dahi; bu çözüm, yüksek öğrenim kurumuna bağlı üniversitelerdeki fakülte ve yüksek okulların öğrenci kapasitesi arttırılarak veya yeni fakülte ve yüksek okullar açılarak sağlanmalıdır. Doğru yöntem bu olmalıdır. Nasıl ki, doktor veya hukukçuya ihtiyaç olduğu durumda, yasa çıkartılıp özel kurslarla aynı sıfat ve ehliyetle doktor ve hukukçu yetiştirilemez ve ancak fakültelerin kapasitesi arttırılarak veya yeni tıp ve hukuk fakülteleri açılarak ihtiyacın giderilmesi düşüncesi makul ve mantıklı ise; çağımızdaki teknolojilerin tüm imkanlarının uygulandığı onlarca milyon dolarlık gemilerin yönetimini üstlenen denizcilerin de, üniversitelere bağlı fakülte ve yüksek okullarda yetiştirilmesi gerekir ve beklenir. Şu anki yasal düzenleme ve uygulama da zaten bu şekildedir. Bu mevcut düzenlemenin Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonunca hazırlanan bir Tasarıyla değiştirilmeye çalışılmasını anlayabilmeye imkan yoktur.

Açıkça görülmektedir ki, lisans düzeyindeki denizcilik eğitimlerinin fakülte ve yüksekokul düzeyinde belli üniversitelerde verilebileceğine dair yasal düzenleme halen yürürlükteyken, özel kurslarla aynı ehliyetle denizci yetiştirilmesi yolu açılmakta ve bu kursların Denizcilik Müsteşarlığı'nın denetiminde faaliyet göstermesine imkan verilmeye çalışılmaktadır. Türkiye'de denizcilik eğitimi, 2809 sayılı Yüksek Öğretim Teşkilatı Kanunu kapsamındaki Denizcilik Yüksekokulu ve bu konuda eğitim diğer fakülte ve yüksekokullarca verilmektedir. Anayasanın 131. maddesine göre, "Yükseköğretim kurumlarının öğretimini planlamak, düzenlemek, yönetmek, denetlemek" Yüksek Öğretim Kurulu'nun görevidir. Bu düzenlemelerle örgün eğitim sistemi içinde verilen bir mesleki yeterliliği, Yüksek Öğretim Kurulu ve fakülte ve yüksekokulları adeta devre dışı bırakıncasına ve eşitlik ilkesine aykırı olarak özel kurs seviyesine indirgemek Anayasaya ve söz konusu Kanunlara çok açık biçimde aykırıdır.

Bu noktada özenle belirtmek gerekir ki, kanun yolu ile de olsa farklı müktesebata sahip kişilere aynı sıfat ve ehliyetin verilmesi, ne temel adalet ve hukuk ilkeleri ile ne de anayasanın eşitlik ilkesiyle bağdaşır.

Örgün eğitime bağlı üniversitelerin fakülte ve yüksek okullarında lisans düzeyinde verilen eğitimin, özel kurslar yoluyla da verilebilmesine imkan sağlayacak ilk düzenlemeler, 2001 ve 2002 yıllarında Denizcilik Müsteşarlığının çıkarttığı yönetmeliklerle yapılmıştır. Bu amaçla hazırlanan ilk yönetmelik 24.7.2001 günlü 24472 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe

girmişse de Danıştay 10. Dairesi 16.4.2002 tarihinde bu yönetmeliğin, özel kursların denizcilik eğitimi vermesine müsaade eden maddelerinin yürütülmesinin durdurulmasına karar vermiştir. Yürütmesi durdurulan 24.7.2001 tarihli söz konusu Yönetmeliğin yerine, 31.7.2002 tarihli ve 24832 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Gemi Adamları Yönetmeliği kabul edilmiştir.

Denizcilik Müsteşarlığı daha sonra, 26.2.2004 tarih ve 24852 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan "Gemi Adamları Yönetmeliği'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliği" ile, yeni Gemi Adamları Yönetmeliği'ni de özel kursların denizcilik eğitimi vermesine izin verecek şekilde değiştirmiştir. Ancak bu düzenlemenin konuyla ilgili birinci ve ikinci maddeleri, Danıştay 10. Dairesi'nin 21.6.2004 tarihli kararıyla iptal edilmiştir. Danıştay 10. Dairesi'nin 9 sayfalık iptal kararının sonuç cümlesi aynen şu şekildedir:

"Uzakyol vardiya zabıtlığının ve uzakyol vardiya mühendisliğinin/makinistliğinin idare tarafından uygunluğu onaylanan kursların bitirilmesiyle de kazanılabileceği yönündeki dava konusu düzenleme 4915 sayılı Yasaya açıkça aykırı olduğu gibi, örgün eğitimde yer alan ve fakülte ile yüksekokul düzeyinde verilen bir eğitimin kurs düzeyindeki eğitime dönüştürülerek verilmesi Anayasa, 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu'na da aykırı bulunmaktadır."

Böylece özel kurs yoluyla lisans düzeyinde eğitimin verilemeyeceği yargı yoluyla karara bağlanmışsa da; şu günlerde hazırlanan ve Hükümetin bir görüşü olarak sunulan bu Kanun Tasarısıyla, Anayasaya da aykırı bir şekilde bir prosedür izlenerek, yine özel kursların önü açılmak ve denizcilik eğitimi bir kaosun içine çekilmek istenmektedir.

TMMOB olarak "491 sayılı Denizcilik Müsteşarlığı'nın Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede değişiklik yapılmasına dair Kanun Tasarısı'nın denizcilik eğitiminin gerekleri ve ihtiyaçları ile açık yargı kararlarına aykırı olduğuna inanıyoruz .

İlgili Kanun Tasarısı'nın yasallaşması halinde üyelerimizin haklarının korunması konusunda gerekli çabayı göstereceğimizi bildiririz.

Saygılarımızla,

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

"KAMU GÖREVLİLERİNİN ETİK DAVRANIŞ İLKELERİ HAKKINDA YÖNETMELİK TASLAĞI"NA İLİŞKİN TMMOB GÖRÜŞÜ YAYIMLANDI

Başbakanlık Kamu Görevlileri Etik Kurulu Başkanlığı tarafından hazırlanan ve TMMOB'den de görüş istenen "Kamu Görevlilerinin Etik Davranış İlkeleri Hakkında Yönetmelik Taslağı"na ilişkin çalışma tamamlandı. 31 Ocak 2005 tarihinde, Başbakanlık Kamu Görevlileri Etik Kurulu Başkanlığı'na TMMOB görüşü iletildi.

"KAMU GÖREVLİLERİNİN ETİK DAVRANIŞ İLKELERİ HAKKINDA YÖNETMELİK TASLAĞI"NA İLİŞKİN TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ GÖRÜŞÜ

"Etik", "Siyasi Etik", "Meslek Etiği", "Etik Kurallar" ve benzeri kavramlar, son dönemde sıkça kullanılan, belli çevrelerce, belli amaçlarla gündeme taşınan kavramlar olmuştur. "Etik" tanımı, Türk Dil Kurumu Sözlüğü'ne göre eşanlamlısı olan "Ahlak" kavramı ile ayrımı ortaya konulmadan, "siyasi ve toplumsal süreçlerin belirleyici rolü" tartışılmadan, ciddi kamuoyu desteği sağlayan bir kavram olarak gündeme düşmüştür/düşürülmüştür. "Etik kültürü yaratma" dayatması altında, "Etik nedir?" ya da "Hangi Etik?" konuları, nedense, doyurucu olarak tartışılmamaktadır.

Bu süreçte Ülkemizde gündeme getirilen yasal düzenlemelerin "etik" sorununa bakış açısını irdelediğimizde; 5176 sayılı "Kamu Görevlileri Etik Kurulu Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun"un Genel Gerekçesi'nde yer alan, "Dürüst, güvenilir ve adil kamu hizmeti kamuya olan güveni arttırdığı gibi, iş dünyası için de uygun bir ortam oluşturur ve bu suretle piyasaların iyi işlemesine ve ekonomik gelişmeye katkıda bulunur" ifadelerinin, "küresel" rüzgarlara uygun olarak, "pazar ekonomisi"ni kutsayan ve "sosyal devlet" ilkelerini dışlayan bir anlayışın ürünü olduğu, beyinlerde önyargı yok ise ve/veya belli çıkar hesapları yok ise, açıkça görülecektir.

5176 sayılı Yasaya dayanılarak hazırlanan ve görüş istenen "Kamu Görevlilerinin Etik Davranış İlkeleri Hakkında Yönetmelik" Taslağı; Yasanın soruna bakış açısını, eksikliklerini ve zaafalarını, doğal olarak içeriğine taşımıştır.

Yasada ve Yönetmelikte; bazı kavramların, bakış açısını gizlemek üzere açıkça tanımlamadığı görülmektedir. Örneğin; "katılımcılık, açıklık, saydamlık, hesap verebilirlik" gibi kavramlar, içerikleri açıklanmadığı sürece, yanıltıcı algılamalara neden olabilmektedir. "Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun Tasarısı"nın gerekçesinde açıklanan kimi kavramların içeriklerinin toplum yararı ile ilişkili olmadığı bilim insanlarınınca ortaya konulmuştur. Örneğin; saydamlık kavramı, toplum açısından saydamlığı değil, piyasa aktörleri arasındaki saydamlığı öngörmektedir. "Devlet sırrı" ya da "Ticari sır" kavramları bu anlamda önem kazanmaktadır. Bu bağlamda; kavramların açıklanmamış olması, çarpıtmalara ya da keyfi yorumlara yol açacağı için, gerekçe bölümünde öncelikle kavramlara açıklık getirilmesi gerekmektedir. Bu durum, en azından bilinçli kamuoyunun "açıklık" ilkesi doğrultusunda "doğru" bilgilenmesini de sağlayacaktır.

Yasa ve ilgili Yönetmelikte, "kamu yararının özel yarardan üstün olduğu"na ilişkin bir ilke bulunmamaktadır. Benzer şekilde, "kamu hizmeti"nin tanımı gereği, kamu çalışanlarının görevlerini yerine getirirken göz

önünde bulundurmaları ve bilince çıkarmaları gereken değerler, ilkelere de, incelenen taslakta belirgin değildir.

657 sayılı Devlet Memurları Yasası'nda, kamu görevlilerinin görev, yetki ve sorumluluklarını düzenleyen hükümler, TMMOB tarafından da haklı olarak eleştirilmekle birlikte, bu Yönetmelik hükümlerine göre daha açıktır. Yönetmelik hükümleri, yasadaki tanımları belirsizleştirerek, kesinlikle yasaklanan, karşılığında cezai sonucu olan suç konularını dahi Etik Kurulu'nun takdirine bırakarak, "kanunsuz suç ve ceza olmaz" ilkesine aykırılık taşımaktadır. Üstelik düzenlemelerin adında da, "etik" kavramına aykırı bir biçimde, ironik biçimde "etik" sözcüğü kullanılmaktadır.

Özetle; "Yönetişim" kurgusuyla hazırlanan metinler, etkin kamu yönetiminin, ancak, kamu yönetiminin piyasa ilkeleri çerçevesinde çalışırsa sağlanabileceği mantığına oturtulmuştur. Yasa ve ilgili Yönetmelik taslağında bakış açısının ve sorunu çözme tercihinin ana mantığının; kamu/toplum yararını sağlamaktan çok, büyük ölçüde egemen siyasi yapının doğurduğu sorunları, sistemi sorgulamayı önlemek ve dolayısıyla gizlemek, bunun yerine sorumluluğu bireysel olarak kamu görevlilerine yüklemek üzerine kurulduğu görülmektedir. Nitekim, Yasanın gerekçeleri arasında IMF'ye verilen Niyet Mektubu'na ve Avrupa Birliği'ne adaylık sürecinin bir belgesi olan Ulusal Program'a referans verilmesi bu kanımızı güçlendirmektedir.

Yönetmeliğin 8 inci maddesinde yer alan “kamu görevlilerinin kurum veya kuruluşun amaç ve misyonuna uygun davranmaları” zorunluluğu, kamu görevlilerinin haklarını sınırlandıran bir düzenlemedir. Bu düzenlemeyle Kurumun amacının ve politikalarının toplumun güvenliğine, sağlığına ve refahına aykırı olması durumunda, kamu görevlisinin uyarma ve gerektiğinde toplumu haberdar etme sorumluluğu, hakkı ve görevi ortadan kaldırılmaktadır.

Bu saptamamıza örnek olarak; “Çernobil Felaketi”nin yol açtığı sorunu açıkça yaşayan Ülkemizde, siyasi sorumluların ve kamu görevlilerinin davranışlarını gösterebiliriz. Bu konuda çok daha fazla örnek vermek olanaklıdır.

Bu bağlamda; Yönetmeliğin 17 inci maddesinde yer alan “Kamu görevlileri, görevlerini yerine getirirken yetkilerini aşarak çalıştıkları kurumları bağlayıcı açıklama, taahhüt, vaat veya girişimlerde bulunamazlar, aldatıcı ve gerçek dışı beyanat veremezler.” hükmü, yukarıdaki örnek bağlamında nasıl değerlendirilecektir?

Bilimsel gerçekleri açıklamak, o dönemin siyasi söylemine aykırı ise, “etik” açısından kamu görevlileri hangi davranışı benimsemek zorunda kalmalıdır? Kamu kurumunun politikalarına uyararak susarlar ya da yanlış açıklamada bulunurlarsa, Yönetmeliğin 6 inci maddesinde yer alan “saydamlık, hesap verebilirlik, öngörülebilirlik” kavramları ne anlam ifade edecektir ve Yönetmeliğin amacını gösteren 1 inci maddedeki “toplumda şüphe ve güvensizlik yaratan durumları ortadan kaldırarak kamu yönetimine halkın güvenini artırmak” hedefi nasıl gerçekleştirilecektir? Yönetmelik taslağı, en azından bu sorulara yanıt verecek içeriğe sahip değildir.

Yönetmeliğin 7 inci maddesinde

“Kamu kurum ve kuruluşları tarafından, kamu hizmetlerinin standartları ve süreçleri önceden belirlenir, ilan edilir...” denilmektedir. Verili duruma göre, kamu kurum ve kuruluşlarının çoğunda hizmet standartları ve süreçleri belirlenmediğine göre, bu belirsizlik giderilinceye kadar ne yapılacağı konusu ortada kalmaktadır.

Yönetmeliğin 9 uncu maddesinde “Kamu görevlileri, siyasi açıdan tarafsız davranırlar ve kamu makamlarının mevzuata uygun politikalarını, kararlarını veya eylemlerini engellemeye teşebbüs edemezler.” denilmektedir. Örneğin; bir çok kez yargıya taşınan ve defalarca Danıştay tarafından yapılan değişiklikleri iptal edilen “Tarım Arazilerini Korunması ve Kullanılmasına İlişkin Yönetmelik” kapsamında, yargının yürütmeyi durdurma kararına karşı, yürürlükteki mevzuat doğrultusunda siyasi baskılarla nitelikli tarım arazilerinin tarım dışına çıkarılmasına karşı çıkan bir kamu görevlisi, kamu makamlarının mevzuata uygun politikalarına karşı çıkmış mı olacaktır? Özetle; “etik” açısından soruna doğru yaklaşımın, “Hangi Etik?” konusu tartışmalı olsa da, Yönetmelik taslağında yer almadığı görülmektedir.

Yönetmeliğin 12 inci maddesine göre “Kamu görevlileri, kötü yönetim unsuru içeren, bu yönetmelikte belirlenen etik davranış ilkeleriyle uyumlu olmayan ve yasadışı, uygun-suz ve gayri ahlaki iş ve eylemlerde bulunmaları yönünde kendilerinden talepte bulunulması halinde veya bu tür bir eylem ve işlemde haberdar olduklarında ya da gördüklerinde, durumu yetkili makamlara bildirirler. Kamu görevlileri, işlerini yaparken karşılaştıkları kamu hizmetleriyle ilgili yasa dışı veya cezai suç niteliğindeki işlem ve eylemlerle alakalı herhangi bir iddia veya şüpheli, yetkili makamlara bildirirler. Kurum ve kuruluş amirleri, makul ve iyi niyetle ihbarda bulunan kamu görevlilerinin kimliğini gizli tutar ve kendilerine

herhangi bir zarar gelmemesini garanti eder.” Bu maddede getirilen düzenlemeler, Anayasanın değiştirilemez hükümleri arasında yer alan “hukuk devleti” ilkesi ile uyuşmadığı gibi, Yönetmelik taslağının Yöneticilerin Sorumluluğu başlıklı 19 uncu maddesi ile de çelişmektedir.

Bilgi Verme ve Saydamlık başlıklı 18 inci maddenin “Üst düzey kamu görevlileri, kurumlarının, ihale süreçlerini, faaliyet ve denetim raporlarını uygun araçlarla kamuoyunun bilgisine sunarlar.” ifadesini içermesi, yasa dışı veya cezai suç niteliğindeki işlem ve eylemlerin ihale dışındaki süreçleri kapsamamasını doğurmaktadır ki; bu mantık, başta belirttiğimiz “piyasa”ya yönelik düzenleme anlayışını, yani “sosyal devlet” anlayışını ret eden anlayışı açıkça ortaya koymaktadır.

Yönetmeliğin Etik Davranış İlkelerine Uyma başlıklı 22 inci maddesinde “Kamu görevlileri, Anayasaya, kanunlara ve ve diğer mevzuat hükümlerine uygun davranmak zorunda oldukları gibi, görevlerini yürütürken bu Yönetmelikte belirtilen etik davranış ilkelerine de uymakla yükümlüdürler.” denilmektedir. Yasal hiyerarşide Yönetmeliğin, Anayasa, Yasa ve Tüzük’ten sonra geldiği bilindiğine göre; Anayasa dahil tüm yasal düzenlemeler egemen ideoloji doğrultusunda “toplumun uyması gereken kurallar”ı düzenlediğine ve her kural da bir “etik” değer taşıdığına göre; “yasal düzenlemelerin bütünlüğü” ilkesi çerçevesinde anılan Yönetmeliğe özel bir vurgu yapılmasının gerekçesi anlaşılmalıdır. Bu bağlamda, Yasanın dayanağı olan temel ilkeler arasında yer alan OECD’nin 1998 yılında yayınladığı “Kamu Yönetiminde Etik İlkeler” kuralına uyma gerekçesi, Yasanın ve Yönetmeliğin ana mantığı anlamamızı kolaylaştırmaktadır.

Taslağın 21 inci maddesinde, bildiri- de bulunması gereken kişiler arasında

“birinci derece hısımlar ve akrabaların” bulunmaması, yaşanan olaylar bağlamında, önemli bir eksiklik olarak değerlendirilmektedir. Yine, 22 inci madde yer alan “Bu yönetmelikte düzenlenen etik davranış ilkeleri, kamu görevlilerinin istihdamını düzenleyen mevzuat hükümlerinin bir parçasını oluşturur. Yeni göreve başlayan veya yöneticilik ve denetleyicilik gibi görevlere atanmışlar, bir ay içinde Kurulca düzenlenen “etik sözleşme” belgesini imzalamakla yükümlüdürler. Bu belgeler, personelin özlük dosyasına konulur. Kamu kurum ve kuruluşlarının yetkili sicil amirleri, personelin sicil ve performansını, bu Yönetmelikte düzenlenen etik davranış ilkelerine uygunluk açısından da değerlendirirler.” hükümleri ile Geçici Madde 1 inci maddesinde yer alan “iki ay içinde kapsam içindeki kamu görevlileri” etik sözleşmeyi imzalar hükmü, kamu personeli üzerindeki “Demokles’in Kılıcı”nı göstermeye yeterlidir.

Gerek yasalasamayan “Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun Tasarısı”, gerekse TBMM gündemine getirilmek üzere olan “Kamu Personel Rejimi Yasa Tasarısı” ile birlikte, getirilen düzenlemeleri değerlendirdiğimizde, “etik” adına, personelin “etik dışı” olarak işine son verme uygulamasının, diğer bir ifade ile “siyasi kadrolaşma”nın altyapısının hazırlandığı açıkça görülecektir.

Doğru davranışlar, ancak karar verme özgürlüğü olması durumunda olanaklıdır. Yasa ve Yönetmelik taslağı kamu görevlilerinin görevlerini yerine getirmede hak ve yetkilerine müdahaleyi önleyici herhangi bir açılım getirmektedir. Bu bağlamda, Yönetmelik, “etiği aşan” bir “disiplin yönetmeliği” niteliğindedir.

Yönetmelik Taslağının özü; düzenin yol açtığı yolsuzlukların sorumluluğunu, diğer aktörlere değinmeden, yalnızca bazı kamu çalışanlarına yüklemesidir.

5176 sayılı Yasa, “Cumhurbaşkanı, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri, Bakanlar Kurulu üyeleri, Türk Silahlı Kuvvetleri ve yargı mensupları ve üniversiteler hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz.” ifadesi ile, yürütme ve yasamanın en yetkili organlarında görev yapanları, “etik ilkeler”den mahrum bırakmaktadır. Getirilen yasal çerçeveye gelişmiş ülkelerle ve AB ile karşılaştırıldığında oldukça eksiktir. Yasa kapsamında istisnaların yer alması ve bu istisnai kurumlarla ilgili herhangi bir düzenleme getirilmemesi, eksik olmakta birlikte mevcut düzenlemelerin dahi (Örneğin; milletvekillerinin dokunulmazlıklarının korunması gibi) işletilmemesi, Yasa ve Yönetmelik Taslağının, kamu görevlilerini egemen siyasi yapının ve ideolojinin hizmetkarları durumuna indirgemektedir. Nitekim, Etik Kurulu Başkanı kısa sürede Yasanın eksiklerini basında tartışmaya açmış ve “Etik herkese lazım” diyebilmiştir. Yine, Yargıtay Başsavcısı “Yargıda da etik kurulu oluşturulsun.”, TBMM Başkanı “Siyasi Etik Kurulu kurulsun.” önerilerini yapmışlardır.

Yönetmeliğin 14 üncü maddesinde, “Kamu görevlisinin görevi nedeniyle, hizmetten yararlananlardan hediye almaması, kamu görevlisine görevi nedeniyle hediye verilmesi ve görevin istismar edilerek çıkar sağlanmaması temel ilkedir.” denilmektedir. Hediye ile rüşvetin sınırlarının belirsizleştiği süreçte, en üst düzey siyasi kişilerin ulusal ve uluslararası arenada aldığı şeylerin “hediye mi, rüşvet mi” olduğu tartışılırken ve basına yansıyan bilgiler doğrultusunda sorunu çözmek için “iade ya da zimmet” formülleri aranırken, kısaca, “neyin etik olduğu?” tartışılırken, yönetmelik hükümlerinin ne derece uygulanabilir olduğu tartışma konusudur. Bu bağlamda, yasa ile kapsam dışı bırakılan Cumhurbaşkanı, milletvekilleri, Bakanlar Kurulu üyeleri, askerler, yargı ve

üniversite üyelerinin hediye alma konusunun da düzenlenmesi gerekmektedir. Ayrıca, hediye yasağına getirilen yedi istisna, bu maddenin etkisini önemli ölçüde azaltmaktadır. Özellikle kamu kurumuna katkı anlamına gelen hediyelerin istisna kapsamına alınması, ironik bir düzenlemedir.

Demokratik bir toplumda, temel olan denetim, “toplumsal denetim”dir. Denetime esas olacak ilkelerin, kuralların varlığı önemlidir, ama toplumun doğrudan ya da örgütleri aracılığıyla denetimi; bu ilkelerin, kuralların birlikte oluşturulmasını zorunlu kılar. Kurum içinde yöneticiler tarafından belirlenecek ve bu nedenle egemen siyasi yapıyla uyum içinde olması kaçınılmaz olan disiplin maddeleri, kamu görevlilerini emirlere uymaya zorlayacak, uymaması halinde yaptırımlarla karşı karşıya getirecektir. Bu tür düzenlemeler, yukarıda da belirtildiği gibi, “siyasi kadrolaşma” amacına yönelik düzenlemeleri olanaklı kılmaktadır.

Yine, Yönetmeliğin Etik Görevlisi başlıklı 27 inci maddesinde yer alan “Kurum ve kuruluşlarda, etik kültürünü yerleştirmek ve geliştirmek, personelin etik davranış ilkeleri konusunda karşılaştıkları sorunlarla ilgili olarak tavsiyelerde ve yönlendirmede bulunmak üzere, ilgili kurumun insan kaynakları biriminde çalışan dört yıllık üniversite mezunu, tutum ve davranışlarıyla bu Yönetmelikte belirtilen etik davranış ilkelerini benimsemiş kişiler arasından bir etik görevlisi belirlenir. Etik görevlisinin ne kadar süreyle görev yapacağı ve diğer hususlar, ilgili kurum ve kuruluş yöneticilerince belirlenir.” ifadesiyle, yöneticilere bağlı kişilere “aşırı sorumluluk” verilmektedir. Süreç içinde “etik” anlayışı yöneticiyle uyuşmayan personelin geri çekilip, yeni “etik görevlisi”nin veya egemen ideolojinin “ahlak bekçisi”nin ya da “siyasi iktidarın

ajanı”nın belirlenmesinin yöneticiye bırakılması, “siyasi kadrolaşma” tehlikesinin, tehlikeden öte uygulamaya geçilmesinin olanaklı olduğunu gözler önüne sermektedir.

Etik Kurul kararlarının oluşum sürecinde “ihbar ve şikayetler” esas alınırken, “ilgililerin görüşlerinin alınmaması”, hukuk devleti ilkelerine aykırıdır. Bu koşullarda Etik Kurul’un, etik değer ve ilkelerle ne ölçüde bağdaştığı bir yana, hukukla bağdaşmadığı açıktır.

Ayrıca, 28 inci madde gereği, kamu yararına sunulan hizmetlerde bir aksama yaşanır, kamu çalışanının, inceleme nedeni ile birlikte bağlı olduğu meslek odasına bildirilmesi, sorunun Oda Etik Kurulu’nda da değerlendirilmesi gereklidir.

Yasanın Genel Gerekçesi’nde yer alan “İdarenin açıklık, saydamlık, ... ilkelerinin teminat altına alındığında uygun ve verimli çalışabileceği...” ifadesi, tümüyle kamu personelinin iradesi dışında, “sistem”e bağlı olarak gerçekleşebilecek bir sonucun ifadesidir. Yasal düzenleme, “Pazar ekonomisi” veya “Kapitalizm” ya da “Neoliberalizm”, sonuçta aynı egemen ideolojiyi belirten kavramların “etik” anlayışını, “her şeye rağmen” anlayışı çerçevesinde dayatmaktadır. “Her şeye rağmen” anlayışı, “Hangi Etik?” kavramının sorgulanmasını içermeli ise, ki Örgütümüzce sorgulanması gerektiğine inanıyoruz, görüş sorulan Yönetmelik bu sorgulamayı yapmamaktadır. Çünkü; ideolojik temelleri “kâr” temeline dayalı, “toplum yararı” anlayışını dışlayan bir “hegomonik dayatma”ya dayanmaktadır. “Sistem”i sorgulamadan, “bürokratik denetim düzenekleri” ile “toplumsal etik” sorununun çözüleceğine inanan anlayış, “sorunu ötelemekten” ya da “gündemi saptırmaktan” öte bir anlam ifade etmemektedir.

Ayrıca; kamu kurum ve kuruluşlarının personel ve donanım açısından güçlendirilmesi, kamu hizmetinin herkese eşit, parasız, süratli ve nitelikli bir şekilde kamu tarafından götürülmesi, gelir adaletsizliğini giderici politikalar uygulanması, bağımlı politikalar uygulanmasına gerekçe oluşturan iç ve dış borçlanmanın azaltılması, bütçe kaynaklarının toplumun gereksinimlerine uygun kullanılması, bölgelerarası dengesizliğin giderilmesi, kamu yönetiminin demokratikleştirilmesi, kamu çalışanlarına grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklar tanınması ve çalışanların insanca yaşanacak bir ücrete kavuşturulması, işsizliğin azaltılması için yeni istihdam olanaklarının yaratılması gibi temel sorun alanlarına yönelik politikaların uygulanmadığı ve gerekli iyileştirmelerin yapılmadığı ortadadır.

Yukarıda belirttiğimiz görüşler çerçevesinde; Yönetmelik Taslağına esas olan anlayış nedeniyle, bu Taslağın kamu yönetiminin etkin çalışmasına ve toplum yararına uygun olmadığını düşünüyoruz.

TMMOB, ülkemizde etik altyapının sağlanması bağlamında ilgili Yasa ve Yönetmeliği olumlu ama eksik bir adım olarak değerlendirmektedir.

Önerimiz; Yasada gerekli değişikliklerin yapılması ve sonrasında Yönetmelik taslağının tümüyle yeniden düzenlenmesi, mevcut Yasada ortada bırakılan kavramlara toplum yararına açıklamalar ve uygulama koşulları getirilmesidir.

Bu öneri; Yasa ve ilgili Yönetmeliğin esasına konu “etik” kavramını, “gerçek” anlamıyla yaşama geçirmenin ön koşuludur.

TMMOB ve BAĞLI ODALARI

ANA YÖNETMELİKLERİ

RESMİ GAZETE'DE YAYINLANIYOR

ve TMMOB YÖNETMELİKLERİ DE

RESMİ GAZETEDE

YAYINLANMAYA DEVAM EDİYOR

TMMOB YABANCI MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARININ ÇALIŞMA İZİNİNE ESAS DEĞERLENDİRİLMESİ VE GEÇİCİ ÜYELİK MÜRACAATLARI HAKKINDA YÖNETMELİK 01 Şubat 2005 tarihinde 25714 sayılı Resmi Gazete’de ;

TMMOB MİMARLIK-MÜHENDİSLİK HİZMETLERİ VE ASGARİ ÜCRET-ASGARİ ÇİZİM VE DÜZENLEME ESASLARI YÖNETMELİĞİ ise 23 Şubat 2005 tarihinde 25736 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanarak yürürlüğe girmiştir. Yönetmelikleri TMMOB internet sitesinin “Yönetmelikler” ile ilgili linkinden takip edebilirsiniz.

Resmi Gazete’de yayımlanan TMMOB ve bağlı Odaları Ana Yönetmelikleri aşağıdaki şekildedir.

ODA ADI	R.G. TARİHİ VE SAYISI
Makina Mühendisleri Odası	15.03.2002/24696
Şehir Plancıları Odası	17.07.2002/24818
TMMOB	02.12.2002/24954*
Elektrik Mühendisleri Odası	10.03.2003/25044
İnşaat Mühendisleri Odası	28.05.2004/25475
Mimarlar Odası	18.12.2004/25674
Çevre Mühendisleri Odası	14.02.2005/25727
Fizik Mühendisleri Odası	14.02.2005/25727
Gıda Mühendisleri Odası	14.02.2005/25727
Metalurji Mühendisleri Odası	14.02.2005/25727

* TMMOB Ana Yönetmeliği’nde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik 12.09.2004 tarihli ve 25581 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanmıştır.

SAVAŞSIZ BİR DÜNYA İÇİN ULUSLARARASI BULUŞMA ETKİNLİĞİNDE TMMOB'DE VARDI

Achcar (Barış aktivisti, Paris VII Üniversitesi öğretim görevlisi, yazar), Nuray Mert (Gazeteci), Nevin Sungur (Gazeteci), Mete Çubukçu (Gazeteci) konuşmacı olarak yer aldılar.

Etkinliğin ikinci oturumu “Küresel Barış, Küresel Adalet - 2005'te Barış'ı Nasıl Kazanacağız?” başlığını taşıyordu. Küresel BAK'tan Aydın Cıngı'nın moderatörlük yaptığı oturumda Dr. Anne Roesler (ABD “Military Families Speak Out” adlı asker ailelerinden), Isam El-Rawi (Irak Öğretim Görevlileri Birliği'nden), Mehmet Soğancı (TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı), Mehmet Güler-yüz (Sanatçı), Murat Çelikkan (Gazeteci) konuşmacı olarak yer aldılar.

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu (Küresel BAK) tarafından 19 Şubat 2005'te İstanbul'da “Savaşsız Bir Dünya İçin Uluslararası Buluşma” etkinliği düzenlendi.

Etkinliğin birinci oturumu “Irak'ta İşgale Son-ABD'nin Ortadoğu Politikaları” başlığını taşıyordu. Küresel BAK'tan Yıldız Önen'in moderatörlük yaptığı oturumda Sahar Franses (İsrailli barış aktivisti), Gilbert

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı konuşmasında, TMMOB'nin kuruluşu, yapısı ve ilkeleri konusunda bilgilendirme yaptıktan sonra TMMOB'nin dünyanın bugününe bakışını anlattı. Konuşmasının son bölümünde de katılımcıları Irak'ta ABD emperyalizminin işgalinin ikinci yılında 19 Mart'ta Küresel Eylem Günü'nde İstanbul'da buluşmaya çağırdı.

TMMOB “ÖZELLEŞTİRME KARŞITI PLATFORM” KURULMASI İÇİN GİRİŞİMLERDE BULUNUYOR

TMMOB Yönetim Kurulu 30 Ocak 2005 tarihinde yaptığı toplantıda Özelleştirmelerin ve Sonuçlarının Takibi Çalışma Grubu'nun önerisi doğrultusunda “Özelleştirme Karşiti Platform” kurulması için girişimlerde bulunma kararı aldı.

Bu karar doğrultusunda ön görüşmeleri yapmak üzere emek ve meslek örgütlerine - Türk-İş, DİSK, KESK, TTB, Hak-İş, KİGEM- çağrıda bulunuldu.

Oluşum öncesi görüşmeleri sürmekte olan “Özelleştirme Karşiti Platform'un çalışma tarzı, işleyişi ve kısa dönem etkinlikleri önümüzdeki günlerde

yapılacak basın toplantısı ile kamuoyuna duyurulacaktır.

TMMOB Yönetim Kurulu'nun konu ile ilgili aldığı karar aşağıdaki şekildedir:

KARAR NO 161 : Özelleştirmelerin ve Sonuçlarının Takibi Çalışma Grubu'nun önerisi doğrultusunda diğer emek ve meslek örgütleriyle özelleştirme karşıtı platform kurulması için girişimde bulunulmasına ve konu ile ilgili sempozyum vb. etkinliklerin düzenlenmesi için çalışmalar yapılmasına oybirliğiyle karar verildi.

TMMOB YETKİLİ MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARININ BELİRLENMESİ VE BELGELENDİRİLMESİNE İLİŞKİN KANUN TASARISI TASLAĞINI BAKANLIĞA İLETTİ

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından TMMOB'den istenen "Yetkin Teknik Eleman Kanunu Tasarısı Taslağı" TMMOB Yönetim Kurulu tarafından hazırlanarak 28 Şubat 2005 tarihinde Bakanlığa gönderildi.

YETKİLİ MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLANCILARININ BELİRLENMESİ VE BELGELENDİRİLMESİNE İLİŞKİN KANUN TASARISI

(TMMOB TARAFINDAN HAZIRLANAN TASLAK)

28.02.2005

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

Madde 1 - Bu Kanunun amacı, mühendis, mimar ve şehir plancılarının ülke ve toplum yararları doğrultusunda meslek alanları ile ilgili uygulama ve denetimin yapılabilmesi için; uzmanlık alanı ve yetkili üyeliğin tanımlanması, yetkili üyelerin mesleki ve bilimsel çalışmaları, yaptıkları işler ile tamamlayıcı eğitimlerine dayanan uzmanlıklarının Meslek Odalarınca belirlenmesi, belgelendirilmesi ve gerektiğinde yetkili üyelerin kamuoyuna önerilmesinin sağlanmasıdır.

Kapsam

Madde 2 - Bu Kanun, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne bağlı Odalara kayıtlı mühendis, mimar ve şehir plancılarının meslek alanlarına yönelik, toplumun gereksinimlerini karşılamak doğrultusunda araştırma, inceleme, planlama, projelendirme, tasarım, raporlama, bilirkişilik, denetim, danışmanlık, eğitim, uygulama ve teknik sorumluluğu üstlenme işlevleri kapsamında olan ve uzmanlık gerektiren hizmetler için yetkili üyelerin saptanması, eğitimi ve belgelendirilmesi esaslarını kapsar.

Dayanak

Madde 3 - Bu Kanun 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun ile 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu hükümlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

Madde 4 - Bu Kanunda geçen;

a) TMMOB: Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğini,

b) Oda: TMMOB'ne bağlı Odaları,

c) Üye : Oda üyesini

d) MİSEM: Oda bünyesinde oluşturulan Meslek İçi Sürekli Eğitim Merkezini,

e) Uzmanlık: Belli bir iş için gerekli özel bilgi, deneyim veya beceriyi,

f) Uzmanlık Alanı: Odanın, öğrenim programları, uygulama alanları, mesleki ve bilimsel gelişmeler, ülkenin teknolojik durumu, kamuoyunun ve üyelerinin istemleri dikkate alarak ve gerektiğinde oluşturacağı mesleki ve bilimsel kurullara danışarak belirleyeceği mesleki uzmanlık konularını,

g) Yetkili Üye: Uzmanlık gerektiren hizmetlerde çalışan ve ilgili Oda tarafından belgelendirilen, meslek bilgisini ve deneyimini ülke ve toplum yararına sunan, çalışmalarını meslek etiği kurallarından ayrılmadan sürdüren mühendis, mimar veya şehir plancısı üyeyi,

h) Belge : Yetkili mühendis, mimar veya şehir plancısı belgesini

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Uzmanlık Konularının Belirlenmesi ve Duyurulması

Uzmanlık Konularının Belirlenmesi

Madde 5 - Oda, üretilen ürün ya da hizmetlerde kamu yararına mesleki denetimin sağlanması konusunda mesleğin uzmanlık konularını ve uzmanlığın hangi koşullara göre belgelendirileceğini belirler. Oda Yönetim Kurulu, üyelerinin uzmanlık konuları ile belgelendirme esaslarını, TMMOB Yönetim Kurulu onayına sunmak zorundadır.

Uzmanlık Konularının Duyurulması

Madde 6 - Oda, TMMOB Yönetim Kurulu tarafından onaylanan uzmanlık konularını ve belgelendirme esaslarını süreli yayınları aracılığıyla üyelerine duyurur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Meslek İçi Eğitim ve Belgelendirme

Meslek İçi Sürekli Eğitim Merkezi

Madde 7 - Meslek içi eğitim, aşağıdaki esaslara göre düzenlenir;